

سەپىدىن ئەزىزى

ئامانساخان

مىللەتلەر قەشقىرى

سەيپىدىن ئەزىزى

ئامانساخان

(قارىخىي دىرامما)

مىللەتلەر نەشرىياتى

ئىزاھات

(1) ۋەقە 16 - ئەسرنىڭ بىرىنچى يېرىمىدا، سۇلتان ئابدۇرېشىتخان دەۋرىدە بولغان. ۋەقەنىڭ ئاساسلىق يۈز بەرگەن ئورنى - يەركەن خانلىغىنىڭ مەركىزىي شەھىرى يەركەن.

(2) ئەسەرنىڭ تۈپ مەقسىدى 16 - ئەسىردە ئۆتكەن مەشھۇر ئۇيغۇر ئالىمى، مۇتەپەككۇر، شائىرە، مۇغەنى ئاماننىساخاننىڭ ئوبرازىنى ۋە كۆرەش پائالىيىتىنى كۆرسىتىش. ئاماننىساخان ئابدۇرېشىتخانغا تېگىپ، ئوردىغا كىرگەندىن كېيىن، ئىلغار كۈچلەرگە تايىنىپ، ئۆزىنىڭ جىددى كۆرەش پائالىيەتلىرى ئارقىلىق ئون ئىككى مۇقامنى رەتلەپ ۋە تولۇقلاپ چىقىدۇ، ئۆزىمۇ بۇ جەرياندا ئوسۇپ يېتىلدۇ ۋە بىرمۇنچە ئەسەر يازىدۇ.

(3) زىددىيەتلەر كۆرۈشى: ئەسەردە شۇ دەۋرنىڭ زىددىيەت ۋە كۆرەشلىرى كۆرسىتىلدى. ئاساسىي زىددىيەت ۋە كۆرەشلىر: مۇستەبىتلىك بىلەن ئەركىنلىك ئوتتۇرىسىدا؛ دىنىي خۇراپاتلىق (ئىشانلىق) بىلەن ئۇنىڭغا قارشىلىق ئوتتۇرىسىدا؛ ئىلغار ئەدەبىيات - سەنئەت بىلەن ئۇنىڭغا قارشىلىق ئوتتۇرىسىدا (ئاساسەن مۇقام ئۈستىدە) بولىدۇ.

(4) ئابدۇرېشىتخان ئومۇمەن ئىلغار، مەرىپەتچى ئادەم. ئۇ ئۆزى تەرەققىپەرۋەر شائىر، مۇزىكىغا ھەۋەسكار بولۇپ، ئىلغار كۈچلەرنى قوللايدۇ، ئەمما، ئەكسىيەتچىل فېودال كۈچلەرنىڭ

پىئىئە - ئىغۇالرىغا ئالدىنىپ، خەلقنى، ئىلغار كۈچلەرنى باسدۇ، كېيىن چۈشىنىپ پۇشايمان قىلدۇ ۋە ئىلغار تەدبىرلەرنى كۆزدۈ. (5 سەئىدىلەر دەۋرىدە ئىلغار مەرىپەتچىلىك بىرقەدەر تەرەققى قىلغان: ئىنسانپەرۋەرلىك، ئەركىنلىك، ئادالەتلىك ۋە باشقىلار. ئەلۋەتتە، بۇنداق تەرەققىيات ئۆز زامانىسىنىڭ فېوداللىق تۈزۈمى رامكىسىدىن چىقالمايغان ئىسلاھاتچىلىق ئىدى. شۇنداقتىمۇ ئۇ نىسپى ئىلغار تەرەققىيات ئىدى. بۇ تەرەققىيات ئەدبىيات - سەنئەتتە ياخشى ئىپادىلەنگەن. سەئىدخاننىڭ، ئۇنىڭ ئوغلى ئابدۇررىشتخاننىڭ ئۇ ئىلغارلىق بىلەن ئاكتىپ مۇناسىۋىتى بار. بۇ دىراممىدا مۇزىكا (مۇقام) مەركىزىي نۇقتا قىلىنغانلىغى ئۈچۈن مەرىپەتچىلىك مەپكۇرلىرى توغرىسىدا جىق توختالمىدۇق.

(6 غەزەل (ناخشا) تېكىستلىرىدىن بىرنەچچە غەزەل (بېيىت) تېكىستى تارىخىي شەخسلەرنىڭ ئەسلى يازغانلىرى بولۇپ، بۇلار قوش تىرناق ئىچىگە ئېلىندى، قالغانلىرى يېڭىدىن يېزىلدى. يېزىشتا ئەسەردىكى مۇھىم پېرسوناژلار (ئالىم، ئەدىپلەر) نىڭ ئۆز دەۋرىدىكى مەپكۇرە - كەيپىياتلىرى، ئىستەكلىرى ئاساس قىلىندى. تېكىست مەزمۇنلىرى، ئاساسەن، مۇزىكا (مۇقام) شۇناسلىق، ئەدبىيلىك، خەلقپەرۋەرلىك، پەندى - نەسەت سۆزلىرىنى ئۆز ئىچىگە ئالدى. ئەسەر مۇزىكا (مۇقام) نى ئاساس قىلغىنى ئۈچۈن، بەزى غەزەل (ناخشا) تېكىستلىرى مەزمۇن ۋە ئورۇن ياقىتىن ئانچە باغلانمايدۇ. ئەمما پۈتۈن ئەسەرنىڭ مەزمۇن - مەقسىدىدىن ئايرىلمايدۇ.

روللاردا

ئاماننساخان — مەلىكە، ئىدرەكلىك، ياش ئالىم، 20
ياشلاردا.

ئابدۇرېشىتخان — پادىشا، خەلقىپەرۋەرلىك، ئادىللىق
كوزقارشى بار، شائىر، ئەمما مەيدانى لىغشېق،
35 ياشلاردا.

مىرزا ھەيدەر — خەلقىچىل، ئىلغار، ئادىل ئادەم، باش
ۋەزىر، 50 ياش.

قىدىرخان يەركەندى — ئىلىم — مەدەنىيەت ئىشلىرى
ۋەزىرى، ئالىم، مەشھۇر مۇقامچى، 55 ياشلاردا.
ئومەر سازەندە — ئوردا مۇئەللىمى، سازاندە (مۇقامچى).
ئاماننساخاننىڭ ئۇستازى، 60 ياش.

بادامخان — چىرايلىق، شوخ، ئۇسۇلچى ھەم ناخشىچى
قىز. ئاماننساخاننىڭ دوستى، 23 ياش.

رەھىمەت داپ — ئومەر سازەندىنىڭ شاگىرتى، تالانتلىق
سازچى (داپچى)، ئاماننساخاننىڭ دوستى،
بادامخاننىڭ يارى، 28 ياش.

خوجا مۇھەممەت ئىشان — ئوردا باش مەسلىھەتچىسى،

روھانى، ئەشەددى مۇتەئەسسىپ ئىشان، 70 ياش.
مرزا ئېلى تاغاي—مەمۇرى ئىشلار ۋەزىرى، (كېيىن
مۇۋەققەت باش ۋەزىر بولدى) ئەكسە
يەتچى، قارا نىيەت، پىتىنخور ئادەم، 65
ياش.

ئوسمان سەردار—ھەربى ۋەزىر، غەيرەتلىك ئادەم،
ئابدۇرىشتخاننىڭ سادىق دوستى، 48 ياش.

ئىلى پاشاپ بەگ—مۇھاپىزەت ئىشلىرى ۋەزىرى،
شەخسىيەتچى، مەنسەپخور، 40 ياش.

خوجا قاسىم—مالىيە ئىشلىرى ۋەزىرى (غەزىنچى)،
زالىم، پارىخور ئادەم، 50 ياش.

قاۋۇل مىرزا—ئوردا باش كاتىۋى، ئابدۇرىشتخانغا
سادىق، 48 ياش.

ئەكرەم—ئابدۇرىشتخاننىڭ مەخسۇس مۇھاپىزەتچىسى،
باتۇر، سادىق يىگىت، 25 ياش.

ئابدۇللا بەگچەك—ئوردا ئىشىك ئاغىسى، خانغا سادىق،
40 ياش.

مەخمۇت ئوتۇنچى—ئاماننىساخاننىڭ دادىسى، تۈز،
ئادىل كىشى، 50 ياش.

شاھباز مىرزا—ئوردا ئەمەلدارى، خانغا سادىق،
45 ياش.

يادىگار خېنىم—خاننىڭ چوڭ خوتۇنى، چىرايلىق،
قاۋۇل، قەھرى بار، زەھرى بار، كۈنچى ئايال،
35 ياش.

ئايىشەبۇۋى — تېۋىپ، پۇلغا ئامراق، ھەييار خوتۇن،
50 ياش.

قازى — مۇتەئەسسەپ روھانى، 60 ياش.

ئەلەم — مۇتەئەسسەپ روھانى، 65 ياش.

باشقىلار:

— سەردارنىڭ مۇھاپىزەتچىلىرى (2 نەپەر)

— ئاماننىساخاننىڭ قىز مۇھاپىزەتچىلىرى (2 نەپەر)

— ئاماننىساخاننىڭ ئوي خىزمەتچىسى (1 نەپەر)

— مىرزا ئېلىنىڭ مۇھاپىزەتچىلىرى (2 نەپەر)

— ئوردىدا ياساۋۇللىرى (20 — 30 نەپەر)

— چالغۇچىلار (12 نەپەر) (شاگىرتلار)

— ئۇسۇلچىلار (12 نەپەر) (شاگىرتلار)

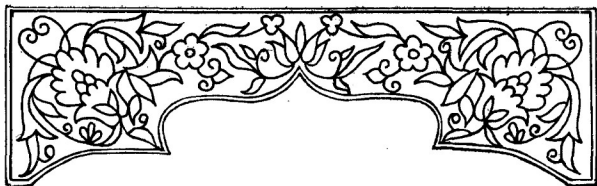
— ناخشىچىلار — (10 نەپەر) (شاگىرتلار)

-- دىخان، ھۈنەرۋەن، تالىپ ۋە سودىگەرلەر ۋەكىللىرى

(10 نەپەر)

— ياساۋۇللار باشلىغى (1 نەپەر)

— سەردارغا قەست قىلغۇچى (1 نەپەر)

بىرىنچى پەردە

بىرىنچى كورۇنۇش تارىم بويىدا ئۇچرىشىش

[1545-يىل، سۇلتان ئابدۇرىشتخاننىڭ دەۋران سۈرگەن مەزگىلى. كۈز ۋاقتى، چۈشتىن كېيىن. چەبىيات مۇقامى تەزەسسنىڭ مەرغۇلى (مۇزىكا) بىلەن پەردە ئېچىلىدۇ.

[تارىم دەرياسى بويىدا، مەخمۇت ئوتۇنچىنىڭ ھويلىسى: پىشايۋانلىق ھويلا، ئوتتۇرىسىدا سۇپا، سۇپىنىڭ ئۈستىنى ئۈزۈم بارىڭى ياپقان، مۇناقى ھەم سايۋىيى ئۈزۈم شىڭگىللىرى كىشىنىڭ ھەۋسىنى كەلتۈرۈپ ساڭگىلاپ تۇرىدۇ، سۇپىنىڭ ئوتتۇرىسىغا دۈڭلەك پەس شىرە قويۇلغان. دەستۇر-خان سېلىنغان شىرە ئۈستىدىكى لىگەندە ئانار، ئۈزۈم، نەشپۇتلار قويۇلغان. ھويلىدىكى كىچىك ئېرىقتا سۇ ئېقىپ تۇرىدۇ. ئېرىق بويىدا 2 تۈپ ئانار، ئوتتۇرىسىدا بىر تۈپ نەشپۇت، ئانار-نەشپۇتلار پىشىپ كەتكەن. ھويلىنىڭ ئېرىققا يېقىنراق جايىدا بىر دۈڭلەك گۈللۈك؛ ئۇنىڭدا ھەر خىل-ھەر رەڭ ئەترە گۈللەر، تاجى گۈللەر، سەپدە گۈللەر، لەيلى گۈللەر... تولۇق ئېچىلغان. تالادا-ئىشىك تاشقىرىسىدا كەڭ بوشلۇق، ئوتتۇرىسىدا يوغان بىر تۈپ ياڭاق دەرىخى، ياڭاق پىشاي دەپ قالغان؛ ئېرىق بويىغا 3 ئورۇندۇق-دەرەخ كوتۈكى قويۇلغان. بىر چەتتە ئادەم بويى تىزىپ رەتلەپ قويۇلغان يىرىندا ئوتۇن. [ھويلىنىڭ ئىچى ۋە تالا پاكىزە، سەرەنجان، كۈزنىڭ قۇياش شولىسى

ئوتكۇر نۇرنى چېچىپ تۇرسدۇ. مۇزىكا چېدىيات مۇقامى داستان قىسىمىنىڭ بىرىنچى داستان ئاھاڭىغا يۆتكىلىدۇ. [ئاماننساخاننىڭ شۇ ئاھاڭىغا ئېيتقان غەزىلى جاراڭلايدۇ. ئاماننساخان گۈللەردىن تاللاپ ئۇزۇپ گۈل دەستە تىزغاج غەزەل ئېيتىدۇ؛ ئۇنىڭ گۈزەل چىرايى، كېلىشكەن قامىتى، ئاددى - چىرايلىق كىيىنىشى، شوخ ھەركىتى، بولۇپمۇ ئۇنىڭ غەزىلى تاماشچىلارنى چەلپ قىلىدۇ؛

چىمەن گۈلزارىدىن گۈللەر ئارا گۈل تاللىغان ياخشى،
كۈلى رەناغا زىت شۇم بۇيىلارنى شاللىغان ياخشى.

گۈلىستانلىق ئىچىدە ياخشى گۈللەردىن تىزىپ دەستە،
شۇ گۈل ھىجرىدە كويگەن گۈل خۇمارغا يوللىغان ياخشى.

تالاشماقتا سانسىز چېچەك - غۇنچە ھوسۇن بەس - بەس بىلەن،
كى تولىسۇن ھوسىنىگە دىسەڭ، سولۇشتىن ساقلىغان ياخشى.

ئەگەر كىم قول سوزۇپ گۈل شاخىدىن بۇلبۇلنى ھۆركۈتسە،
رەھىم قىلماي، ئۇنىڭ شۇم يۈرىكىنى داغلىغان ياخشى.

نەفسى، سەن ئەگەر بۇلبۇل بىلەن گۈل قەدرىگە يەتسەڭ،
تۇتۇپ باغۋەننى پىر - ئۇستاز، ئەقدە باغلىغان ياخشى.

[ئۇ غەزىلىنىڭ يېرىمىنى تۈگەتكەندىن كېيىن، غەزىلىنى داۋام قىلدۇرغاج گۈللەرنى دەستە قىلىپ باغلايدۇ. غەزەل ئاخىرىدا گۈل دەستىنى ئىگىز

كوتىرىپ خوشال كەيپىياتتا پىقرايدۇ. غەزەلنىڭ ئاخىرقى كۆپلىتىگە كەلگەندە ئومەر سازەندە، رەھمەت داپ (قولدا ساتار)، بادامخان (قولدا داپ) لار كېلىدۇ. ئۇلار تاشقىرىدىكى ياڭاق تۇۋىگە كېلىش بىلەن ئاماننساخاننىڭ غەزىلىنى ئاڭلاپ، ئاستا ئىشكىگە كېلىپ تىڭشايدۇ. خوش بولىدۇ، ئاماننساخان بىر ئاز پىقىرىغاندىن كېيىن ئۇلار كىرىشىدۇ. ئاماننساخان كۆلۈپ توختايدۇ.

[ئومەر سازەندە قوللىرىنى يېيىپ دىكىلماتسىيە شەكلىدە بېيىت ئېيتىدۇ:

تارىم گۈلزارلىغىدا ئېچىلمىش بىر گۈل،
گۈل شاخدا شوخ خەندان ئۇرار بۆلبۈل،

رەھمەت: بارچە جانلار بولغايكى ئاڭا مەپتۇن،
بادامخان: كوزى قۇندۇز، قېشى ئوقيا، چېچى سۇمبۇل.

ئاماننساخان: تەشەككۈر دوستلىرىم، بۇ ماڭا چوڭ ئىلھام،
ئەرزىمەس غەزىلىم بولغاچقا مەقبۇل.
(ھەممىسى كۆلۈشىدۇ)

ئومەر سازەندە: (قوللىرىنى ئېچىپ) بارىكا لالا قىزىم ئاماننساخان،
بارىكا لالا: (ئاماننساخانغا قاراپ ماڭىدۇ) قۇتلۇق بولغاي.
(پىشانىسىدىن سويىدۇ)

ئاماننساخان: سالام، ئۇستازىم (تازىم قىلىدۇ). ئىلھاملارغا ھەش-
قاللا، مەرھەمەت، ئولتۇرايلى (سۇپىغا تەكىلىپ قىلىدۇ،
ئولتۇرۇشىدۇ).

ئومەر سازەندە: ئاماننساخان، بىزدىن يوشۇرغان ئەسەرلىرىڭىز

ئاز ئەمەس ئوخشايدۇ.

ئاماننساخان: يوقسۇ ئۇستازىم، ھېچقانچە نەرسەم يوق. ئومەر سازەندە: ھازىرقى گۈل توغرىسىدىكى غەزەلچىچۇ؟ بەك ياخشى ئىكەن، ئاپىرىن، ئاپىرىن. يوشۇرسىڭىزمۇ مەيلى. ئىجارى دىيەت بولغىنى ياخشى. بۇ مۇھىم. نەفسى — بۇ ياخشى ئەدىبىي لەقەم ئىكەن، جىسمىڭىزغا يارىشىپتۇ. قاچاندىن قوللاندىڭىز؟

بادامخان: تەكى ئاستىغا تىقىپ يۇرىدىغان بىر دەپتىرى بار، شېرلار ئاخىرىغا ساپلا "نەفسى" دەپ يازغان. ئاخىر ئوغۇر-لايمەنغۇ ئۇنى.

رەھمەت: بىزمۇ يوشۇرىمىز، بىر كۈنى ئەپچىقىپ مۇسابىقە قىلمايمىزمۇ؟

ئاماننساخان: ھەبەللى، ئۇستازىمىز ھوكۇمچى بولسۇن (ھەممىسى كۈلۈشۈدۇ).

ئومەر سازەندە: (مىۋە يىگەچ سوزلەيدۇ) مەن سىزلەردەك ئوبدان شاگىرتلىرىم بولغىنىغا پەخىرلىنىمەن.

ئاماننساخان: ئەدەپسىز شاگىرتلار ئۆزلىرىگە ئاۋازىگەرچىلىك سالارمىكىن دەپ ئەندىشە قىلماقتىمىز.

ئومەر سازەندە: مۇشۇنداق "ئەدەپسىز" شاگىرتلىرىم جىقراق بولسا ياخشى بولغان بولار ئىدى (كۈلكە).

[ئاماننساخان شىرەدىكى پىچاقنى ئېلىپ، يەردىكى قوغۇننى پىچىشقا تەمەشەلگەندە، رەھمەت داپ ئۇنىڭ قولىدىن پىچاقنى ئېلىپ قوغۇننى پىچىدۇ ۋە ئۇچ كاسا تەييارلاپ شىرەگە قويىدۇ.

بادامخان: ئۇستازىمىزنى بەك ھاردۇرۇپ قويىدۇق، ئەمما، ئۇنچە

جىق نەرسە ئۈگىنەلمىدۇق، گالىمۇش ئوخشايمىز. ئۈزەمنى دەيمەندە. 18 شاگىرت ھەممىمىز ئاماننىساخاندەك بولساققۇ، ياخشى بولاتتى.

رەھمەت داپ: گالىمۇش بولسىڭىزمۇ بولغايىسىز. بادام دىگەننىڭ شاكىلى قاتتىق، مېغىزى تاتلىق بولىدۇ (كۈلكە، بادامخان ئىزا ئارىلاش رەھمەتكە پىچاق تەڭلەيدۇ). ھاي-ھاي، ئېھتىيات قىلىڭ. غايىسىز باتۇر قىز؛ مېنى ئولتۇرسىڭىز بولمايدۇ، بىر داپ بىر بادامغا قۇربان بولدى دىگەن قانداقمۇ ئېچىنىشلىق دەڭا. خۇدا ساقلىسۇن (كۈلكە).

ئۆمەر سازەندە: ھە شۇنداق، مېنىڭ ياخشى شاگىرتلىرىم سىلەر. بەش يىل بولدى. ۋاقىت قىسقا، لېكىن كۆپ نەرسە ئۈگەندىڭلار. دىنى ئاقىت، ئەڭ مۇھىمى، ئەدەبىيات، ساز. مەن ئىلگىرى ئارزۇ-ئۈمىتلىرىمنى پادىشا ئوردىسىغا باغلىغان ئىدىم، لېكىن ئوردىدىن ھەيدىلىپ سەرسان بولىدۇم. ئەل ئىچىگە كىرىپ شۇنى ھىس قىلدىمكى، ھەقىقەت، مۇھەببەت، دوست-لۇق، ئىجادىيەت-ھەممىسى ئەل-يۇرت ئىچىدە ئىكەن. ئەل ئۇستاز، ئەل ئالىم، ئەل ئىجتىكار ئىكەن. ئەل ئۇلۇغ مەكتەپ ئىكەن. ئەلگە ياخشى پىشىۋا، ياخشى پادىشا كېرەك.

ئاماننىساخان: ھازىرقى سۇلتانمۇ كىشىلەرنىڭ ئۈمىت قىلغىنىدەك چىقمايۋاتىدۇ. ھەممىسى ئالدامچى، بۇلاڭچى.

ئۆمەر سازەندە: ھازىرقى سۇلتان ئابدۇرىشىتخان دادىسى سۇلتان سەئىدخانغا يېتەلمىدى. باشتا ئۇ دادىسىنىڭ ۋەسىيىتىنى ئادا قىلمەن دەپ بەزى ياخشى ئىشلارنى قىلغان ئىدى، كېيىنكى كۈنلەردە بولماي كەتتى.

رەھمەت: بۇلار نىمىشقا بالا-بالىسىدىن پادىشا بولىدۇ؟ بىز قارا
تۇرۇكلەردىن پادىشا بولسا بولمامدىكەن؟
بادامخان: پادىشالىقنى سىزگە تۇتقۇزۇپ قويسا ھە! خۇدايىم ساقلا
لسۇن، ئوڭىزگە چىقىۋېلىپ داپ چېلىپلا ئوتەتتىڭىز-دە
(كۆلكە).

رەھمەت: دار مېنىڭ قولۇمغا ئوتتىمۇ، بولدى، ئالدى بىلەن
يوغان قوساق زالىملارنى، ئاندىن كېيىن پاشاپلارنى دارغا
ئاساتتىم-دە (كۆلكە).

ئاماننىساخان: دارنى ئىگىزىرەك ياساڭ، ھەم چىقىراق ياساڭ،
داپچى. بىرەر يۈز دار بولسىمۇ ئازلىق قىلامىكىن (كۆلكە).
ئومەر سازەندە: دار بىلەن ئىش پۈتمەيدۇ ئوغلۇم، دارنى تارتىپ
ئېلىش كېرەك، ئۇنى يوقىتىش كېرەك. كىشىلەر دارسىز دۇنيادا
تېچ، پاراۋان ياشايدىغان بولسۇن.

بادامخان: ئىلاھىم شۇنداق بولسىدى، ھازىر ھالۋىنى ھىكم يەي-
دىغان، تاياقنى يىتىم يەيدىغان زاماننىڭ تازا ئوزى بولدى-دە.
رەھمەت: زامانە زورنىڭ، ئۇسۇل توكۇرنىڭ دەڭا (كۆلكە).

ئومەر سازەندە: شۇنداق، ياخشى زامانلارمۇ كېلەر. ئەل-يۇرتنىڭ
دادىغا يېتىدىغان ياخشى ئادەملەرمۇ چىقىپ قالار. بىز ئىشىمىزنى
داۋام قىلدۇرۇلى.

سانايى نەفسە، ئەدىبىيات، سەنئەت ئەلنىڭ مەدىنىيىتىنى
ئىپادە قىلىدۇ، ئەلنىڭ ئارزۇ-ئۈمىتلىرىنى ئىنكاس قىلىدۇ.
بىزنىڭ ھازىر شاگىرت يېتىشتۈرۈۋاتقان بىر سىنىپلىق مەكتەپ-
ئۆمىز بىرنەچچە يىلدىن بۇيان خېلى ئۇتۇقلۇق ئىشلارنى
قىلدى. بىزنىڭ بىر تۇپ ۋەزىپىمىز خەلق مۇقاملارنى ئۆگىنىش

ۋە رەتلەشتۈر. ئەگەر بۇ ئىشتا چوڭراق غەلبە قازانساق زور شەرەپلىك ئىش قىلغان بولىمىز.

ئاماننىساخان: ئوقۇشىمىزغا تەتقىقات ئىشىنى قوشۇپ ئېلىپ بارساق دەيمەن. ساز، ئەدەبىيات بابدا ئەلدىن ئۆگىنىدىغان بايلىقلار ئىنتايىن كۆپ، ئۇلارنى يىغىش، ئۆگىنىش، ئىشلەش زورۇر. ئەگەر كۆچمىز يەتسە، مۇشۇ جەرياندا يەنە بەزى ئىجادىيەت ئىشلىرى بىلەنمۇ مەشغۇل بولساق دەيمەن.

ئومەر سازەندە: ياخشى، بەك ياخشى. ئاماننىساخان مېنىڭ كۆڭلۈمدىكىنى ئېيتتى. بۇنداق بولغاندا بىزنىڭ سىنىپىمىز بىر تەتقىقات ۋە ئىجادىيەت يۇرتىغا ئايلانغۇسى.

بادامخان: بىز بىرمۇنچە قىيىنچىلىقلارغا دۇچ كەلمەكتىمىز. ئاق-ساپ قالمغىدۇق دەپ ئەندىشە قىلىمەن.

رەھمەت: راست بەزى ئاخۇنلارنىڭ، بولۇپمۇ ئىشان-سويلارنىڭ قارشىلىقى كۆچەيدى. بىزنى "دەھرىلەر" دەپ تىللاۋاتىدۇ. بىزگە ھەيۋە قىلىۋاتىدۇ، يېقىندىن بېرى بىرنەچچە شاگىرتنىڭ كەلمەي قويغىنى بىر ئالامەت.

ئومەر سازەندە: شۇنداق بالىلىرىم، بىرەر ياخشى ئىش، ئىلغار ئىش قارشىلىققا ئۇچرىماي قالمايدۇ. ئاقساق قېلىشىمىزمۇ ئېھتىمال. ئەمما ئەل بىزنى قوللايدۇ. دىققەت قىلىدىڭلارمۇ، ھەر كۈنى كەچلىكى بىزنىڭ ئىشىگىمىزدىن كىشىلەر ئۆزۈلمەيدۇ، بەزى كىشىلەر بىز بىلەن بىللە ناخشا ئېيتىپ ئۇسۇلغا چۈشۈپ كېتىدۇ.

ئاماننىساخان: غەيرەت قىلىمىز، پۇتلىرىمىز سۇنسىمۇ، دۇمىلاپ بولسىمۇ ئىلگىرىلەيمىز. ئەل بىزگە مەدەتكار، مۇقام ئىشقى

بىزگە يار.

ئومەر سازەندە: بارىكالا، بالىلىرىم، مەن ھازىر گويى كۈچ ۋە ماھارەتكە تولغان بىر ياش تەلەپكار بولۇپ قالدىم، قېنى ئەمدى ئىشىمنى داۋام قىلدۇرغىلى. چەبىيات مۇقامىنىڭ داستانلىرىنى تەكرارلىساق قانداق؟

[شېرىنى بىر چەتكە تارتىدۇ، نەغمىگە تەييارلىق قىلىشىدۇ. ئومەر سازەندە ساتار ئالىدۇ، ئاماننىساخان ئۆزىنىڭ تەمبۇرىنى ئېلىپ چىقىدۇ، رەھبەت داپىنى، بادامخان دۇتارنى ئالىدۇ. چالغۇلارنى تەڭشەيدۇ.

ئومەر سازەندە: بىز چەبىياتنىڭ چوڭ نەغمىسىنى بىر قاتار ئۆگىنىپ چىقتۇق. چالا جايلىرى تېخى جىق. بىر ئايچە بولدى، چەبە-ياتنىڭ داستانىنى ئۆگىنىشكە باشلىدۇق. ھازىر داستاننىڭ ئۈچىنچىسىنى ۋە ئۇنىڭ مەرغۇلىنى مەشق قىلىلى.

[ئومەر سازەندە ساتارنى باشلايدۇ، باشقىلار ئەگىشىدۇ، پائۇزىدىن كېيىن ناخشا باشلىنىدۇ:

مېنىڭدىن قىلما غەم دوستۇم، سويۇملۇك شۇ نىگارم بار،
ئۇزاق يولدا سىناغان ھەمسەپەرداش دوستى-يارم بار.
ئەگەر كەلسە ئاڭا كۈلپەت، بولۇپ قىسمەتتە تەتۇرلۇك،
شۇ يارغا جان تەسەددۇق ئەيلىبان ئەھدۇ-قارام بار.
كورۇپ ئىككى چىكەمدە ئاق، مېنى بوش دەپ خىيال قىلما،
كوزۇم ئوتكۈز، دىلىم ئوتلۇق، تېنىمدە كۈچ-مادارم بار.
ئەگەر يارنى مېنىڭدىن ئايرىماقنى كىم خىيال قىلسا،
مېنى يالغۇز دىمەڭ ھەرگىز، قەدىردان باش پاناھم بار.
ئۇزۇپ زۇلمەت تورىنى شۇ نىگارم قايتا كۆلگەندە،

ئۇنىڭ بەزمە - تويىدا نەغمە قىلماققا ساتارم بار .
جانان جامىدا ئەي ساقى ئارامخۇش مەينى بەرگەيسىز ،
يارانلار بىرلە سازەندە مەينى ئىچمەك خۇمارم بار .

[كېيىن مەرغۇل ئورۇنلىنىدۇ ، ئومەر سازەندە ناخشىدا بىر قېتىم ، مەرغۇلدا بىر قېتىم توختىتىپ تۈزىتىش قىلىدۇ . نەغمە كىشىنى ئۈزىگە جەلپ قىلىدۇ .
[مەرغۇل داۋام قىلىۋاتقاندا ، تالادا ئاتنىڭ كىشىگەن ئاۋازى ئاڭلىنىدۇ ، بىر ئازدىن كېيىن ھويلىنىڭ سىرتىدىكى بوشلۇققا ئەكرەم (ھەرەم ساخ - چىسىنىڭكىگە يېقىنراق تۈستە كىيىنگەن بەستلىك قاۋۇل يىگىت ، دولىسىدا ئىككى ئوقيا ، ساداقلىق قومدۇ) ① قولىدا ئىككى قامچا بار) كېلىدۇ . ئۇ ، ئۇ يان - بۇ يانغا قاراپ ئايلىنىپ ، ھويلىنىڭ ئىشىكى تەرەپكە ماڭىدۇ ، ئىچكىرى - دىكى نەغمە ئاۋازىنى ئاڭلاپ بىر ئاز قۇلاق سالىدۇ ، كېيىن خوشال چىقىپ كېتىدۇ . بىر پەستىن كېيىن ئۇ ئابدۇرىشتىخاننى باشلاپ كىرىدۇ .

[ئابدۇرىشتىخان سولەتلىك ، مەخسۇس ئوۋ كىيىمى كىيگەن . ئۇلار ياڭاق تۈۋىگە كېلىپ نەغمە ئاڭلايدۇ ، ئاستا كېلىپ كۈتەك ئورۇندۇقتا ئولتۇرىدۇ . ئابدۇرىشتىخان بارغانچە زوقلىنىپ ساز ئاڭلايدۇ... ساز توختايدۇ ، ئىچكىرىدىكىلەر چالغۇلىرىنى قويۇپ مۇۋە يەيدۇ .

ئابدۇرىشتىخان: ھەجەپ ياخشى نەغمە قىلدى بۇلار . ئەپسۇسكى ، ناخشىلىرىنى ئاڭلىيالمىدۇق . بۇلار كىملىرىكىن ، بۇ قانداق ئادەمنىڭ ئويىكىن؟

ئەكرەم: بۇ ، ئوتۇنچىنىڭ ئويىگە ئوخشايدۇ (بىر چەتتىكى بېسىقلىق ئوتۇننى كورسىتىدۇ) . مەشەدە بىرئاز دەم ئېلىپ كەتسەك بولار .
ئابدۇرىشتىخان: مەيلى ، كىرەيلى . ئەمما ئۆزىمىزنى ئاشكارىلاپ قويمايلى .

① قومدو - ساداق غېلىپى .

ئەكرەم: سىلى ئۆزلىرى سوزگە، مېڭىش - ئۇرۇشقا دىققەت قىلسىلا.

[ئىچكىرىدە سوزسىز ھەركەت: ئاماننىساخان ئويىگە كىرىپ كېتىدۇ. ئومەر سازەندە ئانار دەرىخى ۋە گۈلنى تاماشا قىلىدۇ. رەھمەت بىلەن ئادامە خان سۇپىدا ئولتۇرۇپ، بىر نىمىلەرنى تالىشىدۇ.

[ئابدۇرىشتخان بىلەن ئەكرەم كوتەكتىن قوپۇپ ھويلىغا كىرىشكە تەمشەلگەندە، تاشقىرىدىن مەخمۇت ئوتۇنچى يوتىلىپ كىرىپ كېلىدۇ. ئۇنىڭ قولىدا ئاي پالتا، چورغىنىڭ قونچىغا يوغان پىچاق سېلىنغان. پۇختا كىيىنگەن، مەزمۇت ئادەم. ئۇ كېلىپلا ئۇلارغا دىققەت قىلىدۇ.

مەخمۇت ئوتۇنچى: مېھمانلارغا سالام، ھەر بىرلىرىنى قەيەردىن سورايمىز؟

ئابدۇرىشتخان: ھە، بىز ئوۋغا چىققان ئىدۇق. بۇ ئوينى كورۇپ كىرگۈمىز كەلدى. ئۆزلىرى بىلەن تونۇشۇپ قويساق بولار-مىكىن؟

مەخمۇت ئوتۇنچى: مېنى خەقىلەر "مەخمۇت ئوتۇنچى" دەيدۇ. مۇشۇ ئوينىڭ ئىگىسى بولمەن.

ئابدۇرىشتخان: بىز مەشەدە بىردەم ھاردۇق ئېلىپ كەتسەك بولامدەككىن؟

مەخمۇت ئوتۇنچى: ئەلۋەتتە بولىدۇ. مەرھەمەت (ئىچكىرىگە تەكلىپ قىلىدۇ). تاشقىرىدىكى كىشىلەرچۇ؟

ئەكرەم: ئۇلار... كېرەك يوق. ئېرىق بويىدا دەم ئالسا بولىدۇ. [مەخمۇت ئوتۇنچى باشلاپ ماڭىدۇ. ئۇلار ھويلىغا كىرىدۇ...]

مەخمۇت ئوتۇنچى: (گۈل كورۇۋاتقان ئومەر سازەندىنى كورۇپ، ئۇنىڭغا دىققەت قىلىدۇ ۋە تەكەللۇپ بىلەن) ھە، تەقىسىم كېلىپ قاپلىغۇ، ئەسسالامۇ ئەلەيكۇم، (ئىككى قوللاپ كورىشىدۇ) بەللى، بەللى، مۇشۇنداق غېرىپ ئوتۇنچىنى يوقلاپ تۇرغانلىرى

ئۇچۇن بەك خۇرسەن بىز تەقسىر. (ئانا، دەرىخنى كورستىپ)
مۇشۇ ئانارنى ئوزلىرىگە ئاتاپ ئۆزمەي ساقلىدۇق.

ئومەر سازەندە: رەھمەت دوستۇم. دوستلارنىڭ ياد ئېتىپ تۇرۇش-
لىرى پەقىر ئۇچۇن زىيادە خۇرسەنلىك.

مەخمۇت ئوتۇنچى: (سۇپىدىكى رەھمەت بىلەن بادامخاننى كورۇپ
ئۇلارغا قاراپ ماڭدۇ). ھە، سىلەرمۇ كەپسىلەردە، ئەلۋەتتە
كېلىپ تۇرۇش كېرەك. بادامخانغۇ ئاماننساخاننى تاشلىمايدۇ.
سېنىڭ (رەھمەتكە قاراپ) تۇۋىقىڭ سېلىكىپ قالدغۇ داپچى.
داپنى ئەپكەلگەنسىن، بۇگۇن ياخشى بىر نەغمە ئاڭلايدىكەن-
مىزدە-ھە، راست، (مېھمانلارغا بۇرۇلىدۇ، ئومەرگە قاراپ) بۇ
مېھمانلار ئوۋچىلار ئىكەن، تونۇشۇپ قويايلى.

ئابدۇرىشتخان: (قولنى مەيدىسىگە قويۇپ، ئومەر سازەندىگە سالام بېرىدۇ)
ئەسسالامۇ ئەلەيكۇم! (قول ئېلىشىپ كورىشىدۇ. ئومەر سازەندە ئۇنىڭغا
باشتىن ئايىغىغىچە سەپ سېلىپ قاراپ دىققەت قىلىدۇ. ئازقىدىن
ئەكرەممۇ كورىشىدۇ. سۇپىدىكىلەر بىلەن سالاملىشىدۇ)

مەخمۇت ئوتۇنچى: (ئومەر سازەندىنى كورستىپ) بۇ كىشى يۇرتىمىز-
نىڭ پىشقەدەم ئۇستازى بولىدۇ. ماۋۇ بالىلار بۇ كىشىنىڭ
شاگىرتلىرى. مېنىڭ قىزىمنىڭ ساۋاقداشلىرى (ئويىدىن ئاماننسا-
خان چىقىدۇ). ھە، مانا بۇ مېنىڭ قىزىم، ئېتى ئاماننساخان.
(ئاماننساخان يەڭگىل تازىم قىلىپ قويىدۇ، ئابدۇرىشتخان ئامان-
نساخانغا قارىغىنىچە تىكىلىپ قالىدۇ. رەھمەت داپ بۇنى بايقاپ
بادامخاننى ئوقۇپ قويىدۇ. ئەكرەم ئەھۋالنى كورۇپ، ئابدۇرىشتخان-
نىڭ پېشىدىن تارتىپ قويىدۇ) قېنى جاناپلار، مەرھەمەت، ئولتۇ-
رايلى (سۇپىغا تەكلىپ قىلىدۇ). ئاماننساخان، مېھمانلارنى كۈتۈڭ

قىزىم، قېنى، ئولتۇرايلى، (ئولتۇرۇشىدۇ. ئاماننىساخان، بادامخانلار شىرەنى رەتلەپ، يېڭىدىن ئۇزۇم، ئانار ئېلىپ شىرەگە تىزىدۇ. رەھمەت قوغۇن، تاۋۇز پىچىدۇ. ئاماننىساخان چاي قۇيسدۇ. چاي ئىچىشىدۇ. مۇە يىيشىدۇ)

ئومەرسازەندە: مېھمانلارنى قەيەردىن سورىساق بولاركن؟
ئابدۇرىشتخان: شەھەردىن، ئېتىمىزنى ئوۋچى دەپ قويسلا بولدى. ۋېرىدۇ. ئوردىدا (ئەكرەم پېشىنى تارتىپ قويدۇ)، ياق، شەھەردە زېرىككەندىن كېيىن شىكارغا (ئەكرەم يەنە ئوقۇيدۇ) ھە، ھە، يەنى ئوۋغا چىقىپ تاماشا قىلىش كىشىگە ئېلھام بەخش قىلىدۇ.
ئومەرسازەندە: (ئابدۇرىشتخاننىڭ پادىشالار سوزىنى ئىشلەتكەنلىكىگە ۋە ئەكرەمنىڭ ئۇنى ئاگاھلاندىغانلىغىغا قاراپ ئۇنىڭ ئوردا ئەمەلدارى ئىكەنلىكىنى پەملەيدۇ. يەر ئاستىدىن ئاماننىساخانغا قاراپ قويدۇ) شىكارغا چىقىش يامان ئىش ئەمەس، ئەلۋەتتە. مەرگەن بولمىسا ئوۋچى بولالمايدۇ. ئەمما ساداقنى چەنلىگەندە نىشاننى تاللاش كېرەك. يىرتقۇچ ھايۋانلارنى ئېتىش كېرەكمۇ ياكى ھۇلارنىمۇ؟

ئابدۇرىشتخان: ئوۋچى ياۋايى ھايۋان بولدىكەن، نىمە بولسا ئاتماي تۇرالمايدۇ. بۇ ئوۋچىنىڭ ئەيىۋى بولۇشى مۇمكىن.
ئومەرسازەندە: بۇ، مېنىڭچە ئەيىپلا بولمىسا كېرەك. يىرتقۇچنى تاشلاپ كوزى مۇلدۇرلەپ تۇرغان گۇناسز كىيىكنى ئېتىپ ئولتۇرۇپ قويسا، نىمە دىگەن ئېچىنىشلىق! يەنە ئۇنىڭ...
رەھمەت: يەنە ئۇنىڭ ئوغلاقلىرى يىتىم قېلىپ سەرسان بولغىنىنى دىمەملا.

[ئابدۇرىشتخان گەپنىڭ مەنىسى باشقا ياققا كېتىپ بارغانلىغىنى بايقاپ ئويلىنىپ قالدۇ. ئومەرسازەندە ئۇنىڭغا دىققەت قىلىدۇ.]

ئەكرەم: (گەپنى بۇرايدۇ) ئوۋچى دىگەن پوچى بولىدۇ. ئاتىمغانىمۇ ئاتتىم دەيدۇ. يالغان گەپ تاپالمىغاندا راست گەپ قىلىدۇ. (ئابدۇرېشىتخان ئۇنىڭغا ئالسىپ قويدۇ) ھە، راست، بۇ بىزنىڭ ئاغىنىمىز. (يالغان يوتۇلدى) ئۇلارنىڭ قاتارىغا كىرمەيدۇ. ئوننى ئاتسا ئون بىرمۇ دىمەيدۇ، توققۇزمۇ دىمەيدۇ. راستىنى ئېيتقاندا ئاجايىپ مەرگەن. جەرەنىنىڭ تۇۋىغىنى قۇلىغىغا مىخلاپ قويدۇ. قانداق ئاتقاندا بىر ساداق بىلەن تۇۋىغىنى قۇلىغىغا مىخلاپ قويغىلى بولىدۇ؟ قېنى بۇنى تېپىپ بېقىڭلارچۇ؟ (باشقىلار ئويلايدۇ)

ئاماننىساخان: (ئويلاپ كۆلدى) بۇنى تېپىش شۇنچە قىيىنمىكەن؟ جەرەن ئارقا پۇتىنىڭ تۇۋىغى بىلەن قۇلىغىنى قاشلاۋاتقاندا، قۇلاقنى چەنلەپ ئاتسا، ساداق بېرىپ تۇۋاق بىلەن قۇلاقنى مىخلاپ قويۇشى مۇمكىن (ھەممە قايىل بولىدۇ).

ئەكرەم: ئەقىللىق قىز ئىكەنسىز، توغرا تاپتىڭىز.
بادامخان: بۇ بىر تېپىشماقمۇ ياكى ئوۋچىنىڭ ئاتقان پوسىمۇ؟ (كۆلكە)

ئابدۇرېشىتخان: خوپ، ئوۋ توغرىسىدىكى سوزىمىزنى مۇشۇ يەردە توختاتساق. سىلەر ياخشى بىر نەغمىچى تۈگۈرەككە ئوخشايدىسىلەر. بايا بىز ئازراق ئاڭلاپ قالدۇق. ئەگەر مۇمكىن بولسا، يەنە ئازراق ئاڭلاشنى ئارزۇ قىلاتتۇق.

ئومەر سازەندە: ئەلنەغمە ئۆزىگە ھەۋەس قىلغان كىشىنى ياخشى كورىدۇ. ئۆزلىرى قانداق نەغمىنى خالايدۇ؟

ئابدۇرېشىتخان: قايسىدىن بولسا مەيلى، ئەگەر مۇقام باپلىرىدىن بولسىغۇ، بەك ياخشى بولاتتى.

ئومەر سازەندە: بولدۇ، قېنى باللار، چەبىياتنىڭ چوڭ نەغمەسى-
دىن بىرنەچچە پارچە بولسۇن؛ مۇقامنىڭ باشلىنىشى، تەزە،
تەزىنىڭ مەرغۇلى، مۇقامنىڭ باشلىنىشىنى ئاماننىساخان
ئېيتسۇن.

ئاماننىساخان: قايسى غەزەلنى ئېيتسام بولاركىن.

ئومەر سازەندە: تۇنۇگۇنكى غەزەلنى ئېيتىڭ. (ئۇ ساتارنى ئېلىپ
تەڭشەيدۇ، كېيىن بېشىنى ئالدىغا ئازراق ئېگىپ، كۆزلىرىنى يۇمۇپ
چىلىشقا باشلايدۇ. پائۇزىدىن كېيىن ئاماننىساخان غەزەلنى باشلايدۇ):

“قايسى گۈلشەننىڭ يۇزۇڭدەك بىر گۈلى رەناسى بار،

قايسى گۈلنىڭ بىر مېنىڭدەك بۇلبۇلى شەيداسى بار.

ھورى بىرلەن جەننەتۈل مەئۋانى كوڭلۇم نەيلىسۇن،

يارنىڭ كويىدا يۈز مىڭ جەننەتۈل مەئۋاسى بار.

لەئىلدەك قەددى ئۇنىڭ ھەر دەم تىرىكلىككە نىشان،

خوش نىشانىدۇركى ئىككى قاشنىڭ توغراسى بار.

بىر چۈچۈك سوز بىرلە ئۈلگەن جىسىمىم بەردىڭ ھايات،

لەئىلى جان بەختىڭدە گويىا كىم مەسە ئەنباسى بار.

يۈزى ئۈزرە كوڭىلا زۇلغىن پەرىشان كورگىلى،

ئەي سەئىت ئاشىپىتە كوڭلۇمنىڭ ھەجەپ سەۋداسى بار.”

[ياخشى ئورۇنلانغان مۇقام ئابدۇرىشىتخانغا بەك تەسىر قىلىدۇ. ئاماننى-

ساخاننىڭ جاراڭلىق شوخ ئاۋازى، ئۇنىڭ گۈزەل سىياقى ئۇنى بارغان-

سىرى ئۈزىگە كۈچلۈك جەلپ قىلىدۇ. شېرنى قانداقتۇ ئاڭلىغاندەك

قىلىدۇ. ئاخىرىدا سەئىتخاننىڭ نامى چىققاندىن كېيىن دادىسىنىڭ

شېرى ئىكەنلىكىنى بىلىپ ھاياجانلىنىدۇ. ئورنىدىن قوزغىلىپ ئەكرەمگە

قاراپ قويدۇ. مۇزىكا تۇڭۇشى بىلەن رەھىمەت بىلدۈرىدۇ.

ئابدۇرىشىتخان: قەلبىمدىن تەشەككۈر بايان قىلىمەن، ياخشى،

ئىنتايىن ياخشى، بۇگۈن مەن مۇقامنىڭ چىن ماھىرلىرىنى كورگەنلىگىم ئۈچۈن ناھايەت خۇرسەنلىك ھىس قىلماقتىمەن. ئومەر سازەندە: مۇقامنى چۈشەنگەن، ئۇنىڭغا ھورمەت بىلدۈرگەن كىشىنى ئۇچراتقانلىغىمىز ئۈچۈن بىزمۇ ناھايىتى خۇرسەنمىز. ئابدۇرېشىتخان: رەھمەت سىلەرگە، چىگىش كوڭلۇم يېشىلىپ كەتتى (ئامانساخانغا قاراپ سۆزلەيدۇ) سىڭلىم! سىز ئېيتقان غەزەلنى قەيەردىن ئۆگەنگەنلىڭىزنى بىلىشكە بولارمىكىن؟ ئامانساخان: (ئومەر سازەندىنى كورسىتىپ) جانابى ئۇستازىم ئۆگەتكەن. ئابدۇرېشىتخان: (ئومەر سازەندىگە قاراپ) ئۆزلىرى بۇ غەزەلنىڭ ئىجتاچىسىنى تونۇيدىغان بولسلا كېرەك. ئومەر سازەندە: تونۇش تۈگۈل، ئۇ كىشىنى ياخشى بىلىمەن. سۇلتان سەئىتخاننىڭ پائالىيەتلىرى بىلەن ھەم ئىجادىيەتلىرى بىلەن تونۇشلۇغىمۇ بار.

ئابدۇرېشىتخان: ئۆزلىرىنىڭ ئەسلى نامى - نەسەپلىرىنى بىلىشكە بولامدىكىن؟

ئومەر سازەندە: مەن سۇلتان سەئىتخاننىڭ ئوردىسىدىن ھەيدەلگەن، "مۇناپىق" ئاتالغان ئومەر سازەندە بولمىمەن. (ئابدۇرېشىتخان چۆچۈپ ئۇنىڭغا قارايدۇ). ئەمما، مەن بىر بىگۇنا بەندىمەن. "مۇناپىق" دىگەن نام ئوردىدىكى ھەقىقى مۇناپىقلار ماڭا چاپلىغان بەدىنام. نەسەپتىن گەپ ئاچقاندا، مەن ئەسلى ئادەتتىكى بىر تۇرۇكمەن، ياشلىغىمدىن سازغا ئىشتىياقم بار ئىدى. شۇنىڭ ئۈچۈن بولسا كېرەك، كىشىلەر "سازەندە" دەپ لەقەم قويغان.

ئابدۇرېشىتخان: ئوردىدا، ھە، ھە... يەركەندە نامى بار ئومەر

سازەندە سىلە ئىكەنلا-دە، مانا قاراڭ، بۇ ئاسادىي ئۇچۇر-
شىنى. مەن سىلنىڭ داڭقىلىرىنى كۆپ ئاڭلىغان ئىدىم.
تونۇشقانلىغىمىز ئۈچۈن ئىنتايىن خۇرسەنمەن. ئەھۋالىدىن
قارىغاندا سەئىتخان سىلنى قاتتىق رەنجىتكەن بولسا كېرەك.

ئومەر سازەندە: سۇلتان سەئىتخان رەھىتى ياخشى ئادەم ئىدى.
ئۇ ھەم چوڭ ئالىم، شائىر ئىدى. ئەمما ئۇ ئەتراپتىكى ئادەم-
لەرنى بىلىشتە كالتە پەم ئىدى، مېنى سۇلتان سەئىتخان
قوغلىمىدى، باشقىلار قوغلاتتى. ئەپسۇسكى، ئاشۇ پىتىنخور،
سۇنقىستىچى مەخلۇقلار ھازىرمۇ خان ئوردىسىدا ئويۇن ئوينى-
ماقتا. سۇلتان ئابدۇرىشتخان ئاتىسى سۇلتان سەئىتخاننىڭ
ساۋاقلرىنى ياخشى يەكۈنلىمىدى، ئۇنىڭ يېنىدا بورە خاتىرجەم
ئۇخلىماقتا، ھالبۇكى، ئابدۇرىشتخان ئۇنى ياكى بىلمەيدۇ،
ياكى بىلىپ تۇرۇپ بىلمەسلىككە سالىدۇ (ئەكرەم ئابدۇرىشتە-
خانغا قاراپ يوتۇلىدۇ، ئورنىدىن قوزغىلىپ قويدۇ، ئابدۇرىشتخان
ئوڭايىزلىنىدۇ..)

ئامانساخان: بەزى كىشىلەر ئابدۇرىشتخاننى ماختاپ ئاسمانغا
كوتىرىدۇ. ئۇنىڭ ياخشىلىقلىرىمۇ باردۇر، بەلكى، بىراق ئەل
ئىشىغا زىيانلىق بولغان سۇنقىستىچىلەرگە زور ھوقۇق بېرىشنىڭ
قانچىلىك خەتەرلىك ئىكەنلىگىنى خان بىلسە بولاتتى، قەنداندا
ئوفا بارلىغىنى تونۇشى كېرەك ئىدى. خان ھۇشيار بولمىسا
بىر كۈن ئەمەس، بىر كۈنى ئاشۇ يەك ئىچىدە پىچاق يوشۇر-
غان "دوستلىرى" دىن ياۋا خەنجەر يەپ قالارمىكەن
(ئابدۇرىشتخان چوچۇيدۇ).

مەخمۇت ئوتۇنچى: ئابدۇرىشتخان پۇقرالارنىڭ دادىغا يەتسە

بولاتتى. ھازىر باج-سېلىق، ئالۋاڭ-ياساق كوپىيىپ كەتتى، خان ئوردىسىدىن بىر تەنگە دەپ چىقسا، قاتمۇ-قات قوشۇلۇپ، دىخانلارغا كەلگەندە ئون تەنگە بولۇپ كوپىيىدۇ. سۇلتان سەئىتخان زالىم مىرزا ئابابەكرىنى تەختتىن چۈشۈرگەندە، پۇقرالارنىڭ قانخور بەگلەر قولىدا بۇلاڭ-تالاڭغا ئۇچراپ خانىۋەيران بولغانلىغىنى كورگەن. شۇڭا ئۇ، لەشكەر ۋە ئەمەلدارلارنى غەزىنىدىن بېقىپ، پۇخرالار ئۈستىدىن بەش يىللىق باج-سېلىقنى كوتىرىۋەتكەن. ئەل بۇنىڭ بىلەن بېلىنى خېلى تۈزەپ ئالغان. سۇلتان ئابدۇرېشىتخان دادىسىنىڭ بۇنداق ياخشىلىقلىرىنى ئەلۋەتتە ئۈلگە قىلسا بولاتتى.

رەھمەت: ۋەزىر-ۋۇزىرا دەيدۇ، غەزىنچى-پاشىشاپ دەيدۇ، بەگ-ئىشان دەيدۇ، ھەممىسى پۇخرانىڭ شىللىسىگە مىنىۋېلىپ، خالىغانچە قېنىنى شورۋاتسا، بۇ خان ۋە سۇلتانلار نىمىشقا گەپ قىلمايدىكىن-تاڭ، مېنىڭچە بۇلارنىڭ ھەممىسى بىر، سۇ باشتىن لاي، ئەگەر مەن سۇلتان بولسام، بۇلارنى شۇنداق جايلايتىمكى (ئابدۇرېشىتخان ئوڭايسىزلىنىدۇ)، ھەممىسىنى ئاپىرىپ قوشقا سالاتتىم (كۈلكە).

بادامخان: شۇڭلاشقا سىزگە خۇدايىم مۇڭگۈز بەرمىگەن-دە (كۈلكە).
رەھمەت: ئەگەر مۇڭگۈز بەرسە ئاۋال بېرىپ ئاشۇ ئابدۇرېشىتخان سۇلتاننى ئۇسۇيىتىم-دە. (كۈلكە) (ئومەر سازەندە دىققەت بىلەن ئابدۇرېشىتخانغا سەپ سېلىپ ئولتۇرىدۇ. ئابدۇرېشىتخان چوڭقۇر تەسىرلىنىدۇ. ئەكرەم ئوڭايسىزلىنىپ نىمە دېيىشىنى بىلمەيدۇ...)

ئابدۇرېشىتخان: (تەسىرات ئىچىدە سوزسىز دۇتارنى قولغا ئېلىپ، ئاۋال

بىر پەدە پائۇز چالسدۇ، كېيىن سوھبەتكە جاۋاب تەرىقىسىدە
"بايات"نىڭ تەزىسى ئاھاڭغا غەزەل ئېيتىدۇ:

"دۇنيا بىر ھوسىن ئەھلىدەك نا مېھرىۋانى كەم ئەمەس"
كىمكى سوپسە سودىدىن كوپراق زىيانى كەم ئەمەس.

دۇنيانى باقى تەسەۋۋۇر قىلىغىن شەددادىدەك،

نەچچە بىر ئىت كەم دىگەندەك ئۈستىخانى كەم ئەمەس.

دۇنياغا پەرزەندى ئادەمنى ئەۋەتمەكتىن غەرز،

قوللۇغۇم قىلغايۇ دەپ بىر ئىمتىھانى كەم ئەمەس.

سەلتەنەت تەختىدە مەندۇرمەن دىگەن ئول شاھلار،

جان بېروردە بىر گادايى ناتاۋادىن كەم ئەمەس.

ئەي رەشىدى، بولمىغىل مەغرۇر جاھان گۈلزارىغا،

قايسى گۈلشەننىڭ گۈلى ئاخىر غازانى كەم، ئەمەس."

[ئۇ غەزەلنى ياخشى ئوقۇيدۇ. ئولتۇرغانلار بارغانسېرى تەسرلىنىپ،

دققەت بىلەن غەزەلنى ئاڭلايدۇ، بىر بىرىگە قارىشىدۇ.

ئومەر سازەندە: بارىكالا ئوغلۇم. سۇلتان سەئىتخاننىڭ ئۇمىدى

يەردە قالمايدىغان ئوخشايدۇ (ئابدۇرىشتىخان سوزنىڭ مەنىسىنى

چۈشىنىدۇ. باشقىلار بۇ گەپكە ھەيران قالىدۇ).

ئابدۇرىشتىخان: رەھمەت ئوزلىرىگە تەخسىر، (ئورنىدىن تۇرۇپ)،

مەن بۇگۈن بۇنداق بىر ياخشى سوھبەتتە بولارمەن دەپ

ئويلىمىغان ئىدىم. بۇ ھەم شىرىن سۇخەن، ھەم ئۆتكۈر تىكەن

سوھبەت بولدى. سىلىگە كوپ تەشەككۈر. بىز يەنە كورۇشەرمىز

(كېيىن ئاماننىساخانغا تىكىلىپ قارايدۇ)، سىڭلىم، بىز كېيىن

چوقۇم كوروشىمىز دەپ ئۇمىت قىلىمەن.

ئاماننىساخان: (بېيىت)

“يارەپ بۇ بەندى قىلدى ھەجەپ سۇنى زەن ماڭا،
گويا بۇ ئويگە ئۇندى بۇ ئاخشام تىكەن ماڭا.”
بۇ دىدار ئاقبۇتىدىن ئەندىشىدە كوڭلۇم،
كەلمەسمۇ ئوۋچىدىن سەۋدايى پالاكەت ماڭا.

ئابدۇرىشتخان: (بىر خىل ئىشقى كەيپىياتتا بېيت ئېيتىدۇ):

“گەر بويۇڭنى سەرۋى دىسەم، سەرۋى ھىچ ماڭغان ئەمەس،
گەر لېۋىڭنى غۇنچە دىسەم، غۇنچە سوز قىلغان ئەمەس.”
قىپ-قىزىل گۈل ھىجرىدە بۇلبۇل قىلار كەن نالىلەر،
گۈل ئاڭا قىلغاي رەھىم، بىۋاپا بولغان ئەمەس.

— يەنە كورۇشكىچە خوش! (ئابدۇرىشتخان ناھايىتى خوش قىياپەتتە
چاققان چىقىپ كېتىدۇ. ئەكرەم ئوقيا، قامچىلىرىنى ئېلىپ ئاماننىساخانغا
مەھرەملەرچە تازىم قىلىپ، سەكرەپ چىقىپ كېتىدۇ. ھەممىسى ھەيران
قىلىشىدۇ.)

ھەخمۇت ئوتۇنچى: (سوئال نەزىرى بىلەن ئومەر سازەندىگە قارايدۇ)

تەقسىر، بۇ قانداق ئىش؟ بۇنىڭدا بىر سىر بارغۇ؟

ئومەر سازەندە: ناھايىتى روشەنكى، بۇ، ئابدۇرىشتخاننىڭ ئوزى

(ھەممىسى، ھە، دەپ ھەيران قالىدۇ). شۇنداق، بۇنىڭدا شەك

يوق. غەزەلدىن بايقىمىدىڭلارمۇ؟

بادامخان: (رەھمەتكە): ھە، بېرىپ ئۇسۇڭ قېنى.

رەھمەت: ھەي بىچارە داپچى، تۈگەپ كەتتىڭ دىگىنە (گەدىنىنى

قاشلايدۇ).

ئاماننىساخان: نىمە ئاقىۋەت بولار؟

ئومەر سازەندە: ئەھۋالدىن قارىغاندا سۇلتان قايتىپ بارغاندىن

كېيىن سىزنى ئوردىغا تەكلىپ قىلىپ كىشى ئەۋەتتى مۇمكىن.

ئاماننساخان: ھە، (چوچۇيدۇ)، بۇ نىمە دىگەنلىرى؟ (ئوڭايسزلىنىپ)

ياق، ياق، بۇ مۇمكىن ئەمەس، ھەرگىز مۇمكىن ئەمەس.

ئومەر سازەندە: قىزىم! ئەگەر تەكلىپ قىلىپ قالسا، بۇنىڭغا ئىلاج

يوق. بىز ئەمدى ياخشىراق ئويلاشساق بولىدۇ. (ئويلايدۇ)

مېنىڭچە رازى بولغان ياخشى. ئوردا ھوقۇقىدىن پايدىلىنىپ

بىرمۇنچە ياخشى ئىشلارنى قىلىۋېلىش كېرەك. مەسىلەن:

سەنئىي نەپىسە ۋە ئەدەبىيات ئىشلىرىنى ئەۋج ئالدىرۇش،

مۇھىمى، مۇقامنى تەرتىپكە سېلىش زورۇر، بۇ ناھايىتى مۇھىم،

بۇ بىزنىڭ تىلىگىمىزگە يېتىشىمىزنىڭ ياخشى پۇرسىتى. ئابدۇ-

رىشىتخان بىر شائىر ھەم سەنئەتكە ھەۋەسكار بولغىنى ئۇچۇن،

بۇنىڭغا ئىمكانىيەت بېرىدۇ (ھەممىسى ئويلىشىپ قالىدۇ. ئامان-

نساخان ساقلىنى چىشلەپ خىيال قىلىپ ئولتۇرغان دادىسىغا ئېسىلىپ

يىغلايدۇ، رەھمەت، بادامخانلار كوز يېشى قىلىدۇ).

مەخمۇت ئوتۇنچى: قىزىم! ئەمدى ياش توكۇش ياردەم بېرەل-

مەيدۇ. ئىلاجىمىز قانچە؟ ئۇ پادىشا تۇرسا، ئۇنىڭغا تەك كەل-

گىلى بولسۇنمۇ؟ ئەمدى تەخسىرىم ئېيتقاندا پۇرسەتتىن پايدى-

دىلىنىپ، ئەلگە پايدىلىق ئىش قىلىپ ئالغاندىن ياخشى ئىش

يوق (ئاماننساخان ئىسەدەپ توختايدۇ).

بادامخان: (بېرىپ ئاماننساخاننى قۇچاقلاپ يىغلايدۇ) دوستۇمنى

يالغۇز ئەۋەتمەيمىز، بىزمۇ بارىمىز.

رەھمەت: ھەممىمىز بارىمىز، ئۇستازىمىزنىمۇ بىللە ئېلىپ بارىمىز،

خان ئوردىسىدا چېلىشىمىز! (ئۇ ھاياجانلىنىدۇ).

ئومەر سازەندە: (ئاماننساخاننىڭ بېشىنى سىلايدۇ) توغرا، ھەممىمىز

بارىمىز، ئوردىدا چېلىشىمىز.
[باشقىلار جىددى قىياپەتتە يىراققا كوز تىكدۇ.
— پەردە چۇشدۇ.

بىرىنچى پەردە ئىككىنچى كورۇنۇش توي

[ئالتە ئاي كېيىن، كۆز ۋاقتى.

]ئابدۇرىشتخاننىڭ ئوردىسىدا.

[”شادىيانە“ گە چېلىنغان كۈچلۈك مۇزىكا (ناغرا - سۇناي ئاۋازى ئالاھىدە ئاڭلىنىدۇ) بىلەن پەردە ئېچىلىدۇ. سەھنە چىرايلىق بېزەلگەن كاتتا ساراي. ئۇدۇلدا ئىككى چوڭ ئورۇندۇق قويۇلغان. ئىككى تەرەپكە غاز قانىتى قىلىپ ئورۇندۇقلار قويۇلغان. سەھنىدە ئادەم يوق. تاشقىرىدا (ئوڭ ياقتا) داقا - دۇمباق ئاۋازى ئەۋجىگە چىققان. كۆلكە ئاۋازلىرى، توي تەنتەنىسى پۈتۈن ئوردىنى قاپلىغان.

[سەھنىنىڭ سول يېقىدىن قوللىرىدا پەتنۇس - لىگەنلەردە ھەر خىل مۇپلەر كۈتەرگەن خۇشاۋاز قىزلار يەڭگىل ناخشا ئېيتىپ يېرىم ئۇسۇل بىلەن ئوڭ ياققا ئوتىدۇ. ئارقىدىن ئالتە قىز ئىگىز كۈتۈرلگەن قوللىرىدا ھەر رەڭدىكى نېپىز رەختلەرنىڭ بۇرچىگىدىن ئوتۇپ، يەلپۈلدىتىپ شوخ ئاياق ئويۇنلىرىنى ئويناپ ئوتىدۇ. بىر جۈپ قىز سول ياقىتىن چىقىپ كېلىدۇ. مۇزىكا پەسىيدۇ.

قىز A: (بىر توپ رەڭلىك دۇردۇننى چۈگۈپ بويىنىغا ئارتىپ ئالغان) كورگىنە ئاداش، يارشامدىكەن؟

قىز B: (بىرنەچچە توپ ئەتلەنى قولتۇقلىغان) ۋاي، ئورلىرىگە پاراشامدىغان خېنىم، پەرىزات بولۇپ كەتلى (ئىككىسى كۈلىدۇ، ماڭغاچ سوزلىشىدۇ).

قىز A: پەرىزات بولمايچۇ. بىزمىچۇ ئاداش، ھىچكىمدىن قېلىشمايمىز. قارىغىنا ماڭا (دۇردۇننى پۈتتىنچە چۈشۈرۈپ نازلىنىپ ماڭدۇ، كۈلۈشىدۇ).

قىز B: پەخەس بولسلا خېنىم، پادىشايم ئۈچىنچى خوتۇنلۇققا ئېلىپ سالىمىسۇن، يەنە.

قىز A: ئالسا ئېلىۋەرسۇن، مەن ماۋۇ يېڭى خېنىمدىن قالاتتىمۇ؟ (كۈلىدۇ، مېڭىشنى توختىتىپ) ھەي ئاداش، راست، بۇ ئامانسا-خان ھەجەپمۇ...

قىز B: ھوي ساراڭ، خېنىم دە، ئاغزىڭ كويىدۇ.

قىز A: راست ئاغزىمغا تاش-تۇپراق (يەرگە تۈكۈرىدۇ)، ئامانسا ئاغىچا خېنىم، بولدىمۇ ئاداش. (كۈلۈشىدۇ) راستلا، ھەجەپمۇ ئۇز ئىكەن-ھە. خۇدايىم ئۇنىڭ جامالىدىن بىزگىمۇ ئازراق بېرىپ قويسىچۇ.

قىز B: ھە، بەكلا قاۋۇل قىز ئىكەن. ئۇنىڭ قاراشلىرىدىن، مېڭىش-تۇرۇشلىرىدىن قارىغاندا، خېلى-خېلىسىگە ئوزىنى تەڭ قىلمايدىغان ئوخشايدۇ.

قىز A: ھە، سۇلتان بىكاردىن ئاشىق بولماپتىكەندە.

قىز B: ئەمدى يادىڭار خېنىم قانداق قىلار ئىكەن، (يادىڭار خېنىم چىقىپ، توختاپ سوز ئاڭلايدۇ). ئىچىنى ھەرە چاققاندىكە بولۇپ

يۇرىدۇ، مۇشۇ كۈنلەردە.

ئىز A: نىمە بولسا بولمامدۇ، ھە دىسە تىللاپ بىزگە ئارام بەر-
مەيتتى، توپسۇن تازا...

يادىگار خېنىم: (ئىككى قىز بىلەن چىقىدۇ. غەزەپ بىلەن كېلىپ A قىز-
نىڭ چېچىدىن ئالىدۇ، B قىز قاچىدۇ) ھە، ئولگۇر دىدەكلىر،
يەنە تېخى مەندىن كۈلۈشمەكچى بولۇشتۇڭمۇ؟ (قىزلارغا) ئۇرۇڭلار
بۇنى (قىزلار ئىلاجسىز ئۇرىدۇ. A قىز يىقىلىدۇ).

مىرزا ئېلى تاغاي: (يادىگار خېنىم چىققان ياقىن چىقىپ كېلىدۇ) خاپا
بولمىسلا خېنىم، بۇ شۈمتەكلىر بىلەن تەڭ بولامدىغان.

يادىگار خېنىم: (ئارقىسىغا قاراپ) ھەي قايسىڭ بار؟ (ئىككى نەپەر
ساقچى كىرىدۇ) ئەپ چىقىڭلار ماۋۇ گاداينى، ئەدىۋىنى بېرىڭلا.
ماڭا تىل تەككۈزگۈچىلەر كورۇپ قويسۇن!

ئىز A: (يادىگارنىڭ ئايىغىغا يىقىلىدۇ): ئاغچا خېنىم، توۋا قىلدىم،
بىر قوشۇق قېنىمنى تىلەي!... (يادىگار خېنىم تەتۈر قاراپ
ساقچىلارغا ئىشارەت قىلىدۇ. ساقچىلار قىزنى سوراپ ماڭىدۇ، قىز زار-
لانغانچە چىقىپ كېتىدۇ).

مىرزا ئېلى: سەۋرى قىلىسلا خېنىم، ئەمدى چېچىلمىسلا، بولىدىغان
ئىش بولدى، (بادامخان رەھمەت بىلەن ئوڭ ياقىن كىرىدۇ،
بۇلارنى كورۇپ چېكىنىدۇ ۋە موكۇپ سوزلىرىنى ئاڭلايدۇ)
خاننىڭ كوڭلىنى گۈزەل خېنىم ئەپ قاچتى. ئەمدى باشقا
يول... (مىرزا ئېلى يادىگار خېنىمغا يېقىنلاپ كۈلۈپ خوشا-
مەت قىلىدۇ).

يادىگار خېنىم: ھەممىسى ئالدامچىلىق، چىرايلىق گەپلەر، "ئولۇ-
مەن"، "كويۇمەن"، ئاقىدى، كوكىدى... بىر توپىنى بۇزۇش

قولدىن كەلمەيدىكەنۇ، تېخى ۋەزىر بولۇپ قاپتىمىش؟!
ھىززا ئېلى: سۇلتان چىڭ تۇرۇۋالدى، سوزۇم ئوتىدى، ئۇزلىرىگە
بەرگەن ۋەدەمنى ئەمەلگە ئاشۇرالمىدىم. بۇنىڭدىن كېيىن...
يادىگار خېنىم: بولدى، باشقىدىن ۋاپا يوق ئىكەن. ئەمدى كارامەت
تىمنى ئوزەم كورسەتمىسەم... (چىرايى بىردىنلا غەزەپكە كېلىدۇ).
ئاماننىسا خېنىم... تېخى مېنىڭ بېشىمغا دەسسەمەكچىمۇ سەن
(سوغاق كۆلدۇ). توختاپ تۇر، گاداينىڭ قىزى... سېنىڭ
جاڭگىنى بەرمىسەم يادىگار دىگەن ئېتىمىنى يوتكۈۋېتىمەن...
(مۇشتلىرىنى تۇرۇپ، چىشلىرىنى غۇچۇرلىتىدۇ. موڭۇپ تۇرغان بادامخان
چوچۇپ دېمىنى ئىچىگە تارتىدۇ. ئاۋازى چىقىپ كېتىدۇ. رەھمەت
بادامخاننىڭ قولدىن تارتىپ تاشقىرىغا قاچىدۇ).

يادىگار خېنىم: (چوچۇيدۇ): ئۇ كىملىرى؟

ھىززا ئېلى: ئىككى كىشى، ئاماننىسا بىلەن كەلگەن رەھمەت
دىگەننى ئارقىسىدىن تونۇپ قالدىم.

يادىگار خېنىم: ئۇ ئەبلەخنىڭ يۇرىگىنى مېچىپ تاشلىمىسام...

ھىززا ئېلى: ھەر ئىش ئوز يولى بىلەن بولىدۇ (تالادا ناغرا - سۇناي،
مۇزىكا ئاۋازى كوتىرىلىدۇ). خېنىم ئويىگە كىرىپ ئالسىلا، ئۇلارنىڭ
كىرەر ۋاقتى بولۇپ قالدى (يادىگار خېنىم ئىچكىرىگە - سول تەرەپكە
كىرىپ كېتىدۇ. ھىززا ئېلى ئوڭ ياققا - ئوي بولۇۋاتقان تەرەپكە چىقىپ
كېتىدۇ).

[مۇزىكا ئاۋازى يېقىنلايدۇ. سول ياقىتىن بەش - ئالتە قىز يۇڭۇرۇپ
چىقىشىدۇ. تاشقىرىغا قاراپ: "كىرىۋاتىدۇ، ئەنە كىرىۋاتىدۇ" دەيدۇ،
چاۋاك چېلىپ خوش بولىدۇ.

[جاراخلىق مۇزىكا ئاۋازى ئاستىدا ئوڭ ياقىتىن ساۋۇت كىيگەن، قالقان -
قىلىچلىق ساقچىلار كىرىپ ئورۇندۇق ئارقىسىغا ۋە ئوي ياقىلىرىغا

ئورۇنلىشىدۇ. ئۇلاردىن كېيىن ئوندىن ئىككى قاتار قىز-يىگىت سات-خورام ئۇسۇل ئويىناپ كىرىدۇ. ئۇلارنىڭ كەينىدە شاھ-خانلارچە كىيىنگەن ئابدۇرىشتخان بىلەن ئاماننىساخان، ئاماننىساخاننىڭ بېشىغا ئۇزۇن نېپىز سوسۇن ياغلىق ئارتىلغان، ئۇنىڭ ئارقىسىدىراق بادامخان، ئۇلاردىن كېيىن مىرزا ھەيدەر، مىرزا ئېلى، ئوسمان سەردار، ئېلى پاشا پاشا بەگ، قىدىرخان، ئومەر سازەندە، قاۋۇل مىرزانلار؛ ئۇنىڭدىن كېيىن باشقا ۋەزىر-ۋۇزىرالار، سولەتلىك بايلار، سەللىك ئاخۇنلار ئۈچ-توتتىن قاتار بولۇپ كىرىشىدۇ. ئاخىرىدا ئەر-ئايال توي قاتناشچىلىرى كىرىپ كېلىدۇ. ئابدۇرىشتخان ئاماننىساخان بىلەن ئۇدۇلدىكى مەخسۇس ئورۇندۇقلارغا ئولتۇرىدۇ. باشقا ئەمەلدارلارمۇ ئولتۇرىشىدۇ. كىشىلەر ئارقىلىرىدا تۇرىدۇ.

ئابدۇللا بەگچەك: (كىرىپ، مۇزىكىچىلارغا توختاش ئىشارىتى بېرىدۇ. مۇزىكا توختايدۇ. خاننىڭ ئۇدۇلغا كېلىپ بىر پۇتى بىلەن تىزلىنىدۇ) جانابى خوجا مەھەممەت ئىشان ھەزرەتلىرى تەشرىپ قىلدى!

ئابدۇرىشتخان: مەرھەمەت قىلسۇن (بەگچەك چىقىدۇ. خان-خېنىم قوپۇپ بىرنەچچە قەدەم ئىلگىرى مېڭىپ توختايدۇ، كوپچىلىك تالا ياققا دىققەت قىلىشىدۇ. ئاياللار نېپىز ياغلىق بىلەن يۈزلىرىنى ياپىدۇ. بەگچەك ئىشان ھەزرەتنى باشلاپ كىرىدۇ. ئالا-يېشىل ئۇزۇن تون كىيگەن، بېشىدىكى يېشىل كۇلاغا چوڭ سېرىق شاھ سەلىلە ئورنىغان، ئۇزۇن ئاقساقال-بۇرۇتلۇق، قوشۇملىرى تۇرۇلگەن ئىشان ھەزرەت ئىككى نەپەر ياش سويىنىڭ ھەمراھىدا ھاسا تايىنىپ كىرىپ كېلىدۇ. خان بىلەن خېنىم يېقىن كەلگەن ئىشاننىڭ ئالدىغا ئېگىلىپ تازىم قىلىدۇ، ئىشان كوزىنى يۇمۇپ، بىرنىمىنى ئوقۇپ ئۇلارغا "سۇق" دەيدۇ. خان ئىشاننى باشلاپ سول يېنىدىكى ئورۇندۇققا تەكلىپ قىلىدۇ. ئولتۇرۇشىدۇ).

ئىشان: (قوللىرىنى ئىگىز كوتىرىدۇ، باشقىلارمۇ كوتىرىدۇ) ئىلاھا ئامىن، توي مۇبارەك بولسۇن، سۇلتان ئالىلىرىغا ۋە مەلىكە خانىمىغا

ئاللا يار بولغاي ئاللاھۇ ئەكبەر! (ساقلىنىپ سىلايدۇ، باشقىلارمۇ شۇنداق قىلىدۇ). مەلىكە كېلىننى ساز ئەھلى دەپ ئاڭلىدۇق، سۇلتان جاناپىرىمۇ سازغا ھەۋەسكار ئەمەسمۇ. سازنى ياملى دىگىلى بولمايدۇ، ۋە لېكىن تەرىقەت ئىشلىرى ساز بىلەن ئانچە چىقىشالمايدۇ. جانابى ئاللا سۇلتان جاناپىرىنى ئۆز پاناھىدا ساقلىغاي!

ئابدۇرىشتخان: ھەزرىتى پىرىمنىڭ خەيىر-خاھلىغىغا تەشەككۈر. مەرزا ئېلى: سۇلتان ئاللىرىنىڭ دىن ئەھكاملىرىغا چىڭ ئەمەل قىلىشىغا ئىشەنچىمىز كامىل. ئەمما ئوردا ئىچىدە باشقىلارنىڭ سۇلتان ئاللىرىنىڭ مۇدداسىغا خىلاپ ئىشلارنى قىلىشلىرىدىن ھۇشيار بولۇشىمىز لازىم (يەر ئاستىدىن مەرزا ھەيدەر ۋە قىدىر-خانغا قارايدۇ).

مەرزا ھەيدەر: سۇلتان ئاللىرىنىڭ مۇدداسى-ئەل مۇدداسى. بىز دائىم ئەلنى ۋە ئەل مەنپەئەتىنى ئۈنۈتماسلىغىمىز لازىم. مەرزا ئېلى: سازچىلىقنىڭ ئەل مەنپەئەتى بىلەن مۇناسىۋىتى بول-مىسا كېرەك، جانابى باش ۋەزىر.

ئومەر سازەندە: ئەلنەغمە-ئەل مەنپەئەتىنى، ئەلنىڭ تىلەك-ئارزۇلىرىنى ئىنكاس قىلىدۇ. شۇنىڭ ئۈچۈن ئۇ "ئەلنەغمە" دەپ ئاتىلىدۇ.

ئىشان: (قوشۇملىرىنى تۇرۇپ ئومەر سازەندىگە تىكىلىدۇ) بۇ زاتنى ياخشى تونۇيالمىدىم.

ئومەر سازەندە: (قوپۇپ تازىم قىلىدۇ) ئىشان ھەزرەتلىرىنىڭ ئەس-لىرىدىن چىقىپ قالسام كېرەك، پەقىر ئومەر سازەندە بولىمەن. مەرزا ئېلى: سۇلتان سەئىتخان ئۆز ۋاقتىدا ئوردىدىن...

ئىشان: ھە، ھە، يادىمغا چۈشتى. شۇ سازچىلىق، مۇقامچىلىق ئىش-لىرى ئەمەسمىدى... خوپ، بۇ ئىشلارنى كېيىن سوزلىشەرمىز... ئابدۇرېشىتخان: پەدەرنىڭ ۋاقتىدا جانابى ئومەر سازەندىنىڭ ئور-دىدىن كېتىپ قېلىشى توغرا ئىش بولمىغان ھەزرىتىم. بۇ ئىشتا پەدەرنىڭ ئەيمىۋى يوق...

قىدىرخان: جانابى ئومەر ئەل سويەر سازەندى. شۇڭا ئەل ئۇنى سويىدۇ. مەلىكە ئاماننىساخېنىمنىڭ ئۇستازى بولۇش شەرىپىگە لايىق.

ئىشان: ھە، ھە، مەلىكەمنىڭ ئۇستازى، ئۇستاز... ئۇستاز بولغان ياخشى، ياخشى ئۇستاز بولۇش كېرەك... ھە، خوپ، سۇلتان ئاللىلىرى، ماڭا رۇخسەت قىلغايىلار (قوپۇپ كېتىشكە تەييارلىنىدۇ. ھەممە قوپۇشىدۇ. خان بىلەن خېنىم ئۇزىتىدۇ. ھەممە ئىشان كەتكەن ياققا قاراپ تۇرىشىدۇ).

[خان بىلەن خېنىم قايتىپ ئوز ئورۇنلىرىغا ئولتۇرىشىدۇ. ئاماننىساخان يۈزىدىكى رومالنى ئالىدۇ، مۇزىكا ياڭرايدۇ. باشقا ئاياللارمۇ رومالنى ئېلىشىدۇ. ئاماننىساخاننىڭ گۈزەل جامالى كىشىلەرنى جەلپ قىلىدۇ. توپنىڭ تەنتەنسى ئۇلغىيدۇ. بىر توپ ئۇسۇلچى قىز-يىگىتلەر زالدكى تاماشاچىلار ئارىسىدىكى يوللاردىن كېلىپ، پەلەمپەي بىلەن سەھنىگە چىقىدۇ، ئىككى قاتار بولۇپ تىزىلىدۇ، خان خېنىمغا تازىم قىلىدۇ، ئاندىن بىر مەيدان ھورمەت ئۇسۇلىنى بىجا كەلتۈرۈپ ئىككى يانغا چېكىنىشىدۇ. كېيىن ئوز ۋاقتىنىڭ ئۇسۇلچىلىرىغا خاس چىرايلىق كېيىنگەن بىر جۈپ قىز-يىگىت ئۇسۇل ھەرىكىتى بىلەن سەھنىگە كىرىدۇ. مۇزىكا قەدىمىي ئۇسۇل پەدىسىگە يۆتكىلىدۇ. قىز-يىگىت بەك چاققان ۋە نەپىس ئوينى-لىدىغان قەدىمىي ئۇيغۇر ئۇسۇلىنى ئوينىيدۇ. ئۇسۇلنىڭ مىڭ ئويلەر-دىكى ئۇسۇل رەسىملىرىدىكىگە ئوخشاش ھەركەتلىرى كىشىنى قاتتىق جەلپ قىلىدۇ. خان-خېنىم ئۇسۇلغا قىزغىنلىق بىلدۈرىدۇ.

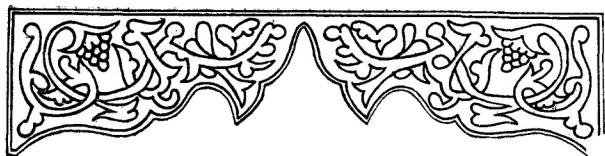
[مۇزىكا يوتكىلىدۇ. بىر قىزنىڭ قەدىمىي يالغۇز ئۇسۇلى يۇقۇرى
ماھارەت بىلەن ئىجرا قىلىندۇ.

[مۇزىكا سەنەمگە يوتكىلىدۇ. قىز - يىگىتلەر بىرلەشمە ئۇسۇلغا چۈشىدۇ.
ئۇسۇل ئۈچ قىسىمغا بۆلۈنىدۇ. بىرىنچى قىسىمى لەرزىن ئوينىلىدۇ.
ئىككىنچى قىسىمغا كەلگەندە، ئۇسۇلچىلار بايقى يالغۇز ئۇسۇلچى قىزنى
دەۋر قىلىپ شوخ ھەركەت بىلەن ئوينىدايدۇ. ئۈچىنچى قىسىمدا ئۇسۇل
سۇرئىتى كۈچىيىدۇ. مۇزىكا ئەۋجىگە چىقىدۇ، ئۇسۇل قاينايدۇ.

[ئابدۇرىشتخان ئاماننىساخان بىلەن خوشال ئورنىدىن تۇرىدۇ، باشقىلارمۇ
تۇرىدۇ. ئۇسۇلچىلار خان - خېنىم ئالدىغا بېرىپ تازىم قىلىدۇ ۋە ئارقى -
سىغا چېكىنىپ خان - خېنىمغا يول ئېچىپ ئۇسۇلنى داۋام قىلدۇرىدۇ،
ئويۇن ئەڭ يۇقۇرى ئەۋجىگە كۆتىرىلىدۇ. سۇلتان ئوڭ قولىنى مەيدىسىگە
قويۇپ، ئويۇنچىلارغا ھورمەت بىلدۈرۈپ، ئۇلارنىڭ ئوتتۇرىسىدىن
ماڭىدۇ. كۆپچىلىك ئۇلارغا تازىم قىلىدۇ. ئاماننىساخان يېنىك تازىم
بىلەن كۆپچىلىكىگە جاۋابەن ھورمەت بىلدۈرىدۇ. مۇزىكا ياڭرايدۇ...
ئابدۇرىشتخان بىلەن ئاماننىساخان سول تەرەپكە بۇرۇلىدۇ.

— پەردە چۈشىدۇ.

ئىككىنچى پەردە بىرىنچى كورۇنۇش ئويغىنىش

[بەش يىل كېيىن.

] "چەبىيات" نىڭ مۇستەزات مەرغۇلى بىلەن پەردە ئېچىلىدۇ.
[ئوردا، تەنتەنىلىك ساراي، ئاماننىساخاننىڭ ئىشخانىسى؛ شىرە - ئورۇند-
دۇقلار ۋە يېزىق شىرەسى قويۇلغان. ئوي چىرايلىق زىننەتلەنگەن.
ئاماننىساخان ئويلاپ ئولتۇرىدۇ، كېيىن خىيالچان بېرىپ شىرە
ئۈستىدىكى خۇشتارنى ئېلىپ، "چەبىيات" نىڭ مۇستەزاتىغا چالىدۇ.
خۇشتار كىشىنىڭ كوڭلىنى ئۈزگۈدەك مۇڭلۇق چېلىنىدۇ. ساز تۈگەي
دىگەندە يادىگار خېنىم ئىشكىتىن كىرىپ، سازنى ئازراق ئاڭلايدۇ،
كېيىن ساز توختىشىغا ئالپىتا قىياپەت بىلەن يېقىنلىشىدۇ.

يادىگار خېنىم: (كۆلدۈ) ھا، ھا، ھا... چوكان خېنىم، ھەجەپ
مۇڭلىنىپ قاپلىغۇ؟! (ئاماننىساخانغا سەپ سالىدۇ.)

ئاماننىساخان: (خۇشتارنى شىرەگە قويۇپ، ئورنىدىن قوپىدۇ) بۇيان
كىرىپلا، چوڭ ئاغچا خېنىم (تازىم قىلدۇ)، مەرھەمەت، ئولتۇرسىلا
(تەكلىپ قىلدۇ).

يادىگار خېنىم: (ئولتۇرىدۇ) زارلىنىپ ھەسىرەت چېكىش - بىزنىڭ
ئوردىمىزغا يات ئىش. يۇرتنى سېغىنغان بولسىلا كېتىۋەرسىلە

بولۇپ بىردىن بىر (ئۇ مەنسىمەي ئەتراپقا قارايدۇ).

ئامانساخان: چوڭ ئاغىچا خېنىم! سوزلىرىگە چۈشىنەلمىدىم.

يادىگار خېنىم: ھا، ھا، ھا... (زاڭلىق قىلىپ كۆلدى) چۈشىنەلمەي.

مەسلىكىڭىز مۇمكىن. دوت خوتۇن سۇلتانغا كېلىشمەيدۇ، ئوتۇنغا.

چىنىڭ قىزى ئوردىغا ياراشمايدۇ. ھا، ھا، ھا...

ئامانساخان: (ئاچچىقى كېلىدۇ) خېنىم! بۇنداق سېسىق گەپلىرىنى

ئاڭلايدىغان كىشىگە بېرىپ دەپ بەرسىلە. مەن بۇ ئوردىغا

خۇشتار بولۇپ كەلگىنىم يوق...

يادىگار خېنىم: (كۆلدى) ۋايەي، بۇ خېنىمنىڭ ئاچچىغىدىن ئورگۇ-

لۇپ كەتمەيمۇ تېخى. ھاي گاداينىڭ قىزى، سەن تېخى ماڭا

گەپ ياندۇرغۇچى بولۇپ كەتتىڭما؟ مەن كىم؟ بىلەمسەن؟

مېنىڭ دادامنىڭ ھويلىسىدا سەندەك نىمىلەردىن قىرىق-ئەللىكى

دەدەك بولۇپ پىقىراپ يۇرۇيدۇ، بىلدىڭمۇ؟

ئامانساخان: (تەتۈر قاراپ) شۇ دەدەكلەر ئاھلىرى تۇتقاي سېنى،

ئاشۇ قۇللار ياشلىرى يۇتقاي سېنى!

يادىگار خېنىم: مەن سېنىڭ شېرى-پېرىلىرىڭنى بىلمەيمەن. ھە،

سەنزە، تېخى مەن بىلەن تاكالىشىدىغان بولۇپ كېتىپسەن-

دە، (ئىككى قولىنى بەللىرىگە قويۇپ دوق قىلىدۇ) خەپ توختاپ

تۇر، بۇ ئوردىدىن سېنىڭ ئىزىڭنى يوقاتمىسام مەن خان ئاغ-

چىلىق ئېتىمنى يوتكۈۋېتىمەن! (چالۋاقاپ چىقىپ كېتىدۇ).

[ئامانساخان قاتتىق ئەلەم بىلەن بېرىپ ئورۇندۇقتا ئولتۇرىدۇ ۋە

بېشىنى تۇتقانچە چوڭقۇر خىيالغا چۈكىدۇ. كېيىن قەغەز-قەلەم ئېلىپ

بىرنەرسە يازىدۇ، ئۇنى ئىچىدە ئوقۇيدۇ، يەنە خىيالغا كېتىدۇ...

[رەھمەت بىلەن بادامساخان خوشال كىرىدۇ. لېكىن ئامانساخاننىڭ

ئويچانلىغىنى كورۇپ پەسىيدۇ. ئامانساخان ئۇلارنى كورۇپ قوز-
(غلىدۇ)

رەھمەت: ئاغچا خېنىم!...

ئامانساخان: (ئۇنىڭ سوزىنى بولۇپ، نارازى قىياپەتتە) مەن سىلەرگە
تەكرار ئېيتىمىدىمۇ؟ يەنە شۇ بىزارى تەكەللۇپلەر...
رەھمەت: كەچۇرگەيسىز، ئوردىنىڭ تەكەللۇپ سوزى، ھەممە شۇندە-
داق ئاتاپ كەتتغۇ.

ئامانساخان: سىلەر "ھەممە" مۇ؟ تۇغۇلۇپ بىللە ئوسكەن دوست-
لىرىم، ساۋاقداشلىرىمغۇ؟... ھە، قانداق (كۆلدۇ) كوڭلۇڭلەر
خوشمۇ؟ توي قىلغىلى ئىككى يىل بولاي دەپ قالدى. تېخى
پەرزەنتتىن خەۋەر يوققۇ؟

بادامخان: (ئىزا ئارىلاش): قويسىلا خېنىم، ئوزىمىز بالا تۇرساق
تېخى...

رەھمەت: مانا قايلىسىلا خېنىم، بادامگۈل شۇنداقلا دەيدۇ. مەن
بولسام، چۇش كوردۇملا ئوغۇل كورمەن. بىر ئوغۇل تاپساق،
ئېتىنى "بۇغراخان" قويايتتىم. چوڭ بولغاندا، سۇلتان سۇتۇق
بۇغراخان دەك ھوكىرەپ چىقىپ، دۇنيانى ئاستىن-ئۇستۇن
قىلىۋەتسە! ئاھ، نىمە دىگەن ياخشى ئىش بولاتتى (ھەممىسى
كۆلدۇ).

بادامخان: بۇ "داپ" قا يەنە ۋالاق تەگدى، گېپى تۇگىمەيدۇ.
خېنىم ئوزلىرىنىڭ كەپپى ئانچە ياخشى ئەمەسقۇ؟

ئامانساخان: ھە، يەنە شۇ "خېنىم"، ئاداش، دوستۇم دىگەن
ئىناق سوزلەر تۇگەپ كېتەرمۇ؟ ياق، ئۇ ئىناق سوزلەرنى تاش-
لىۋەتمەيلى، ئاداشلىرىم. مەن بۇ ئوردا تەكەللۇپلىرىدىن

شۇنداق زېرىكتىمكى، بېرىپ ئاشۇ تارنى بويىدا چاڭ كوتىرىپ
ناخشا ئېيتقۇم كېلىدۇ، سىلەر بىلەن ئىلگىرىكىدە كىلا سۇ چېچىپ
شېپ، قوغلىشىپ ئوينىغىم كېلىدۇ.

بادامخان: ئوھ! شۇنداق بولسىغۇ ياخشىدى، بۇ يەردىكى ھەممە
شەمەتلەر، تەنتەنلەر... كىشىنى ئازاپلايدۇ. گويكى قەپەزدىكى
تورغاغا ئوخشايدۇ كىشى، شۇ قەپەزدىن چىقىپ پەلەككە
كوتىرىلىپ ئەرگىن پەرۋاز قىلغۇم كېلىدۇ (ئو، ئارزۇسىنى ھەرىكەت
بىلەن ئىپادىلەيدۇ) ئاھ... ئىلاجىڭ قانچە؟! بويىڭنىڭ قىلدا باغلاغ-
لىق-تە!

رەھمەت: بولدى تورغاي، ئۇچمايلا قويىسلا، بەربىر قەپەزنىمۇ
بۇزالمىيالا، قىلىنىمۇ ئۈزەلمەيلا.

”ئاناڭ قىچقاردىمۇ كەكلىك،

ئاناڭ قىچقاردىمۇ كەكلىك،

قەپەزنىڭ قەدرىنى بىلمەي،

ئۇچۇپ كەتكەن نادان كەكلىك“

دىگەننى ئاڭلىمىغانمۇ؟

بادامخان: ئو، ئاشۇ خوجاملارنىڭ راۋايەتلىرى، تېخى ”قەپەزنىڭ
قەدرىنى بىلمەي“... ئىمىش. قۇش ئۇچۇن قەپەزمۇ قەدىرلىك
ئىكەندە؟! قاراڭ بۇ ئاجايىپ مەنىنى؟! ئەرگىن قۇش
ئۇچۇن قەپەزدىن دەھشەتلىك نىمىمۇ بارمۇ دۇنيادا؟ مەيلى
ئۇ كۆمۈشتىن، ھەتتا ئالتۇندىن ياسالغان بولسۇن، بەربىر
قەپەز-دە.

ئاماننىساخان: (بۇ سۆزگە دىققەت قىلىدۇ، ئاستا ئورنىدىن قوپۇپ ئويلايدۇ
ۋە بادامخاننىڭ سۆزىنى تەكرارلايدۇ) ”كۆمۈشتىن، ھەتتا ئالتۇندىن

ياسالغان بولسۇن، ئۇ، بەربىر قەپەز...
[كېيىن ئۇ يىراققا كوز تىكىپ خىيال قىلدۇ، كېلىپ سول قولى بىلەن
بادامخاننىڭ دولىسىنى تۇتۇپ تۇرۇپ، ئوڭ قولىنى ئىگىز كوتىرىپ
تۇرۇپ شېر دىكىلماتسىيە قىلدۇ:

كۆمۈش قەپەز، ئالتۇن قەپەز بەربىر قەپەز،
قەپەز ئىچرە ئالالماس بۇلبۇل شاد نەپەس،
قويۇۋەتسە ئوز ئەركىگە، قىلغاي ئۇ پەرۋاز،
بۇلبۇل ئۇچۇن يوق بۇنىڭدىن باشقىچە چوڭ ھەۋەس.

رەھمەت: (چوڭقۇر تەسراتتا) بەك توغرا، ياخشى شېر ئېيتتىڭىز
ئاماننىساخان. دۇنيادا ئەركىنلىكتىن ئەلا نەرسە يوق. ناۋايە-
نىڭمۇ قەپەز توغرىسىدا يازغان بىر شېرى بار ئىدى، ئۇ قانداق
ئىدى؟ (ئويلايدۇ.)

بادامخان: ئەلىشىر ناۋايى مۇنداق دىگەن:
"ئالتۇن قەپەز ئىچرە ئەگەر قىزىلگۈل ئۇنسە
بۇلبۇلغا تىكەندەك ئاشىيان بولماس ئىمش".

رەھمەت: ھە، توغرا، شۇنداق.

[بادامخان شرە ئۈستىدە يېزىقلىق يەنە بىر شېرىنى كورۇپ قولىغا
ئالدى، ئىككىسى بىللە ئۇنى ئىچىدە ئوقۇيدۇ. ئۇلار تېخىمۇ تەسىرلى-
نىدۇ. بادامخان ئاشۇ شېر يېزىلغان قەغەز ئارقىسىغا بايقى قەپەز توغرى-
سىدىكى شېرىنى يېزىپ قويدۇ.

ئىشىك ئاغىسى: (كىرىدۇ) قىدىرخان ياركەندى بىلەن ئومەر سازەندە
كىرىشكە ئىجازەت سورايدۇ.

ئاماننىساخان: كىرسۇن.

[قىدىرخان ياركەندى بىلەن ئومەر سازەندە كىرىدۇ، ئاماننىساخانغا
سالام بېرىدۇ، ئاۋۇ ئىككىسى بىلەن باش دېگىپ ئامانلىشىدۇ. ئاماننىسا-

خان ئۇلارنى ھورمەت بىلەن قارشى ئالدى. ئولتۇرۇشقا تەكلىپ قىلدى،
ئولتۇرۇشىدۇ.

قىدىرخان: ئاغچا خېنىمنىڭ تەنلىرى سالامەتمىكىن؟
ئومەر سازەندە: خېنىمنىڭ ئامانلىغىغا تىلەكداشمىز. (قولنى مەيدىسىغا
قويۇپ ئېگىلىپ قويدۇ)

ئاماننىساخان: رەھمەت ئۇستازلىرىم، ماڭا شۇنچە كوڭۇل بولۇشكەندە
لىكلىرى ئۇچۇن تەشەككۇردىن ئاجىزمەن.

بادامخان: ئاماننىسا خېنىمنىڭ كوڭۇللىرى خاتىرجەم ئەمەس.
(شەرە ئۈستىدىكى شېرى يېزىلغان قەغەزنى قىدىرخانغا بېرىدۇ) مانا ماۋۇ
شېرىنى بىز كىرىشتىن ئاۋال يېزىپتىكەن، بىز كىرگەندىن
كېيىن ئەركىنلىك توغرىسىدا گەپ بولۇپ (قەغەزنىڭ ئارقىسىنى
كورسىتىپ) ماۋۇ شېرىنى ئوقۇدى.

قىدىرخان: (ھەر ئىككى شېرىنى ئىچىدە ئوقۇيدۇ) قىزىم، ھەجەپ ئۈمىت-
سىزلىكىڭىز، بۇ؟!

ئاماننىساخان: شۇنداق ئۈمىتسىزلىك... كوڭۇل ئازادلىقى يوق.
بەش يىل بولدى، بىر قەدەم-بىر قەدەمدىن ئىلگىرىلىمەكتىمىز.
ئەمما، قەدەملىرىمىز بەك ئاستا، ھەم مەزمۇت ئەمەس. مۇقامنى
رەتلەش ئىشىمىز قىيىنچىلىققا، قارشىلىققا ئۇچرىماقتا. ۋەزىيەت-
تىن خاتىرجەم بولالمايۋاتىمەن. (شەرە ئۈستىدىكى دادىسىدىن
كەلگەن خەتنى قىدىرخانغا بېرىدۇ. ئۇ، بىر ئاز كوزدىن كەچۈرۈپ،
ئومەر سازەندىگە بېرىدۇ، ئومەر سازەندە بىر قاتار قاراپ چىقىپ كېرەك-
لىك جايلارنى ئوقۇيدۇ):

”...قىزىم، ھازىر دىخانلارنىڭ ئەھۋالى شۇنداق ئېغىر، كوزۇڭ
بىلەن كورمىگىچە چۈشەندۈرۈپ بېرىش قىيىن. يىل بويى قۇلدەك
ئىشلەيدۇ، لېكىن، يا قوساققا يوق، يا كىيىمگە. ئاچ-يالىڭاچلىقنىڭ

ئازاۋىنى تارتىۋاتىدۇ. بىرى كېلىپ "ئالۋاڭ" دىسە، بىرى كېلىپ "ھاشار" دەيدۇ. بىرى خاننىڭ ئەمرى دىسە، بىرى بەگنىڭ ھوكىمى دەيدۇ. بايلار بىردەم "ئىجارە ھەققى" دەپ ئالسا، بىردەم "سۇ ھەققى" دەپ ئالىدۇ. تېخى ئولمەكنىڭ ئۈستىگە تەپمەك دىگەندەك يانا ئىشان - موللىلارنى دىمەمسەن؟! ئۈشۈرە - زاكات دەمدۇ، تىلاۋەت - سەدىقە دەمدۇ، ئىش قىلىپ يۇقۇرىدىن توۋەنگىچە خان - بەگلەر، ئىشان - موللىلار ھەرىدەك ئولۇشۇپ، دىخانلارنى تالىغىنى تالىغان. ئاخىرى دىخانلارغا قالدىغىنى ئارا - كۆرچەك.

قىزىم! بۇ سۇلتاننىڭ ئادىتى نەگە كەتتى؟ سەن ئوردىغا بېرىشتا بەرگەن ۋەدىلىرى نەگە كەتتى؟ سەن ئەسلى - نەسلىڭنى ئۇنۇتتۇڭمۇ؟ ياق، ئۇنۇتمايلىغىڭ كېرەك. دىخان بالىسىغا نەسلىنى ئۇنتۇش، خەلقنى ئۇنتۇش - بۇ جىنايەت...

قىدىرخان: شۇنداق. بۇ خىلدىكى خەتلەر بارغانسېرى كۆپەيمەكتە. پۇخرالار زارلىماقتا، ئىگىرماقتا. مەن يېقىندا سۇلتانغا بۇ ئەھۋاللارنى ئېيتتىم. سۇلتان بۇ ئىشلارغا كوڭۇل بۆلمەكتە. ئەمما، سۇلتاننى بىر خىل قارا كۆچ قانداقتۇ كورۇنمەس زەد - جىر بىلەن باغلاپ، يار لېۋىگە تارتماقتا. مۇقامنى رەتلەش ئىشىمىز يەنە چوڭراق قىيىنچىلىقلارغا دۇچ كېلىشى مۇمكىن، بۇنىڭغا تەييار تۇرۇشىمىز لازىم، ئۈمىتسىزلىنىشكە بولمايدۇ (بادامخان بىلەن رەھمەت خوشلىشىپ چىقىپ كېتىدۇ).

ئۆمەر سازەندە: ئوچۇق ئېيتىش كېرەك. ھەممە بالايى - ئاپەتلەر - نىڭ يىلتىزى خوجا مەھەممەت ئىشان، ئۇنىڭ قىلىچى - مرزا ئىلى تاغاي، ئىلى پاشىپ بەگ بولسا بىر جاللات. بۇلار بارىكەن، ئوردىغا ياخشىلىق، يۇرتقا ئامانلىق كەلمەيدۇ. مۇقام - چىلىق ئىشىمىز چوقۇم توسقۇنلۇققا ئۇچرايدۇ (ھەممىسى بىرئاز جىددىلىشىدۇ).

قىدىرخان: (ئاگاھلاندۇرۇش ئاھاڭىدا ئومەر سانىدىكى) ئېھتىياتكار-
لىق لازىم. مىرزا ئىلى تاغاي-مەمۇرى ئىشلار ۋەزىرى،
ھوقۇقى چوڭ. خوجا مەھەممەت ئىشان بولسا خەلق ئىچىدە
نوپۇزى چوڭ بىر زات. يەنە كېلىپ ئۇ ئوردىنىڭ باش
مەسلىھەتچىسى.

ئاھاننىساخان: توغرا، ئېھتىياتكارلىق كېرەك. جانابى ئومەر ئاتىنىڭ
سوزى ئەينى ھەققەت. مىرزا ئىلى ۋەزىرلىككە قانائەت
قىلمايدىغان قارا نىيەت، ئۇ ھەرقانداق سۇيىقەست ئىشلىتىش-
تىن يانمايدۇ. ھۇشيار بولۇش كېرەك. ئۇ ئىشاننىڭ قولىغا
كېرىۋالدى، سۇلتان بولسا، ئىشاننىڭ سوزىنى رەت قىلالمايدۇ.
سۇلتانغا بۇ پىكىرنى ئېيتتىم، ئۇ چۈشەنگەندەك قىلىدۇ.
بىراق...

ئومەر سازەندە: بىراق سۇلتاننىڭ تولۇق چۈشىنىشى قىيىن. مىرزا
ئېلى ھارامزادە سۇلتاننىڭ ئىشەنچىگە ئىگە بولۇۋالغان.
قىدىرخان: ئىشانلىق، سويىچىلىق بارغانسېرى كۈچەيمەكتە. "دىنغا
قارشى" "دەھرى"، "شەرتكە خىلاپ" دىگەن ئاتالمىش
جىنايەتلەر بىلەن بىگۇنا كىشىلەر جازاغا تارتىلماقتا.
مۇقامنى رەتلەش ئىشىمىز بارغانسېرى چىققاق قارشىلىققا
ئۇچرىماقتا.

ئاھاننىساخان: شۇنداق. دارغا ئېسىلىدىغانلارنىڭ سانى كۆپىيىپ،
دار يەتمەيدىغان بولۇپ قالدى. خۇسۇسەن، ئاياللارنى دارغا
ئېشىش كۆپەيمەكتە... ئىشان-سوپىلار سەنئەت، ئەدەبىيات
ئىشلىرىنى دىن نامى بىلەن باسماقتا. ئەلنەغمىچىلىك،
قوشاقچىلىق، ئەركىن ئەدەبىيات مەنى قىلىنماقتا. يېقىندا

ئىشان ماڭا دارىتىملاپ، سۇلتانغا "ئوردا سانائى نەپىسىسى شەرەت يولىدىن چىقىپ كەتمەسلىكى لازىم" دىدى. بۇنىڭدىن ئۇلارنىڭ بىرەر قەستى بارلىغىنى كورگىلى بولىدۇ. ئۇلارنىڭ كوز تىككىنى مۇقام.

قىدىرخان: ئەھۋال جىددى ۋە مۇرەككەپ. ھۇشيار بولۇش كېرەك. ئەڭ مۇھىمى، سۇلتاننىڭ ھۇشيارلىغىنى ئاشۇرۇش، سۇلتانغا ياردەم قىلىش كېرەك، خېنىم بۇ جەھەتتە جىقراق... (سۇلتان ئابدۇرىشتىخان مېرزا ھەيدەر بىلەن كىرىدۇ. ئۇلارنىڭ ئارقىسىدا ئەكرەم بار. ھەممىسى ئېھتىرام بىلدۈرىدۇ. مېرزا ھەيدەر ئاماننسا-خانغا ئالاھىدە ھورمەت بىلدۈرىدۇ).

ئابدۇرىشتىخان: (خوشال قىياپەتتە) ھە، جامائەت جەم ئىكەندە! سازەندىلەر، مۇقام ئۇستازلىرى... سالام، سالام، قېنى ئولتۇرايلى (ئولتۇرۇشۇدۇ).

قىدىرخان: سۇلتان ئالىلرنىڭ ئېتىۋارىغا رەھمەت. ئەگەر بىزدە ھەقىقى مۇقام ئۇستازلىرى چىقسا ھەجەپ ياخشى بولغان بولار ئىدى. چىن سازەندىلەر ئەل ئارىسىدا، سۇلتان ئالىلىرى. ئوردا سانائى نەپىسىسى قارشىلىققا دۇچ كەلمەكتە. مۇقامنى رەتلەش ئىشىمىز كاشلىغا ئۇچرىماقتا.

ئومەر سازەندە: ساز بابىدا قىدىرخان جاناپلىرىنى ئۇستاز دېيىش لازىم. بۇ كىشىنىڭ مۇقام توغرىسىدا قايغۇرۇشى ئورۇنلۇق. كۈرەش بولىدىكەن قارشىلىق بولىدۇ. ئەمما...

مېرزا ھەيدەر: سۇلتان ئالىلىرى بار، ئاماننسا خېنىم بار. ئاماننسا خېنىمنىڭ ماھارەتلىك سازەندە ۋە شائىرە، قەھرىمان ئەل قىزى ئىكەنلىكىنى ھەرگىز ئۇنتۇماسلىق كېرەك.

ئاماننساخان: تەرىپلىرىگە تەشەككۈر، باش ۋە زىننەتلىرى.
كەمىنە بۇ باپتا بىر كىچىك شاگىرت بولالسا، قانائەتلىك بولۇپ
بولار ئىدىم.

ئابدۇرىشتخان: (كۆلدى) ھا، ھا، ھا... كەمتەرلىك، كەمتەرلىك،
ياخشى ئىش. لېكىن ئۆزىنى بەك توۋەن چاغلاشمۇ مۇۋاپىق
ئەمەس. (ئاماننساخان بىلەن ئومەر سازەندىگە قاراپ) بەش يىل
ئىلگىرى تارىم بويىدا ئاماننساخاننىڭ ئۆيىدە ئۆتكۈزۈلگەن
سۆھبىتىمىز ھازىرقىدەك يادىمدا. مەن شۇ كۈنى "شىرىن
سۇخەن، ئۆتكۈر تىكەن سۆھبەت بولدى" دەپ بىكار ئېيتىمىغان
ئىدىم. (مىرزا ھەيدەرگە قاراپ) ئاھ، دوستۇم، مىرزا ھەيدەر،
ئۇ سۆھبەتنى سىزگە شۇنچىلىك تۈگۈندىمكى، ئەپسۇس، سىز
بىللە بولمىدىڭىزدە. ئاماننساخان، جانابى ئومەر سازەندە يەنە
(ئەتراپقا قارايدۇ) بادامخان، رەھىمەت، خۇسۇسەن بۇ كىشىنىڭ
دادىسى (ئاماننساخاننى كۆرسىتىدۇ)، بۇلار مېنى يەنى شۇ كۈنكى
ئوۋچىنى شۇنداق كېلىشتۈرۈپ قامچىلىدىكى، "ۋاي" دېيىشنىڭ
ئىلاجى يوق. بىر ياقىتىن "قامچا" جايدا ئۇرۇلماقتا، يەنە بىر
ياقتىن ئۆزەڭ "ئوۋچى" دە. ھا، ھا، ھا... (قاققاپ كۆلدى،
ھەممىسى قوشۇلۇپ كۆلدى).

ئاماننساخان: ھېلىمۇ ياخشى، ئۇ كۈنكى كىشىنىڭ "ئوۋچى" بول-
غىنى، بىر دەردىمىزنى چىقىرىۋاپتىكەنمىز-دە، ئەگەر بىلگەن
بولساق...

ئومەر سازەندە: ئەگەر بىلگەن بولساق ھەددىمىز يوق ئىدى ئەلۋەتتە.
تە. ئۆزلىرى كەتكەندىن كېيىن قورققىنىمىزنى سورىمىسلا.
مىرزا ھەيدەر: ئوۋ قىلىپ، ياۋا ھايۋانلىرىمىزنى قىرىۋەتتىڭ دەپ

تازا سالماپسلىرىدە.

ئابدۇرىشتخان: ۋاي جان، ئۇنىڭغىمۇ تاس قالدى. يىرتقۇچ ھاي-
ۋانى ئاتماي ھۇلارنى ئاتسا، كىيىكلەرنىڭ ئوغلاقلىرى نالە
قىلىپ سەرسان بولسا... ۋاھاكازا. ئۇنىڭ ئۈستىگە ماۋۇ بىزنىڭ
ئەكرەم نوچىنىڭ گەپنىڭ ماھىيىتىنى چۈشەنمەي، مېنى تازا
ماختاپ پوئاتقىنىنى دىمەمسىز، (ئەكرەم ئاغزىنى قولى بىلەن يىپىپ
كۆلدۇ) ئاران بالالىقتا گەپنى ئوۋدىن باشقا ياققا بۇراپ كەت-
تۇق. بولمىسا سىز دىگەندەك باشقا كالتەك تېگىشىمۇ ئېھتىمال
ئىدى. ئۇندىن كېيىن نەغمىگە كۆچۈپ كەتتۇق.

مرزا ھەيدەر: ئۇ كۈنكى نەغمە توغرىسىدا ماڭا بىرنەچچە قېتىم
سۆزلەپ بەرگەنلىكلىرى يادىمدا.

ئابدۇرىشتخان: ئاشۇ كۈنكى ئەلنەغمە ۋە شېرىيەت رىشتىسى بىزنى
شۇنداق مەھكەم باغلىدىكى، ئاخىرى ھەممىمىز بۇ يەرگە جەم
بولدۇق (ئامانساخانغا قاراپ كۆلۈمسرىيدۇ). شۇنداق ئەمەسمۇ؟
ئامانساخان: شۇنداق سۇلتانىم، شۇ سوھبەت بولمىسا، بۇگۈنكى-
دەك سوھبەتلىرىمىزمۇ بولماس ئىدى. ئەمما، ئاشۇ دوستلۇق
رىشتىسىدىن باشقا قانداقتۇ بىر كورۇنمەس قارا زەنجىر ھازىر
ئوردىدا مەخپى سورۇلۇپ يۇرىدۇ، بۇنىڭدىن ئاگاھ بولمىغىمىز
لازىم.

ئابدۇرىشتخان: (چوچۇپراق ئامانساخانغا قارايدۇ) بۇ ماڭا بىرنىچى
ئاگاھلاندىرۇش ئەمەس.

ئومەر سازەندە: سۇلتان جاناپلىرىنىڭ ئەسلىرىدە بولۇشى كېرەك،
ئاشۇ ئۇچرىشىشىمىزدا— تارىم بويىدا مەن "ئەپسۇسكى، ئاشۇ
پېنتىغور، سۇيقەستىچى مەخلۇقلار ھازىرمۇ خان ئوردىسىدا

تويۇن ئوينماقتا دىگەن ئىدىم.

ئابدۇرىشتخان: (تويلىنىپ) ياخشى ئېسىمدە. ئابدۇرىشتخان ئۇنى
ياكى بىلمەيدۇ، ياكى بىلىپ تۇرۇپ بىلمەسلىكىگە سالىدۇ
دىگەنلىرىمۇ ئېسىمدە.

ئومەر سازەندە: ئەنە شۇ مەخلۇق، رەھىتى سۇلتان سەئىدخاننىڭ
بېشىغا پالاكەت كەلتۈرگەندەك... (ئۇ سوزىنى داۋام قىلالماي
تازم قىلدۇ) كەچۈرگەيلا، جانابى ئالىلىرى.

ئابدۇرىشتخان: ئابدۇرىشت ئۇنى بىلمىگەنمۇ ئەمەس، بىلمەسلىكىگە
سالغانمۇ ئەمەس. ئەمما مەسىلە شۇنچىلىك دەرىجىگە
يەتكەنمىكىن!؟

مىرزا ھەيدەر: قانداقتۇ سۇيىقەست پىلانلانماقتا. مەككار ۋەزىر
مىرزا ئىلى تاغاي تۈلكىلىك ھىلىسىنى ئۈستىلىق بىلەن ئىش-
لەتمەكتە. ئۇ، بىر تەرەپتىن، خوجا مۇھەممەت ئىشانغا سەجدە
قىلسا، يەنە بىر تەرەپتىن، ئوزىنى جانابى ئالىلىرىنىڭ "قولى"
دەپ ئىشەندۈرۈشكە ئۇرۇنماقتا.

قىدىرخان: شۇنداق، سۇلتان ئالىلىرى، ئوردىدا ھىلە-مىكىر
ئىشلىتىش، خالايققا زۇلۇم سېلىپ، ئەلنى خانلىقتىن، جانابى
ئالىلىرىدىن يىراقلاشتۇرۇش، ئەلنەغمە، مۇقامنى دىنغا قارشى
دەپ ئىغۋا تارقىتىش—رەزىل قەست، ئەشەددى مۇناپىقلىق.
(ئابدۇرىشتخان: ھەم جىددى ھەم سالماقلىق قىياپەتتە مېڭىپ يۈرۈپ
پىكىرلەرنى ئاڭلايدۇ. باشقىلار ئارقا-ئارقىدىن شىكايەت قىلىدۇ)...
(ئوسمان سەردار ھەربى ۋەزىرلىك كېيىمدە كىرىدۇ، ئاۋال ئوردا
قائىدىسى بويىچە خانغا سالام بېرىدۇ، كېيىن باشقىلار بىلەن ئامانلىشىدۇ،
ئابدۇرىشتخان ئۇنى ئولتۇرۇشقا تەكلىپ قىلىدۇ).

ئاماننىساخان: مرزا ئېلىنىڭ قەستى يالغۇز مرزا ھەيدەر جاناپ-
لىرىنىڭ باش ۋەزىرلىگىنى ئېلىشلا ئەمەس. ئۇنىڭ خەنجەرنىڭ
ئۈچىنى كىمگە قاراتقانلىغى بارغانسېرى روشەن بولماقتا. ياۋا
خەنجەر...

ئابدۇرېشىتخان: (توختاپ ئۇنىڭ سوزىنى بولىدۇ) ھە... ھە... "ياۋا
خەنجەر يەپ قېلىش" ئېھتىمالدىن ساقلىنىش لازىم، شۇنداق-
مۇ؟ (ئاماننىساخاندىن سورايدۇ)

ئاماننىساخان: شۇنداق سۇلتان جاناپلىرى، ئەمما ئۇ ۋاقىتتا بۇ
سوزنى ئۇستاز ئومەر جاناپلىرىنىڭ پىكرىگە ئاساسەن ئېيتقان
ئىدىم. ئوردىغا كەلگەندىن بېرىكى بىرمۇنچە دەلىللەر "يەڭ
ئىچىدە ياۋا خەنجەر يوشۇرغان دوست" نىڭ ئەسلى قىياپىتىنى
ماڭا خېلى ياخشى تونۇتتى.

ئوسمان سەردار: (كېيىن سەردار دەيمىز) ئەلنىڭ مۇداپىەسى، خەلق-
نىڭ ئامانلىغى خەۋپكە دۇچ كەلمەكتە. ئىچىمىزدە بولسا،
ئەمەلدارلارنىڭ پارىخورلىغى، ئورۇنسىز ئىسارەت، ھەشەمەت-
لىك مەدرىس-مازالار قۇرۇلۇشى ۋە ئىسراپخورلۇقلار ئاممىنىڭ
ئۈستىدىكى يۈكنى ئېغىرلاشتۇرماقتا. ئەسكەرلەرنىڭ تەمىناتى
ۋە قوراللىنىشى تەلەپكە لايىق ئەمەس. مەمۇرى ۋەزىر مرزا
ئېلى بۇ ئىشلارنى قەستەن قىلماقتا.

ئابدۇرېشىتخان: ئوسمان سەردارمۇ سىزلەرگە قوشۇلىدىكەن-دە.
ھەربى نۇقتىسىنەزەردىن مەسىلىلەرنى مۇھاكىمە قىلماق سىزنىڭ
ۋەزىپىڭىز. ئەمما، بەزى ئەھۋاللارنى پۇختا تەتقىق قىلماق
لازىم.

قىدىرخان: خوجا مۇھەممەت ئىشان دىنىي ئىشلاردا سوپىچىلىقنى

ئەۋج ئالدۇرۇپ، سەنئەت ئىشلىرىغا، مۇقامنى رەتلەش
ئىشىمىزغا توسقۇنلۇق قىلغاندىن باشقا، خانلىقنىڭ ئىچكى
ئىشلىرىغا...

ئابدۇرىشتخان: ئىشان ھەزرەتلىرى ئۇلۇغ زات (بىر ئاز چىددىدە
لىشىدۇ).

ئاماننىساخان: ئىشان ھەزرەتلىرى سۇلتان جاناپلىرىنىڭ ئالى مەسلىھەتچىسى، ئالى ھورمەتلىك زات. ھەممىمىزنىڭ ئېھتىرام بىلەن
ئىززىتىنى قىلماقلىغىمىز ھاجەت. لېكىن، ئىشان ھەزرەتلىرى
سۇلتان ئاللىرىنىڭ ساداقىتىنى ھورمەت قىلىشى لازىم ئىدى.
سۇلتان جاناپلىرىنى قوللاش كېرەكمۇ، ياكى پىتىنخور مرزا
ئېلى ئىستىبداتىنى، ھەتتا ئۇنىڭ سۇيىقەستىنى قوللاش
كېرەكمۇ؟!

مرزا ھەيدەر: ئىشان ھەزرەت، ھە... ئۇ مرزا ئېلىنىڭ ھىلە-
مىكرىسىنىڭ سىرىنى چۈشىنىشتە ئاجىز. دىنىي خۇراپاتلار ئۇ
كىشىنىڭ كوزىنى باغلىغان.

ئاماننىساخان: ئىشان ھەزرەتلىرىنىڭ مرزا ئېلىنى قوللاپ، ھاكىم-
يەت ئىشلىرىغا ۋە قانۇن ئىشلىرىغا ئارىلىشىپ كەلتۈرۈۋاتقان
ئاقىۋەتلىرىگە قاراپ ئولتۇرساق بولماس، خانلىق — ھاكىمىيەت،
سىياسەت، مەمۇرىيەت، ھەربى، ئىقتىساد، خەلق ئىشلىرى —
بۇلارنىڭ ھەممىسى سۇلتان جانابى ئاللىرىنىڭ ئالى ھوقۇقى،
بۇ ھوقۇقلارنى بىر ۋەزىر ئىشان ھەزرەتكە يوللىنىۋېلىپ ئوز
خاھىشى بويىچە ئىشلەتسە، بىگۇنا كىشىلەر دارغا ئېسىلسا،
كىشىلەرنىڭ ئەركىنلىكى بوغۇلسا، ئوردا ئىچىدە بىرسى يەك
ئىچىدە پىچاق يوشۇرسا، بىرسى خىلۋەتتە خىرىس قىلسا... ئاھ...!

قانداق ئاقمۇەتەلەر يۈز بېرىشى ئېھتىمالكىن- تاڭ؟... ئۇلۇغ سۇلتانم، بىزگە بۇ ئىشلارنى جىددى ئويلاش ۋاقتى ئاللىقاچان كەلدى. ئەگەر بىپەرۋالىق قىلساق، كېچىكىپ قالمىز، ”كېيىنكى پۇشمان ئۈزىگە دۇشمەن“ بولۇپ قالدۇ. كەچۈرگەيلا جانابى سۇلتان، يارانلارنىڭ سوزلىرىنى قەدىرلەش كېرەك. ”دوست ئاغرىتىپ ئېيتىدۇ، دۇشمەن كۈلدۈرۈپ...“

(ئابدۇرېشىتخان جىددى قىياپەتتە ئورنىدىن قوپىدۇ، مېڭىپ بىر ئايلىنىپ كېلىپ شىرە ئۈستىدىكى ئىككى شېرنى كوردۇ، ئۇنىڭغا دىققەت قىلىدۇ، كېيىن قولغا ئېلىپ ئوقۇيدۇ):

”كۆمۈش قەپەز، ئالتۇن قەپەز بەربىر قەپەز،

قەپەز ئىچرە ئاللاماس بۇلبۇل شاد نەپەس.

كىمكى ئەركىنلىك قەدرىنى بىلمىسە،

ئۇندا يوق ئىرادە، ئارزۇ ھەۋەس“

(ئۇ بېشىنى كۆتىرىپ ئويلايدۇ ۋە قەغەزنىڭ ئارقىسىنى ئورۇپ ئوقۇيدۇ):

”باغ ئارا سەيلى قىلىپ كېزىمەن ھامان،

كۆڭۈلدە تەلپۈنەر ئارزۇ-ئارمان،

ۋە لېكىن خىلۋەتتە قىلىدۇ خىرىس،

قىزىل گۈل بەرگىگە ئورالغان يىلان“

ئۇ ئىككىنچى شېرنىڭ كېيىنكى ئىككى مىراسىنى ئويچان ھالدا تەكرارلايدۇ):

”ۋە لېكىن خىلۋەتتە قىلىدۇ خىرىس،

قىزىل گۈل بەرگىگە ئورالغان يىلان“...

(ئۇ دەرىزە ئالدىدا تاشقىرىغا قاراپ يەنە ئويلايدۇ. ئويىدا جىمجىتلىق ھۆكۈم سۈرىدۇ. كىشىلەرنىڭ قىياپىتىدە ھەم ئەندىشە ھەم ئۈمىت ئىپادە قىلىنىدۇ. ئابدۇرېشىتخان بۇرالىماي قولىنى ئارقىسىغا سوزىدۇ)

ئاماننىساخان خۇشتارنى ئۇنىڭغا سۇندۇ. سۇلتان غەزەپلىك ئاھاڭدا شۇنداق قاتتىق چالدۇكى، ئاھاڭ ئەۋجىگە چىققاندا خۇشتارنىڭ تارىسى ئۇزۇلدۇ. ئارقىسىغا بۇرۇلدى، كەسكىن قىياپەتتە مېڭىپ كېلىپ خۇشتارنى شىرەگە قويدۇ. شىرەگە ئارقىسىنى قىلىپ، قوللىرىنى مەيدىسىگە قوشتۇرۇپ، ئورە تۇردۇ.

ئابدۇرىشىتخان: (كەسكىن ھالدا) بۇگۈنكى سوھبىتىمىزنىڭ يەكۈنى؛ (باشقىلار قوپۇشۇدۇ) جانابى مېرزا ھەيدەر بىلەن جانابى ئوسمان سەردار مەسئۇل بولۇپ، بىر پەرمان لايىھىسىنى تەييارلىسۇن. مەزمۇنى:

1. ھوكۇمەت چىقىمىنى ئازايتىش، پاراخورلۇق ھەم ئىسراپچىلىققا قارشى تۇرۇش.
2. خەلق ئۈستىدىكى ئالۋاڭ-ياساقنى مەلۇم نىسبەتتە ئازايتىش.
3. ئادەم ئولتۇرۇشنى چەكلەش.
4. ھەربى ئىشلارنى كۈچەيتىش، لەشكەرلەرنىڭ تەمىناتىنى يولغا قويۇش...

لايىھە تەييارلانغاندىن كېيىن ئوردا كېڭىشىنى ئۆتكۈزۈۋېلى. ئاغرىتىپ بەرگەن پىكىرلىرىڭلەرگە رەھمەت دوستلىرىم. ھەم ھۇشيار ھەم ئىھتىياتچان بولايلى. ئىشان ھەزرەتكە ئازار بېرىپ قويۇشتىن ساقلىنىش كېرەك.

(باشقىلار رازىلىق بىلدۈرۈپ تازىم قىلىدۇ)

ئابدۇرىشىتخان: خوپ شۇنداق بولسۇن... نەفىسى (ئاماننىسا-خانغا قاراپ كۆلدى) سەنئەت ئىشلىرىنى، مۇقامنى رەتلەش خىزمىتىنى كوزدىن كەچۈرۈشنى تەكلىپ قىلغان ئىدى، قىدىرخان بىلەن ئۇستاز ئومەر قارشى بولماس دەيمەن. قامچىلاشقا نەغمە

قوشۇلسا غەپلەتتىكى بەگۇاش چاپسانراق ئويغىنىشى مۇمكىن...
 ناۋايىنىڭ بىر شېئىرى ئېسىمگە چۈشتى (بىر ئاز ئويلاپ ئوقۇيدۇ):
 ”ئەي مۇغەننىلەر ناۋايى مەس ئىدى كەچ ئويغانۇر،
 ئۇنى ئويغاتماققا بىر دىلگەش تەرەننۇم ئەيلىگىز“
 (ھەممە كۈلۈشىدۇ).

— پەردە چۈشىدۇ.

ئىككىنچى پەردە

ئىككىنچى كورۇنۇش كوزدىن كەچۈرۈش

[شۇ كۈنى. ”ناۋا“ چوڭ نەغمە نۇسخىسىنىڭ مەرغۇلى بىلەن پەردە ئېچىلىدۇ.

[ئوردىنىڭ ھويلىسى، سالاپەتلىك كەڭ (ئىگىز) پىشايۋان ئوڭ (قارشى) تەرەپتە قىيپاش كورۇنىدۇ. سول (قارشى) تەرەپتە مېۋە دەرەخلىك ھويلا يېڭى ئېچىلغان گۈللەر بىلەن تولغان. باھارنىڭ شوخ مەنزىرىسى كىشىگە زوق بېرىپ تۇرىدۇ.

[سول (قارشى) تەرەپتە گىلەم ئۈستىدە سازەندىلەر، ناخشىچىلار، ئۇسۇل-چىلار نەغمە قىلماقتا.

[ئوڭ (قارشى) تەرەپتە ئوتتۇرىدىكى ئىگىزرەك ئىككى ئورۇندۇقتا خان

بىلەن خېنىم، ئۇلارنىڭ ئىككى يېنىدا: مىرزا ھەيدەر، تۇسىيان سەردار،
قىدىرخان... لار ئولتۇرۇپ ئوردا سەنىتىنى كوزدىن كەچۈرمەكتە.
[ساز "ناۋا" مەرغۇلىدىن كېيىن "ناۋا" نىڭ كىچىك سەلىقەسىگە كۆچىدۇ
(ساز - ناخشا - خور) ئىجرا قىلىندۇ.

"ئۆزەڭنى ئەر بىلسەڭ ئۆزىڭنى شىر بىل"،
پاراسەت ئەل ئىچىدە شۇنى ياخشى بىل،
"سانماي سەككىز" دەپ پوئاتساڭ ئەگەر،
تىلىڭدىن سۇنار چىشىڭ ئۇندىن ھەزەر قىل.

ئالدىراپ "بىلدىم" دىدىڭ شۇ بىلىمىڭنىڭ،
ئالەمدە جىق بىلىمىڭدىن بىلىمىڭنىڭ،
بىلىم ئۇ بىپايان چەكسىز دېڭىز،
بىلىگەنسېرى كۆپىيدۇ بىلىمىڭنىڭ.

بىلىم ھەرگىز خالىمايدۇ ماختانچاقنى،
ئەل ئايرىيدۇ مەرتنى، نامەرت - قورقۇنچاقنى.
كىم دوست تۇتقاي ھەقىقەتتىن قاچىدىغان،
ھارامزادە، ئالا كوڭۇل "ئوبدانچاق" نى.

خوشامەت قىلسا ئۇ مەي قۇيما ساقى،
ئۇنىڭدا بولمىغاي ئادەم سىياقى.
ھەمىشە قىلغىنى ئالدامچىلىقتۇر،
تىلى "تاتلىق"، دىلىدا بار توزاقتى.

ھەققەت ئېڭىلۇر سۇنماس ھىچ قاچان،
باتۇر شر ئىزىدىن يانماس ھىچ قاچان،
كەلسمۇ گەر جۇدۇن - چاپقۇنلارغا دۇچ،
مەرت يىگىت يولىدىن قايتىماس ھىچ قاچان.

(رەھبەتنىڭ داپ چېلىشى خاننى ئالاھىدە جەلپ قىلىدۇ. خور ئاخىر -
لاشقاندىن كېيىن ئومەرنىڭ ئىشارىتى بىلەن كىچىك سەلىقنىڭ مەرغۇلى
باشلىنىدۇ. مەرغۇل بەك جانلىق ئوينىلىدۇ. خان كىچىك ھەرىكەت بىلەن،
قولنى ئورۇندۇققا ئۇرۇپ مۇزىكىغا تەڭكەش قىلىدۇ).

ئابدۇرىشتخان: بارىكالا... بەك ياخشى. ئەمدى بىزنىڭ سەنئەت
ئۇستىلىرىمىز (قىدىرخان بىلەن ئومەر سازەندىنى كورستىدۇ) نىڭ
ماھارىتىنى كورسەك قانداق؟

ئاماننىساخان: ئەلۋەتتە. جانابى قىدىرخان ئاتا قالۇن چېلىپ بەرسە
بولامدىكىن؟

ئابدۇرىشتخان: بەك ياخشى. مەرھەمەت (قىدىرخاننى تەكلىپ
قىلىدۇ)

قىدىرخان: نىمە چالسام بولاركىن؟ (ئاماننىساخانغا قاراپ)
ئاماننىساخان: "ناۋا" مۇقامىنىڭ باشلىنىشى بولسا قانداق.

(رەھبەت دەرھال ئوتتۇرىغىراق بىر كورپە سېلىپ بېرىدۇ. قىدىرخان
كېلىپ ئولتۇرۇشقا، قالۇننى ئالدىغا قويۇپ بېرىدۇ. قىدىرخان قالۇننى
سازلايدۇ ۋە ئازراق كالتە يوتۇلىۋېلىپ، "ناۋا" نىڭ باشلىنىشى ئاھاڭغا
چالىدۇ. قىدىرخان قالۇننى شۇنداق تەسلىك چالىدۇكى، كىشىلەر بەك
ھاياجانلىنىدۇ. سۇلتان دىققەت بىلەن ئاڭلايدۇ. مرزا ھەيدەر كوزىنى
سۈرتۈپ ئالىدۇ. مۇقام تۈگىگەندە ھەممە روھلۇق چاۋاك چېلىشىدۇ).

ئابدۇرىشتخان: (بېرىپ قىدىرخاننى يولەپ تۇرغۇزىدۇ ۋە ئورۇندۇققا

ئولتۇرغۇزۇپ قويدۇ) ئىنتايىن ياخشى قىدىرخان تاغا، ھەقىقەتەن ئەل نەغمىلىرىنىڭ ماھىرى ئۇستىسى بولۇشقا ئەرزىيدىلا. قىدىرخان: ئىلتىپاتلىرىغا تەشەككۈر جانابى سۇلتان ئالىپلىرى (ئورنىدىن قوپۇپ تازىم قىلىدۇ).

ئابدۇرېشىتخان: ئەمدى يەنە بىر مۇغەنى ئاقساقال قالدى (ئومە، سازەندىگە قارايدۇ).

ئاماننىساخان: جانابى ئومەر ئاتا قېلىشمايدۇ، ئەلۋەتتە، قېنى، ئۇستاز؟

ئومەر سازەندە: بىز "ناۋا" مۇقامىنىڭ تەزىسىنى داۋام قىلدۇر- ساق (ئاماننىساخان سۇلتانغا قارايدۇ، سۇلتان "ماقۇل" دىگەن ئىش- رەتنى قىلىدۇ).

ئاماننىساخان: مەيلى، مەرھەمەت.

[ئومەر سازەندە بادامخان بىلەن رەھبەتنى چاقىرىدۇ. ئۇلار بىرى داپ، بىرى دۇتار ئېلىپ كېلىدۇ. يەنە بىرى ساتارنى ئېلىپ كېلىپ ئومەر سازەندىگە بېرىدۇ. ئۇچەيلەن ئوتتۇرىدىكى كورپىدە ئولتۇرۇپ "ناۋا" مۇقامىنىڭ تەزىسىگە ساز بىلەن ناخشا ئېيتىدۇ.

ئابدۇرېشىتخان: بەللى، رەھىمەت جانابى ئومەر تاغا، جانابىلىرى يېتىشتۈرگەن شاگىرتلار ئىزلىرىنى بېسىپ ئەل ئىجادىيىتىنى گۈللەندۈرگۈسى. كونا دوستلىرىمىز- بادامخان، رەھىمەت، بارىكالا سىلەرگە، سەنئەتنىڭ سەرکەردىسى بولغايىسىلەر.

ئاماننىساخان: (ئومەر سازەندىگە قاراپ) قىزلار نەغمىسىنى سۇلتان جانابىلىرى ئاڭلىمىغان، ئەتىمالم (خانغا قارايدۇ).

ئابدۇرېشىتخان: توغرا، ئاماننىساخان ئېيتقان ئىدى. قېنى، ئاڭلايلى (ئومەر سازەندىنىڭ ئىشارىتى بىلەن چىرايلىق كىيىنگەن،

قوللىرىدا كىچىك جىرىڭلىمىسى بار داپ كوتەرگەن بەش نەپەر ئۆز قىز چىقىپ خان - خېنىملارغا تازىم قىلىدۇ. ئاندىن ئۇدۇلغا - گىلەم ئۈستىگە يۈكۈنۈپ ئولتۇرۇپ نەغمە باشلايدۇ. ئۇلار داپنى چىرايلىق ئۇرۇپ، خەلق ناخشىلىرىنى ئېيتىدۇ؛ ئاۋال توۋەنرەك ئاھاڭدا بىر پەدە ناخشا ئېيتىدۇ. كېيىن شوخ ئۇسۇل ئاھاڭغا يۆتكەيدۇ. بىر جۇپ قىز - يىگىت يان تەرەپتىن چىقىپ ئۇسۇلغا چۈشىدۇ، شوخ - چاچاقلىق، چاققان مىللى ئۇسۇل ئىجرا قىلىنىدۇ. 3 - پەدەگە ئوتتۇپ ئويۇن ئەۋج ئالىدۇ. قىزلارمۇ قويۇپ چوڭ ئىشتىياق بىلەن ناخشا ئېيتىدۇ...

ئاپدۇرۇشتىخان: بارىكالا، بالىلار، بىزنىڭ روھىمىزنى پەلەككە كوتەردىڭلار. ھەجەپ ياخشى.

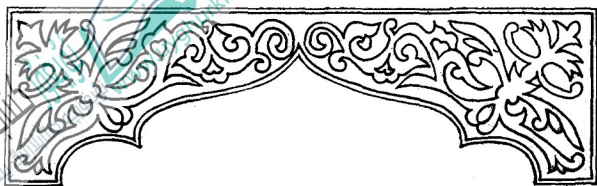
مىرزا ھەيدەر: شۇنداق، جانابى ئالىلىرى، چاقماقتەك بالىلار، ئويۇنلىرىمۇ چاقماقتەك ئىكەن، قايىلمەن.

قىدىرخان: ئەمدى ئۇسۇللار كورسەكمىكەن؟ (خان خېنىمغا قارايدۇ، ئاماننىساخان خانغا قارايدۇ. خان رازىلىغىنى بىلدۈرىدۇ)

ئاھاننىساخان: مەرھەمەت (قىدىرخانغا جاۋاپ بېرىدۇ).

[ئومەر سازەندىنىڭ قول ئىشارىتى بىلەن "ئاۋا" نىڭ "جۇلا" سىغا ساز باشلىنىدۇ. بادامخان يالغۇز (دولان) ئۇسۇلى ئويىنايدۇ. بادامخان بەك ئۆز ئويىنايدۇ. ئۇ ئاخىرىدا بەش نەپەر ئەر (بىرى رۇھمەت)، توت نەپەر ئايال ئۇسۇلچىسى تەكىلىپ قىلىدۇ (ئۆزى بىلەن بەش). ساز "ئاۋا" سەنىمى ئاھاڭغا يۆتكىلىدۇ. ئۇسۇل ئىنتايىن ياخشى ئىجرا قىلىنىدۇ. شوخ دولان سەنىمى كىشىنىڭ روھىنى جانلاندۇرىدۇ... بادام - خان باش بولۇپ ئۇسۇلچىلار بىلەن تىزىلىپ (ئويىناپ) كېلىپ، خان بىلەن خېنىمنى ئۇسۇلغا تارتىدۇ. ئۇلار تارتىنمايلا ئۇسۇلغا چۈشىدۇ، سەھنە جانلىنىدۇ. ئۇسۇل قايىناپ كېتىدۇ. خان خوشاۋاز، تېتىك ئويىنايدۇ، خېنىم خوشال، نەپىس ئويىنايدۇ. ئويۇن قىزىپ يۇقۇرى دولقۇنغا كۆتىرىلىدۇ. سەھنە قايىناپ كېتىدۇ.

— پەردە چۈشىدۇ.

ئۇچىنچى پەردە بىرىنچى كورۇنۇش شىرىن سۇخەن

[بىر ھەپتە كېيىن.

] "ناۋا" مۇقامى چوڭ نەغمىسىنىڭ تەزە مەرغۇلى بىلەن پەردە ئېچىلىدۇ. [ئوردا بەغى، ياپراقلىرى ئەمدى سارغايغان ھەر خىل دەرەخزارلىق ئىچىدە، كۆل بويىدا چىرايلىق ياسالغان شىپاك: ئوتتۇرىدا بىر چاسا شىرە، چۆرىسىدە توت ئورۇندۇق؛ شىپاك چۆرىسىدە كۆز گۈللىرى ئېچىلغان. دەل دەرەخلەر ئارىسىدىن ئۆتكەن بىر ئېرىق سۇ كۆلىگە كىرىپ ئايلىنىپ يەنە بىر ئېرىققا چىقىپ ئېقىپ تۇرىدۇ. باغنىڭ بىر چېتىدە يىراقتا بالاخانلىق سولەتلىك ئىمارەتنىڭ بىر قىسمى كورۇنۇپ تۇرىدۇ. ئويىدىن شىپاكغىچە گۈللەر ئارىسىدىن ئۆتكەن يالغۇز ئاياق تاش يول كورۇنۇپ تۇرىدۇ.

] ئابدۇرىشتخان ئويچان ھالدا شىپاكدا ئايلىنىپ يۇرىدۇ، ئۇ بىر پەستىن كېيىن كېلىپ شىرە ئۈستىدىكى بىر قەغەزنى ئېلىپ ئۇنىڭغا يېزىلغان خەتنى ئىچىدە ئوقۇيدۇ. ئاندىن شىرە يېنىدا ئولتۇرۇپ ئۇنى تۈزىتىدۇ، يەنە ئوقۇيدۇ ۋە خوشال ئورنىدىن تۇرىدۇ.

] ساز توختايدۇ. ئاماننىساخان كىرىدۇ. ئۇنىڭ پەيزى ياخشى. نىمىگەدۇ خوش...

ئاماننساخان: (سوزلەپ كېلىدۇ) شائىر سۇلتاننىم، ئىلھام جايىدا چېغى...سىياقلىرىدىن بىرەر ياخشى ئەسەر يازغانغا ئوخشايلىغۇ...
ئابدۇرېشىتخان: (كۆلۈپ خېنىمنى قارشى ئالىدۇ. شىرەدىكى يېزىلغان شېئىرنى ئاماننساخانغا سۇنىدۇ) ئەگەردە شائىرە "نەفسى"گە مەھزۇر بولسا، ئۇ ۋاقتتا يامان دىگىلى بولماس.

ئاماننساخان: (شېئىرنى ئىچىدە ئوقۇيدۇ، چىرايىدىن بارغانسېرى قىزىقىش، خوشاللىق كەيپىياتى بىلىنىدۇ)... ۋاي، ياخشىغۇ، ھەجەپ ياخشى. مەيلى شېئىرىيەت بابىدا، مەيلى مەزمۇن...ھە، مەن بىر ئوقۇپ بېرەيچۇ... (ئۇ جاراڭلىق ئاۋاز بىلەن ئوبدان دىكلاماتسىيە قىلىپ ئوقۇيدۇ. ئابدۇرېشىتخان ئاماننساخانغا زوقى كېلىپ قاراپ ئولتۇرىدۇ):

"لوتقى ئېتەي دەپ ياكى يار بىر ۋەدە قىلمايدۇ ھامان،
غۇنچىدەك قان باغلىغان كوڭلۇم ئېچىلمايدۇ ھامان.

پاش بولدى ئەلگە ھالىم قايسى تەدبىر ئەيلىيىن،
بىلدى ئەل ھالىمنى ئەمما، يار بىلىمەيدۇ ھامان.

ساقيا ئىشرەت مېيىدىن بىر يۇتۇم لوتقى ئەيلىگىل،
خەستە كوڭلۇم غەم خۇمارىدىن ئېچىلمايدۇ ھامان.

توبى ۋە شەمشادى قەددىن باغ ئارا كورمەك نە سود،
سەرۋى يەڭلىغ قەددى دىلبويى تېپىلمايدۇ ھامان.

سەبىر قىلغىل ئەي رەشىدى ئاي يۇزۇڭنىڭ دەردىدىن،

بەندىگە ئازاتلىق خەتتى پۈتۈلمەيدۇ ھامان. “
[ئاماننىساخان شېھىرىنى ئوقۇپ بولۇپ، ئويچان كېلىپ شىرە ئالدىدا
ئولتۇرۇپ، قولغا قومۇش قەلەمنى ئېلىپ ئۇدۇلغا تىكىلگەنچە بىر ئاي
ئويلايدۇ. كېيىن مۇنۇ شېھىرىنى يازىدۇ ۋە ئۇنى ئوقۇپ بېرىدۇ:
”ساڭا يۈز شۇكرە يارەب بىزگە ئادىل پادىشا قىلدىڭ،
پەقىر مىسكىنگە ئابدۇرىشتخاننى پانا قىلدىڭ،
نەقىسى كېچە - كۈندۈز قىل دۇئا تەڭرى تەقەددۇسىغە،
كە شاھنىڭ ھەققىدە قىلماي دۇئا قاتتىق گۇنا قىلدىڭ.“

ئابدۇرىشتخان: (رازى قىياپەتتە كۆلدى) بىزنىڭ ھەققىمىزدە دۇئا
كەم بولىدى، شۇنىڭ بىلەن قامچىلاشۇ ئاز بولىدى. ئەمما،
مەن شۇڭا رازىمەنكى، بۇ تارىم قامچىسى پەقىرنى غەپلەتتىن
ئويغىتىپ تۇردى. بۇدومۇ شۇنداق.
ئاماننىساخان: ”قامچا“ ئەمەس، ئۆزلىرى ئېيتقاندىكى ”شىرىن
سۇخەن“ دە.

ئابدۇرىشتخان: ھە، شۇنداق، ”شىرىن سۇخەن“، لېكىن ”ئۆتكۈر
تىكەنمۇ“ باردە. بۇ توغرا. بەك شىرىن نەرسە كۆڭۈلگە تېگىدۇ،
ئۇنىڭغا چۇچۇكلىك ئارىلاشمىسا بولمايدۇ.

ئاماننىساخان: بۇ ياخشى پەزىلەت ئۆزلىرى ئېيتقان دوستلۇق
رىشتىسىنىڭ بىر خىل ئامىلى بولسا كېرەك.

ئابدۇرىشتخان: ئۇ ئامىلنىڭ جىقراغىنى ئۆزلىرىدىن ئىزدەش كېرەك.
ئاماننىساخان: شېھىرلىرىنى ئوقۇپ راستلا خوش بولدۇم. مەزمۇنى
ياخشى، ئەمما، ئۇمىتۋارلىق بولۇشى كېرەك. مادامكى، ھالىمىز
ئەلگە پاش بولغان ئىكەن، ئۇنىڭ تەدبىرىمۇ بولۇشى كېرەك.

يۈزدىكى داغنى ئەينەكتە كورگەندىن كېيىن، ئۇنى يۇيۇۋەتە-
مىسە بولمايدۇ.

ئابدۇرېشىتخان: (كۈلۈپ) يانا قامچا، مەيلى، يۇمشاق قامچا...
(يادىكار خېنىم ئىشكىتىن چىقىپ قالىدۇ ۋە غىپىدا پەردە ئارقىسىغا
موكۇپ مارايدۇ).

ئاماننىساخان: (ئابدۇرېشىتخانغا يېقىنلىشىپ مۇلايىملىق بىلەن سوزلەيدۇ)
ئىشرەت مېيىدىن ئەمەس، ئۈمىت مېيىدىن، جۇرئەت مېيىدىن
بىر قەدەھ ئىچسەڭ-دە، قان باغلىغان غۇنچە كوڭلىمىز ئېچىلسا.
(ئۇ مەنلىك كۈلىدۇ... ئابدۇرېشىتخاننىڭ ئىككى مۇرسىگە ئىككى قولىنى
قويۇپ بىر ئاز ناز بىلەن) بۇ قامچا ئەمەسقۇ، ئەزىز سۇلتانم...

ئابدۇرېشىتخان: (ئاماننىساخاننىڭ بېلىدىن تۇتىدۇ) ياق، بۇ شىرىن
سۇخەن. چۈچۈك شىرىن... ئەمما "سۇلتان" دىگەنلىرى
نېمىسى؟ بۇ يەردە ھىچ كىم يوققۇ؟

ئاماننىساخان: (ئابدۇرېشىتخاننىڭ كوزىگە قاراپ كۈلۈپ) ئوۋچى يىگىت!
ئابدۇرېشىتخان: (كۈلۈپ ئۇنى ئالدىغا تارتىدۇ) مۇقامچى قىز...

ئاماننىساخان: (ئارقىسىغا قارايدۇ) تىشىش... (خان قولىنى قويۇپ
بېرىپ چېكىنىدۇ). مۇقامچى بولۇش ئاسان ئىش ئەمەس. كورگەنلا
قىيىنچىلىقلارنى؟

ئابدۇرېشىتخان: قىيىنچىلىقلارنى يېڭىپ، مۇقامنى چوقۇم رەتلەش
كېرەك. بىر ئولۇس ئوزىنىڭ مىللى ئالاھىدىلىكى بولغىنى
ئۇچۇنلا، ئوز ئوزىگە خاس بىر ئولۇس بولىدۇ. ئالاھىدىلىك—
ئالدى بىلەن سازچىلىق، ئەل نەغمە. مۇقام بولسا... ھە، بۇ
ئىش توغرىسىدا پىكىر بايان قىلىشتا پەقەر، نەفىسىگە يېتەر-
مەيمەن. نەفىسنىڭ نەپىسىلىكى ئۇنىڭ مۇقامنىڭ سىرىنى

چۈشەنگەنلىكى ۋە ئىگەللىگەنلىگىدە.

ئاماننىساخان: بەك ئاشۇرۇۋەتەتە سۇلتاننىم، ئەگەر ئەلنىڭ ئۇلۇغ ئىجادىيىتى بولمىسا، بىر ئەمەس، ھەتتا يۈز كىشىنىڭمۇ قولىدىن دىن ھىچ ئىش كەلمەيدۇ. مۇقامنىڭ قىممىتى شۇ يەردىكى، ئۇ ئەلنىڭ تۇرمۇشى ۋە ئارزۇسى بىلەن مەھكەم باغلىنغان. ئۇ بەك چوڭقۇر ۋە باي مەزمۇنغا ئىگە. مەسىلەن: ئەركىنلىك—مانا بۇ مۇقامنىڭ ئاساسىي مەزمۇنى. يەنە، مۇھەببەت، ۋاپادارلىق، دوستلۇق؛ نەپرەت، غەزەپ، چېلىش...

ئابدۇرىشىتخان: شۇنداق، مۇقام بەك قىممەتلىك غەزىنە. ئۇنى ئەلنەغمىنىڭ ئانىسى، دىسە ئارتۇق بولماس دەيمەن.

ئاماننىساخان: (خوش بولىدۇ) توغرا، ئەرزىيدىغان ئانا. شۇنداق، تەتقىق قىلىنغانسىرى بۇ "ئانا"نى ئوچۇق كۆرمەكتىمىز. لېكىن، مۇقامنىڭ ئەدەبىياتى كېيىنكى يىللاردا ئاۋام خەلقىگە چۈشىنىكىسىز ياققا قاراپ مېڭىپ قالدى. ئەرەپ، پارس تىللىرى بىزنىڭ تىلىمىز ئىچىگە ئىلگىرىلەپ كىرمەكتە. بۇ ھال بىزنىڭ تىلىمىزنى بۇزماقتا. ئەل چۈشەنمەيدىغان تىل مۇقامنى ئەلدىن يىراقلاشتۇردۇ. بۇ دىققەت قىلىشقا ئەرزىيدىغان مۇھىم بىر ئىش.

ئابدۇرىشىتخان: ئىسىل تەپەككۈر. ئەلنەغمىنىڭ بۇلىشى بولغان مۇقامنىڭ تىلى ئەلنىڭ تىلى بولمىشى لازىم.

ئاماننىساخان: بۈگۈن مەن بەك خۇرسەن. سۇلتاننىڭ مۇقام توغرىسىدىكى تەپەككۈرى ۋە بۇ ئىشتا بىزگە قىلغان دانا رەھبەرلىكى بىز ئۈچۈن چوڭ ئىلھام. (بىر قىز ئويىدىن چىقىپ كېلىپ تازىم قىلىدۇ) تائام تەييار بولۇپ قالدغۇ دەيمەن (ئۇلار شىپاڭدىن

چۈشۈپ ئوي تەرەپكە ماڭدۇ.

— پەردە چۈشۈدۇ.

ئۈچىنچى پەردە ئىككىنچى كورۇنۇش پەرمان چۈشۈرۈش

[3 كۈن كېيىن. ئوردىغا خاس كاناي - سۇنايلىق ساز بىلەن پەردە ئېچىلىدۇ.

[ئوردىنىڭ رەسمىيەت سارىيى، ساراي سالاپەتلىك ياسالغان، تام - تۈۋرۈكلەرگە مىللى نەقىشلەر ئويۇلغان ۋە ھەر خىل رەسىملەر، سۈرەتلەر سىزىلغان.

[سول تەرەپتىكى ئىشك ئالدىدا ئىشك ئاغىسى ئابدۇللا بەگچەك كىرگەنلەرنى جاكالاپ تۇرىدۇ. قاۋۇل مىرزا (باش پۈتۈكچى) كىرگەن - لەرنى قارشى ئالىدۇ.

ئابدۇللا بەگچەك: (چوڭ ئاۋاز بىلەن) خوجا قاسم غەزنىچى!
(غەزنىچى پۈتۈكچى بىلەن ئامانلىشىدۇ)

ئابدۇللا بەگچەك: ئېلى پاشاپ بەگ! (ئۇ ھەربى - ساقچى ئەمەلدار كىيىمدە ھاكاۋۇر كىرىدۇ)

ئابدۇللا بەگچەك: ئوسمان سەردار! (ھەربى كىيىمدە تەنتەنىلىك كىرىدۇ)

ئابدۇللا بەگچەك: جانابى قىدىرخان يەركەندى! (بېشىدا سەللە، ئاددى پۇخرا كىيىمىدە كىرىدۇ)

ئابدۇللا بەگچەك: جانابى مىرزا ئېلى ئاغاى! (ئوردا ئەھلىسىدىكى كىيىمىدە كىرىدۇ. مەككەر كوزلىرى ئويناپ تۇرىدۇ).

ئابدۇللا بەگچەك: جانابى ئومەر سازەندە! (ساددە كىيىنگەن، بېشىدا سەللە كىرىدۇ)

ئابدۇللا بەگچەك: (ئاۋازلىقراق توۋلايدۇ) جانابى مىرزا ھەيدەر! (مىرزا ھەيدەر باش ۋەزىرلىك كىيىمىدە، ھەممە بىلەن مۇلايىم سالاملىشىدۇ. مىرزا ئېلىگە كەلگەندە قانداقتۇ سوغاق مۇئامىلە يۈز بېرىدۇ)

ئەكرەم: (ئوڭ تەرەپتىكى ئىشىكتىن ھەربىچە مېڭىپ چىقىدۇ) سۇلتان جانابى ئاللىرى قەدەم تەشرىپ قىلىدۇ! (ھەممە قويۇپ شۇ تەرەپكە قارايدۇ. خان كىيىمى كىيگەن ئابدۇرېشىخان جىددى قىياپەتتە چىقىدۇ. باشقىلار ئۇنىڭغا ھورمەت تازىمى بىلىدۇرسۇ. خان جاۋاب ھورمىتى بىلدۈرىدۇ).

ئابدۇللا بەگچەك: خوجا مەھەممەت ئىشان ھەزرەتلىرى! (ھەممە ئۇ ياققا دىققەت بىلەن قاراپ بىرنەچچە قەدەم ماڭىدۇ، كېيىن ھورمەت بىلەن تازىم قىلىدۇ. خان ئۇ تەرەپكە ماڭىدۇ).

[سېرىق كۇلاغا چوڭ يېشىل سەللە ئورنىغان، ئۈستىگە ياقا-پەشلىرى گۈللۈك ئۇزۇن جەندە چاپان كىيگەن، ئۇزۇن ئاقساقال، ھاسا تاياق تۇتقان، قاپاقلىرى تۇرۇلگەن ئىشان سۇرلۈك قىياپەت بىلەن كىرىپ كېلىدۇ. ئۇ باشقىلارنىڭ ھورمەت تازىمىغا جاۋاب قايتۇرىدۇ. خان ئۇنىڭ ئالدىغا بېرىپ تەكلىپ بىلەن ئۇنى ئوز ئورۇندۇغىغا ئولتۇر-غۇزىدۇ. كېيىن، خان ئوز ئورنىغا ئولتۇرىدۇ. خاننىڭ تەكلىۋى بىلەن باشقىلارمۇ ئوز ئورۇنلىرىغا ئولتۇرۇشىدۇ.

[ئۇدۇلدا چىرايلىق زىلچا سېلىنغان بىر گەزچە ئىگىز سۇيىدا، سولەتلىك ئورۇندۇقتا خان ئولتۇرىدۇ، ئوڭ تەرەپتە (پەستە) باشقىلارنىڭكىدىن سولەت-

لىكرەك بىر ئورۇندۇقتا باشقىلاردىن خانغا يېقىنراق ئىشان ھەزرەت، سول تەرەپتە مىرزا ھەيدەر، قالغانلار ئىككى ياقتا ئۆز ئورنى بويىچە ئولتۇرىدۇ.... خان بىلەن باش ۋەزىرنىڭ ئارقىسىدىراق قاۋۇل پۈتۈكچى ئولتۇرىدۇ. ئالدىدا يېزىق شىرەسى)

ئىشان: ئاللاھۇتائالا سۇلتان جاناپلىرىنىڭ ئومىرىنى ئۇزۇن قىلغاي، ئامىن! (قول كۆتىرىدۇ، باشقىلارمۇ قوللىرىنى كۆتىرىپ يۈزىگە سىلايدۇ)

ئابدۇرىشىتخان: (رەخمەت بىلدۈرۈپ، ئالدىغا ئېگىلىپ قويمىدۇ) بۇگۈنكى كېڭىشمىزدە خەلق ئىشلىرىنى كېڭەشسەك دەيمىز. پۇخرالاردىن كەلگەن ئەرز-شكايەتلەرگە ۋە بىرقانچە تەرەپتىن تەكشۈرۈشمىزگە بىنائەن، بىر پەرمان تەييارلاندى (قولدىكى يۈگەكلىك پەرماننى قاۋۇل مىرزاغا بېرىدۇ): قاۋۇل مىرزا، ئوقۇڭ! **قاۋۇل مىرزا:** (قومۇش قەلىمىنى قۇلىغىغا قىستۇرۇپ قويۇپ ئورە قويدۇ ۋە دىكىلماتسىيە ئاھاڭدا ئوقۇيدۇ. ھەممە ئورۇنلىرىدىن قويدۇ)

خانلىق پەرمان!

ئەلنىڭ پاراۋانلىغى ۋە ئامانلىغى، پۇخرالارنىڭ، خۇسۇسەن يوقسۇل پۇخرالارنىڭ تۇرمۇشى ۋە خاتىرجەملىكىنى نەزەردە تۇتۇپ، ئۇشبۇ پەرمان جاكالاندى:

بىرىنچى، پۇخرالاردىن ئېلىنىدىغان باج-پاراقلارنىڭ يىگىرمە بەش فائىزى، يەنى توت مىڭ پاتمان ① ئاشلىق، مىڭ چارەك پاختا، توت يۈز چارەك زاراڭزا، قىرىق يەتتە مىڭ سەر پۇل قىسقارتىلسۇن.

① بىر پاتمان — 132 كېلوگرام.

بىر دىخان تۇتۇندىن ئېلىنىدىغان پاراق ئوتتۇرىچە بىر پاتماندىن ئاشماسلىقى كېرەك. مەھسۇلاتى جىقتىن جىقراق ئېلىش، ئازدىن ئازراق ئېلىش، يوقتىن ئالماسلىق. دىخانلار ۋە قول ھۈنەرۋەنلەرگە قەۋەتەلەپ سېلىق سېلىشنى توختىتىش، ئورۇنسىز ھاسىنلارنى توختىتىش. قەۋەتەلەپ ئېلىنىدىغان دىنىي سېلىقلارنى سالماسلىق، ئوشىرە-زاكات ۋە ۋەخپى يەرلەردىن كىرگەن كىرىملەردىن دىنىي خادىملارغا مەلۇم دەرىجىدە سەرپ قىلغاندىن باشقىسىنى مەدرىس، مەسچىت قۇرۇلۇشلىرىغا ۋە چىقىملىرىغا سەرپ قىلماغلىق.

ئىككىنچى، خانلىق خىراجىتى مۇناسىپ رەۋىشتە قىسقارتىلسۇن. يۇقۇرى دەرىجىلىك ئەمەلدارلارنىڭ مائاشىنى يىگىرمە فائىز قىسقارتىش، خىيانەتچىلىك، پارىخورلۇق قىلغۇچىلارنى جازالاش، ئىسراپ-خورلۇقنى چەكلەش، بەگ-ئەمەلدارلارنىڭ، دىنىي خادىملارنىڭ ۋە يۇرت كاتتىلىرىنىڭ پۇخرالارنىڭ پۇل-مېلىنى تۇرلۇك شەكىللەر بىلەن تارتىپ ئالىدىغان قىلغىلىرىغا قارشى تۇرۇش. زورۇر بولغان مەسچىت-مەدرىس، سۇ قۇرۇلۇشلىرىدىن باشقا، ھاجەتسىز بىنا قۇرۇلۇشلىرىنى قىلماسلىق.

ئۈچىنچى، خالىغانچە ئادەم قاماش ۋە ئولۇم جازاسى بېرىش قەتئى چەكلەنسۇن! ھەر دەرىجىلىك خانلىق مەھكىمىلىرى ۋە مەھكىمە شەرىئەلەرنىڭ خالىغانچە ئولۇم جازاسى بېرىشىنى چەكلەش ئۈچۈن، خاندانلىغىمىز ھوزوردا "جىسنايى ئىشىلارنى باشقۇرۇش ھەيئىتى" تەشكىل قىلىنسۇن. بۇ ھەيئەتنىڭ تەستىقلاش ۋە نازارەت قىلىش ھوقۇقى بولىدۇ.

تۆتىنچى، تاجاۋۇزچىلىق خەۋپىگە تاقابىل تۇرۇش ئۈچۈن، ھەربىي ئىشلار كۈچەيتىلسۇن. لەشكەرلەرنىڭ تەمىناتىنى يولغا قويۇش،

كېيىم - كېچەك ۋە ئوق - ياراقلارنى ياخشىلاش لازىم. ھەربى خىمرا -
جەتكە خىيانەت قىلغۇچىلار رەھىمسىز جازالانسۇن.

سۇلتان ئابدۇرېشىتخان

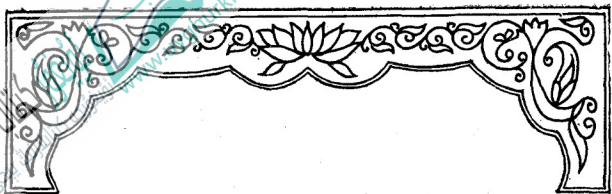
ھىجرىيە توققۇز يۈز ئاتمىشنىچى يىلى، بارات ئاينىڭ 15 - كۈنى.

شەھەرى ياركەن

(خان ئورنىدىن قوپىدۇ. باشقىلار باش ئېگىدۇ)

— پەردە چۈشىدۇ.

توتىنچى پەردە ئىشاننىڭ پىتىنىسى

[ئالتە ئاي كېيىن .

] "ئاۋا" تەزىسىنىڭ مەرغۇلى بىلەن پەردە ئېچىلدۇ .

[ئوردا - ئابدۇرېشىتخاننىڭ ئىشانىسى . ئابدۇرېشىتخاننىڭ قاپىغى

تۈرۈلگەن ، ئۇ ئولتۇرۇپ ئاخبارات تىڭشايدۇ ، قاۋۇل مىرزا پۈتۈكچى

ئورە تۇرۇپ ئاخباراتلارنى ئوقۇيدۇ...]

ئابدۇرېشىتخان : خوش ، يەنە قانداق ئاخباراتىڭىز بار؟

قاۋۇل مىرزا : ئىشان - سويلار غاۋغا كوتەرمەكتە . بىرمۇنچە تالىپلار

ھەتتا قارا تۇرۇك پۇقرالارمۇ ئۇلارغا ئەگەشمەكتە . يەنە شۇ

بۇيرۇق توغرىسىدا .

ئابدۇرېشىتخان : بۇيرۇق نۇسخىسىنى ئەپكەلدېڭىزمۇ؟

قاۋۇل مىرزا : ھە ، ئەپكەلدېم (قەغەزىلەر ئارىسىدىن ئېلىپ ئابدۇرېشىت -

خانغا سۇندۇ) .

ئابدۇرېشىتخان : (دەققەت بىلەن بۇيرۇقنى ئوقۇيدۇ) بۇ بۇيرۇقنى سىز

پۈتكەنسز!

قاۋۇل مىرزا : جانابى مىرزا ھەيدەرنىڭ تاپشۇرغۇ .

ئابدۇرېشىتخان: نىمە ئۈچۈن مانا دىمىدىڭىز؟

قاۋۇل ھىرزا: باش ۋەزىر، بۇ، پەرماننى ئىجرا قىلىش مەسلىسى، سۇلتاننى ئاۋارە قىلمىساقمۇ بولىدۇ، دىگەن ئىدى.

ئابدۇرېشىتخان: پەرماندا "جىنايەت ئىشلىرىنى باشقۇرۇش ھەيئىتى ئولۇم جازاسى بېرىشنى تەستىقلاش ۋە نازارەت قىلىش ھوقۇقىغا ئىگە" دىيىلگەن. بۇ بۇيرۇقتا بولسا، مەھكىمە شەرىئەنىڭ بارلىق ھوقۇقى تارتىپ ئېلىنغان. كېيىن خانلىق پەرماندا خانلىق مەدرىسىنىڭ قۇرۇلۇشىنى توختىتىش ئېيتىلمىغانغۇ! (ئۇ تېرىكىدۇ ۋە ئورنىدىن قوپۇپ ماڭىدۇ.....)

قاۋۇل ھىرزا: گەپ مانا مۇشۇ يەردە، سۇلتان جاناپلىرى. خانلىق پەرمان ئوچۇق ئېلان قىلىنغان. كىشىلەر بىلىدۇ. ھازىركىشىلەر بولسا "ھىرزا ھەيدەر سۇلتاننىڭ پەرمانىغا خىلاپلىق قىلدى، ئونى باش ۋەزىرلىكتىن ئېلىپ تاشلاش كېرەك" دەيدۇ. ھازىر مەسچىت، مەدرىس، خانىقالاردا "دىنىمىز يوقىلىشقا يۈز تۇتماقتا، شەرىئىتىمىز خاراپ بولماقتا..... دىنغا قارشى نەغمە-ناۋالار ئەۋج ئالماقتا" دەپ يىغا-زارى بولماقتا. تۇنۇگۇنكى جۈمە نامىزىدا خۇتپى ئوقۇغاندا ئىشان ھەزرەتلىرى باشلاپ يىغلاپ بەرگەن. جامائەتتەمۇ يىغلىغان. ھازىر بۇ ھەركەت قەشقەر، خوتەن، ئاقسۇ ۋىلايەتلىرىگىچە تارالدى..... (ئابدۇرېشىتخان تېخىمۇ جىددىلىشىدۇ، قەدەملىرى چاپىنلايدۇ، كېيىن بېرىپ ئۇدۇلدىكى دەرىزىدىن تاشقىرىغا قاراپ تۇرىدۇ، جىمجىتلىق، مۇڭلۇق سەز ئاۋازى ئاڭلىنىپ تۇرىدۇ....)

ئەكرەم: (كىرىدۇ) ئىشان ھەزرەت ۋە قازى رەئىس ھەم ئەلەم ئاخونۇملار كىرىشكە ئىجازەت سورايدۇ (سەز توختايدۇ).

ئابدۇرىشتخان: (شۇ پېتىچە) كىرسۇن! (ئۇ ئاستا كەينىگە بۇرۇلۇپ

ئىشك تەرەپكە قاراپ ماڭدۇ. قاۋۇل پۈتۈكچى چىقىپ كېتىدۇ)

ئىشان: (ئارقىسىدا ئۇزۇن تون كىيگەن چوڭ سەللىك، چا ساقاللىق قازى

رەئىسى ۋە قارا ساقاللىق ئەلەم ئاخۇنۇم كىرىشىدۇ) ئەسسالامۇ ئەلەي-

كۈم سۇلتان جانابى ئاللىرى، ئۆزلىرىنى ئاۋارە قىلدۇق.

ئابدۇرىشتخان: ئەسسالامۇ ئەلەي كۈم، ھەزرىتىم. خوش، قېنى

مەرھەمەت، ئولتۇرايلى (ئۆدۈلدىكى كورپە سېلىنغان سۈپىغا تەكلىپ

قىلىدۇ، ئولتۇرۇشىدۇ).

ئىشان: (قول كوتىرىدۇ، باشقىلارمۇ قول كوتىرىدۇ) ئاللاھۇتابارەك ۋە

تائالا سۇلتان جاناپلىرىنىڭ مەرتىۋىسىنى ئىگىز قىلغاي، ئاللاھۇ-

ئەكبەر (يۈز-ساقاللىرىنى سىلايدۇ).

قازى رەئىسى، ئەلەم ئاخۇنۇم: (ئورۇنلىرىدىن قوپىدۇ) ھەق تائالا،

سۇلتان جانابى ئاللىرىنىڭ دولىتىنى زىيادە قىلغاي! (تازىم

قىلىدۇ)

ئابدۇرىشتخان: رەھمەت ئولتۇرايلى (ئولتۇرۇشىدۇ).

ئىشان: (قاپىغى سېلىق، نارازى قىياپەتتە) سۇلتان جاناپلىرى! ئەھۋال

ئېغىر. مۇسۇلمانلار دات-پەرىيات كوتەرمەكتە. مۇقەددەس

دىنىمىزغا قىلىنغان بۇنداق تاجاۋۇز ئالدىدا ئاللاتائالانىڭ

سادىق قولى بولغان پەقىر كىشىلەرنىڭ ئاۋازىغا قۇلاق سالماي

تۇرالمايمىز.

قازى رەئىسى: سۇلتان ئاللىرى! مەھكىمە شەرىئىتىنىڭ ھوقۇقىنى

ئاياق ئاستى قىلىش.....

ئابدۇرىشتخان: مەھكىمە شەرىئىتىنىڭ ھوقۇقىنى ئاياق ئاستى

قىلىش؟! ئەھۋال شۇنچىلىك دەرىجىگە يەتكەنمىكەن قازى

ئاخۇنۇم؟!

قازى رەئىس: كەچۈرگەيلا، سۇلتان جاناپلىرى، ئەگەردە ھازىر- قىدەك بۇيرۇقلار داۋام قىلسا،..... يەنى، مەسىلەن، شۇنداق ئەيتىش مۇمكىنكى، جىنايەت ئىشلىرىنى سوراق قىلىش، ھوكۇم قىلىش مەھكىمە شەرتىنىڭ مۇھىم بۇرچى ئىدى. مىرزا ھەيدەر جاناپىنىڭ بۇيرۇقى شەرىئەت قانۇنىغا خىلاپتۇر. ئۇنىڭدىن كېيىن، مەسىلەن، نەغمە- ناۋا دەيدۇ، مۇقام دەيدۇ، بۇلار شەرىئىتىمىزگە خىلاپ ئىشلار.

ئەلەم: شۇنداق، سۇلتان ئالىلىرى، پەقىر شەرىئەت قانۇنىنى ئىجرا قىلىشتا بىر مەسئۇلىيەتلىك خادىم بولغىنىم ئۈچۈن، شەرىئەت قانۇنىنى قوغداش ھوقۇقىم بار، بۇ ئىشتا، سۇلتان جاناپلىرىدىن رەنجىشىمىز يوق. مىرزا ھەيدەرنىڭ خانلىق پەرمانىغا خىلاپ ئىش قىلغانلىغىدىن نارازى بىز، بەلكى، ئۇنىڭغا قەتئىي قارشى بىز.

ئىشان: ھازىر پۈتۈن ئەلدە پۇقرالارنىڭ غەزىۋى قوزغالدى. قۇر- ئانىنى قۇچاقلاپ يىغلىماقتا. شەرىئەتنى ئىنكار قىلىش، خانلىق مەدرىسىنىڭ قۇرۇلۇشىنى توختىتىش..... بۇ نىمە دىگەن ئېغىر ئىش. بۇ ئوچۇقتىن- ئوچۇق ئۇلۇغ دىنىمىزغا قارشى تۇرغانلىق ئەمەسمۇ، مىرزا ھەيدەر شۇنچە يوغۇنلاپ كەتتىمۇ؟ ھەتتا سۇ- تاندىنمۇ يوشۇرۇن بۇيرۇق چۈشۈرۈش..... ئۇنى خىزمەتتىن ئېلىپ تاشلاش لازىم!..... (ئۇ تىترەپ سۆزلەيدۇ).

ئابدۇرىشىتخان: ھەزرىتىم! مىرزا ھەيدەرنىڭ بۇنداق بۇيرۇق چۈشۈرۈشى خاتا. باش ۋەزىرنىڭ بۇيرۇق چۈشۈرۈش ھوقۇقى بولسىمۇ، بۇنداق مەسىلىنى بىز بىلەن مەسلىھەتلىشىشى لازىم

ئىدى، ئەلۋەتتە. ئۇنىڭ خاتالىغى ئۈچۈن تەبىئە بېرىش لازىم
ۋە بۇيرۇقتىكى خاتاسىنى تۈزىتىش لازىم. ئەمما، مىرزا ھەي-
دەر يامان ئادەم ئەمەس، ئۇنىڭ ئەسلى نىيىتى يامان ئەمەس!
ئۇنى ئەپۇ قىلىش كېرەك.

ئىشان: ئەپۇ قىلىش؟ ياق-ياق سۇلتان، ئۇنى خۇدا ئەپۇ قىلمايدۇ،
رەسۇللا ئەپۇ قىلمايدۇ، مۇسۇلمان بەندىلەر ئەپۇ قىلمايدۇ.
ئابدۇررىشتخان: بىز ئەپۇ قىلساق، ئۇ توۋە قىلسا، خۇدا گۇنا-
يىدىن ئوتەرى.....

ئىشان: (قىزىپ سۆزلەيدۇ) جانابى سۇلتان! ھازىر خاندانلىقنىڭ
تەقدىرى ئېغىر لەرزىگە دۇچ كەلمەكتە. ئەگەردە تېزىدىن تەدبىر
قوللىنىپ مىرزا ھەيدەرنى ئۇنىڭ بۇيرۇغى بىلەن تەڭلا ئىنكار
قىلىپ كىشىلەردىن ئەپۇ سورىمايدىغان بولساق، يامان ئاقىۋەت
كېلىپ چىققۇسى..... جانابى سۇلتان! مەن ئوردىنىڭ ئالى
مەسلىھەتچىسى ۋە پۇخرانىڭ دىنىي پىشمۇاسى بولۇش سۈپىتىم
بىلەن شۇنى تەلەپ قىلمەنكى، مىرزا ھەيدەرنى خىزمەتتىن
ئېلىش، بۇيرۇقنى ئەمەلدىن قالدۇرۇش كېرەك؛ ئاللىنىڭ
سادىق بەندىسى مىرزا ئېلى تاغايىنى باش ۋەزىرلىككە
تەيىنلەش لازىم (ئۇ ئورنىدىن قوپىدۇ، قازى ئەلەممۇ قوپىدۇ،
ئۇلار خانغا ئىلتىماس بىلەن تازىم قىلىدۇ...).

ئابدۇررىشتخان: ھەزرىتىم، ئاخۇنلۇرۇم، ئولتۇرايلى، مەسلىھەت
بىلەن ئىش قىلىلى. (ئىشان، قازى، ئەلەملەر ئولتۇرمايدۇ، يەنە
ئېگىلىدۇ) ھەزرىتىم، ئۆزلىرىنىڭ لەۋزىلىرىنى ھەرگىز يەردە
قويماس ئىدىم، لېكىن.....

ئىشان: لېكىن، بىر مىرزا ھەيدەر ھەممىدىن ئەلا بولسا كېرەك.....

سۇلتان جاناپلىرى، ئوردىدا يا مىرزا ھەيدەر تۇرسۇن، يا بىز تۇرايلى.....

ئابدۇرېشىتخان: (چوچۇيدۇ)..... تەلەپنى ئويلىشىپ كورۇشكە بولىدۇ. ئەمما كىشىلەرنىڭ ئورۇنسىز جاڭجال چىقارماسلىغى، پىستىنە-ئىغۋالارغا ئەگەشمەسلىكى ئۈچۈن، ھەر بىرلىرى خاندانلىق ھوزۇرىدا مەسئۇل بولۇشلىرى لازىم.....

ئىشان: (ئۈچىسى بېشىنى كوتىرىدۇ، چىرايلىرى ئېچىلىدۇ) مانا بۇ ياخشى، سۇلتان. بىزنىڭ سۇلتانىمىز مانا مۇشۇنداق ئىسلام دىنىمىزنى ھىمايە قىلغۇچى بولسا، بىز ئاخۇن-ئولۇمالار، ئىشان-پىرىلار سۇلتانىنى ھىمايە قىلىمىز (باشقىلار، شۇنداق، شۇنداق، دەپ قوشۇلىدۇ).

ئابدۇرېشىتخان: ئولتۇرايلى ھەزرىتىم.

ئىشان: رەھبەت، بىز سۇلتانغا ۋاقىت بېرىلى ھەم چىقىپ پۇخرالارغا

گەپ-سوز قىلىلى. (خوشلىشىپ چىقىشىدۇ)

[ئابدۇرېشىتخان بەك بىتاقەت بولىدۇ. غەملىك ساز چېلىنىدۇ، ئويىدە ئۇ ياقىتى بۇ ياققا ماڭىدۇ. ئاخىرى بېرىپ ئىككى قولى بىلەن بېشىنى تۇتۇپ ئولتۇرۇپ، جىددى ئويلايدۇ....

ئاماننىساخان: (ئەكرەم بىلەن ئاستا مېڭىپ كىرىدۇ، ئەكرەم شەرەت

بىلەن غەمكىن خانىنى كورسىتىدۇ، ئاماننىساخان كېلىپ خاننىڭ بېشىنى

سلايدۇ) ئىشانغا ۋەدە بەلمى؟

ئابدۇرېشىتخان: (شۇ پېتىچە بېشىنى لىڭشىتىدۇ) ئىلاجىڭىز قانچە؟!

ئاماننىساخان: بىتاقەت بولۇشنىڭ پايدىسى يوق. چارە ئىزدەش

كېرەك.

ئابدۇرېشىتخان: قانداق چارە بولسۇن؟ (ئۇ بېشىنى كوتىرىپ ئاماننىسە-

ساخانغا قارايدۇ) ئىش شۇ جايغا بېرىپ يەتتىكى، يا ئىشان،

ئاخۇنلاردىن كېچىش، دىنىي غەۋغاغا يول بېرىش، بۇ، ھاكىمىيەت ۋەيران بولۇش دىمەكتۇر؛ يا مىرزا ھەيدەردىن ۋاقتىنچە بولسىمۇ كېچىش، بۇنىڭ بىلەن ۋەزىيەتنى پەسەيتىش، ھاكىمىيەتنى ساقلاپ قېلىش. بۇنىڭدىن باشقا چارە يوق... ئاھ... بېشىم شۇنداق قاتتىكى، گويا ئىككى تاغ مېنى قاتتىق سىمماقتا.....

ئامانساخان: (قوشۇمىسىنى تۇرۇپ چوڭقۇر ئويلايدۇ) ئۇچىنچى چارە تېپىلماسمۇ؟

ئابدۇرىشتخان: مەسلەن، قانداق؟

ئامانساخان: مەسلەن، چاتاقنىمۇ ھەل قىلىش، مىرزا ھەيدەر-نىمۇ ساقلاپ قېلىش.....

ئابدۇرىشتخان: ياق، ياق بولمايدۇ. ئىشان قەتئى ئۇنىمايدۇ..... ئۇ ئەل ئىچىدە غەۋغا كوتەرمەكتە.....

ئامانساخان: سىلنىڭ ئىشاننى ھورمەت قىلغانلىرى مەيلى. لېكىن ئۇنى ئالى مەسلەھەتچى قىلىپ، تىزگىننىڭ بىر ئۇچىنى ئۇنىڭغا تۇتقۇزۇپ قويۇش—بۇ ياخشى بولمىغان. مانا مۇشۇنداق ئاقىۋەتلەر كەلتۈرىدۇ.

ئابدۇرىشتخان: مەسلەھەتچى بولمىغاندىمۇ، ئۇنىڭ سوزىگە ھورمەت قىلىش لازىم. خەلق ئۇنى ھورمەتلەيدۇ.

ئامانساخان: ئىشاننىڭ سوزىنى ئاڭلاش لازىم بولۇپ قاپتۇ. ئىشان بىزنى جەننەتكە كىرگۈزۈپ بەرەن دەيدۇ—يۇ، ئەمەلىيەتتە، ياغۇز بىزنىلا ئەمەس، جىمى پۇخرانى دوزاققا باشلايدۇ. ئىشاننىڭ يامىنى شۇكى، سىلنىڭ تىزگىنلىرىنى تۇتقان كىشىنىڭ تىزگىنىنى قارا نىيەتلەر تۇتۇپ ئالغان. مەسلەن، مىرزا ئېلى

تاغاي.....

ئابدۇرىشتخان: ھە، شۇنداق بولۇشمۇ ئېھتىمال. ئىشان تېخى
مرزا ئېلىنى باش ۋەزىر قىلىشنى تەلەپ قىلماقتا.

ئاھاننىساخان: (چوچۇپ بېشىنى كوتىرىدۇ) ھە..... تېخى بۇ گەپمۇ
بار، دىسىلە؟! ئەيتىمىدىممۇ، ئويۇن نەدە؟

ئابدۇرىشتخان: قاپقانغا چۈشۈپ قالدۇق، مىرزا ھەيدەر بىزنى،
ئوزىنىمۇ قاپقانغا ئىتتەردى.....

(ئوسمان سەردار، قىدىرخان، قاۋۇل پۈتۈكچىلەر بىلەن ئالدىراپ
كىرىدۇ، قىياپىتى جىددى).

سەردار: (ھودۇقۇپ) سۇلتان جاناپلىرى، بۇ راستمۇ؟

ئابدۇرىشتخان:

ئاھاننىساخان: سىلەر قەيەردىن ئاڭلىدىڭلار؟

سەردار: كوچىدا بىر گەپ دەيدۇ. سۇلتان ئىشان ھەزرەتنىڭ

تەلۋىنى قوبۇل قىپتۇ. مىرزا ھەيدەرنى باش ۋەزىرلىكتىن

ئېلىپ تاشلاپ، مىرزا ئېلىنى ئۇنىڭ ئورنىغا قويدىكەن. بۇي-

رۇقنى ئەمەلدىن قالدۇرماق بوپتۇ..... يەنە.....

قىدىرخان: يەنە مىرزا ھەيدەرنى سوراققا تاتقىدەكىمىش. شەرەت

مەھكىمىسى ھەممە دەۋا-سوراق ئىشلىرىنى باشقۇرمىدىكەن.....

دىگەن گەپلەر.

ئابدۇرىشتخان: شۇنداق دوستلىرىم.... "ئوزەم تاپقان بالاغا،

نەگە باراي داۋاغا".

سەردار: قانداقچە ئوزىمىز تاپقان بولىمىز سۇلتان جاناپلىرى؟

ئابدۇرىشتخان: مىرزا ھەيدەر..... ئەلۋەتتە ئوزىمىزدە-دە.....

مىرزا ھەيدەر: (غەمكىن كىرىدۇ) سۇلتان جاناپلىرى، ھەممە بالانى

تاپقان مەن، مەن مەسئۇل، مەن جازاغا لايىق... ئەمما، مۇشۇ ئىشان، ئاخۇنلارنىڭ ھاكىمىيەت ئىشىغا كاشىلا قىلىشىدىن تويدۇم...

ئابدۇرىشتخان: (كىنايە، زارلاش بىلەن) دوستۇم مىرزا ھەيدەردەر! مەن سىزگە سوپا-ئىشانلار بىلەن توقۇنۇشۇپ قېلىشتىن پەخەس بولۇڭ، دەپ بىرقانچە قېتىم ئېيتىدىمۇ؟! سىز كاشىلىنىلا ئويلايسىز، ئەمما ئۇ كاشىلىدىن قانداق قىلىپ ئوتۇشنى ئويلىمايسىز.....

مىرزا ھەيدەردەر: بەزى جەھەتتە ئۇلارغا قاتتىقراق بولمىسا بولمايدۇ. ئىشان، شەرەت، قازى، ئەلەم... بۇلار ئاخىر كىشىلەرنى خالىغانچە دارغا ئېسۋاتىدىغۇ؟!

ئابدۇرىشتخان: شۇڭا بىز پەرمان چىقاردۇق. شۇ پەرماننى چىقىد-رىش ئاسان بولىدۇ، ئۈزىڭىز بىلىسىزغۇ. سىز زادى خانلىق مەدرىسىنىڭ قۇرۇلۇشىنى توختاتماقچى ئىدىڭىز، مەھكىمە شەرىئى دىگەن بۇ "كاشىلا"نى ئېلىپ تاشلىماقچى ئىدىڭىز. مەن شۇ ۋاقىتتا سىزگە "دىنىي ئىشلارغا مۇناسىۋەتلىك مەسىلىدە ئېھتە-ياتكار بولۇش كېرەك" دەپ ئېيتقان ئىدىمغۇ!

سەردار: جانابى مىرزا ھەيدەردەر! سىز "بۇيرۇق" چىقىرىشتىن ئاۋال سۇلتان ئالىلىرىنىڭ رازىلىغىدىن ئۆتكۈزۈشىڭىز كېرەك ئىدى. مىرزا ھەيدەردەر: مەن، بۇ پەرماننى ئىجرا قىلىش ئىشى، سۇلتاننى ئاۋارە قىلىشنىڭ ھاجىتى يوق، دەپ قارىدىم.

ئابدۇرىشتخان: سىز پەرماننى ئىجرا قىلىمەن دەپ پەرمانغا خىلاپ ئىش قىلىدىڭىز، كوكىلىڭىزنى ئۇلارغا تۇتقۇزۇپ قويدىڭىز..... سىز ئۇلارنى ھاكىمىيەت ئىشىغا ئارىلاشتۇرمايمەن دەيسىز، ئاخىر،

بۇ مۇمكىنمۇ دوستۇم... قاراڭ، مانا بىزگە ھەم ئۈزىڭىزگىمۇ قانچىلىك ئېغىرچىلىق كەلتۈرۈپ قويدىڭىز. ئۇلارغا ياخشى بانا تېپىپ بەردىڭىز. ئۇلارنىڭ ھوقۇقىنى سۇندۇرىمەن دېدىڭىز - دە، ئەكسىچە، ئۇلارنىڭ قولىغا تېخىمۇ چوڭراق كالىتەك تۈتە - قۇزۇپ قويدىڭىز....

مىرزا ھەيدەر: (بېشىنى سالىدۇ) مەن خاتا قىلدىم، ماڭا جازا بېرىدە - لىشىنى تەلەپ قىلىمەن.

ئابدۇرىشىتخان: "جازا" ھەققىدە سۆزلەشنىڭ ھاجىتى يوق. سىز خىزمىتىڭىزدىن ئىستىپا بېرىپ، بىر مەزگىل چەتتەرەك تۇرۇپ تۇرۇڭ. باشقا چارە يوق.

قىدىرخان: سۇلتان ئالىلىرىنىڭ پىكرى يوللۇق. جانابى مىرزا ھەيدەر، غالبىيەت قازىنىش ئۈچۈن ۋاقىتلىق چېكىنىش لازىم بولىدۇ.

مىرزا ھەيدەر: سۇلتان جانابىلىرىنىڭ پىكىرلىرىنى تولۇق قوبۇل قىلىمەن. ئەمما، مىرزا ئېلىنىڭ باش ۋەزىر بولۇش مەسلىسىنى ئوبدان ئويلىشىش لازىم. ئۇ ئەبلەخ....

سەردار: ئۇ، قولىدىن ھەر بالا كېلىدىغان مەخلۇق.

ئابدۇرىشىتخان: ئۈزىڭىزگىمۇ ئىلاج يوق. بۇنى ئۇلار ئىلگىرىلا ئويلاپ قويغان ئىش. ساۋاقنى كوزدە تۇتۇش، ھۇشيار بولۇش كېرەك. بورنىڭ ئۈگىسىدىن چىققىنىمۇ يامان ئىش ئەمەس.

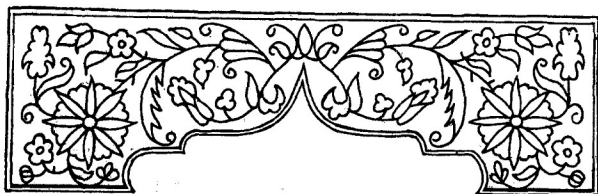
ئاھاننىساخان: سۇلتان جانابىلىرىنىڭ قارشى توغرا. ئۇلار نىقاۋىنى ئۈزى ئېچىپ باقسۇن. مىرزا ئېلىنىڭ ئەسلى بەشىرىسىنى كورۇش كېرەك. ئەھۋالدىن قارىغاندا بىزگە يەنە جىقراق ساۋاق كېرەككە ئوخشايدۇ. ئەمما، سۇلتان ئالىلىرى، ئۇلارنىڭ

مۇقامنى رەتلەش ئىشىمىزگە توسقۇنلۇق قىلىشىغا يول قوي-
ماسلىق كېرەك.

[ئابدۇرېشىتخان ئويىدە قولىنى ئارقىسىغا تۇتۇپ ئۇ ياق- بۇ ياققا ماڭىدۇ]
ۋە دەرىزە ئالدىغا كېلىپ ئوڭ بارمىنى بىلەن ساقلىنىنى سىلاپ ئۇزاق-
ئۇزاقلاغا تىكىلىدۇ.

— پەردە چۈشىدۇ.

بەشىنچى پەردە
بىرىنچى كورۇنۇش قارا نىيەت

[بىر يىل كېيىن.]

[ئابدۇرۇشتخان قەشقەر - ئاتۇشقا سۇلتان سۇتۇق بۇغراخاننىڭ مازىرىنى زىيارەت قىلىش ئۈچۈن كەتكەن. باش ۋەزىر مىرزا ئېلى تاغاي ئىشان - نىڭ باشچىلىقىدا سۈيقەستلىك ھەرىكىتىنى باشلايدۇ. يەنە بىر ياقىتىن خاننىڭ پەرىمانغا خىلاپ ئىش قىلىپ، خەلق ئۈستىدىكى زۇلۇم - ئىستىب - داتنى كۈچەيتىدۇ. ئىش - ئىشەرەتكە بېرىلىدۇ.]

[... مۇزىكىسى ئىچىدە پەردە ئېچىلىدۇ.]

[مىرزا ئېلىنىڭ چوڭ ئىشخانىسى، بەك سولەتلىك ياسالغان. مىرزا ئېلى ئىشان بىلەن سوھبەتلىشىپ ئولتۇرىدۇ.]

مىرزا ئېلى: ... ھەزرىتى پىرىم، جانابى ئالىملىرىنىڭ لەۋزىلىرى بويىچە ئىشلار ئورۇنلاشتۇرۇلدى. مەدرىسكە ئوت قويۇش بانىسى بىلەن رەھمەت قولغا ئېلىنىپ ئىشى تاماملاندى.

ئىشان: باشقا قاتناشچىلارچۇ؟

مىرزا ئېلى: ئۇلارنىڭمۇ ئەدۋى بېرىلدى. سانايى نەفىسى توختىتىش قارارى چىقىرىلدى. ئەمدى ئومەر بىلەن ئاماننىساخاننىڭ ئىشى قالدى.

ئىشان: ئۇلارنىڭ ئىشىنىمۇ تېزرەك ھەل قىلماق كېرەك. سۇلتاننىڭ قەشقەردىن قايتىدىغان ۋاقتى يېقىنلاپ قالدى.
مىرزا ئېلى: ئاغىچە ئىشنى تۈگىتىمىز، ئومەرنى بۈگۈن ئاخىرلاشتۇرماقچىمىز.

ئىشان: مۇقام ئۈچۈن يازغان كىتاپلىرى بىلەن.
مىرزا ئېلى: خوش. ئۇنى دەرھال كويىدۇرمىز، ئەمدى ئامان-ئىسپاتنىڭ ئىشى...

ئىشان: ئۇ دەھرى خوتۇن بەك ئۇستا، ئاگاھ بولماق كېرەك.
مىرزا ئېلى: خاتىرجەم بولغايلا، ھەزرىتىم، ئىشى-جىنىغا چاندۇرمايمىز.

ئىشان: جانابى ۋەزىر، ئۇلۇغ دىنىمىزغا، شەرىئىتىمىزگە سادىق زاتسىز. ئاللاتائالا سىزگە يار بولغاي! ئامىن (دۇئا قىلدۇ)
ئەمدى مەن ياناي (قوپىدۇ). (مىرزا ئېلى ئۇنى ئۇزىتىپ چىقىدۇ).

[مىرزا ئېلى تاشقىرىدىن ھاكاۋۇرانە كىرىدۇ ۋە كېلىپ يولەنگۈچ كارۋانتقا ئولتۇرۇپ، چاۋاك چالىدۇ، خىزمەتچىسى ئەلنەغمىچىلەر ۋە قىزلىرىنى باشلاپ كىرىدۇ. كارۋانتتىكى ئىگىز ياستۇقلارغا يېنىپچە يولىنىپ، ماس-يىرىلغان كوزلىرى بىلەن تاماشا كۆرىدۇ.

[ئالتە نەپەر قىز ئۇسۇل ئوينىيدۇ. سەزەندىلەر ئادەتتىكى كوچا ئاھاڭ-لىرىغا ساز چالىدۇ. قىزلار غەيرى يوسۇندا مىرزا ئېلىنىڭ خاھىشىگە لايىق ياسانغان، ئەمما ئۇلار ناگۇلا ئۇسۇل ئوينىيدۇ.

[مىرزا ئېلىنىڭ ئارقىسىدا ئىككى قىز يەلپۈپ تۇرىدۇ. يەنە بىر قىز ئۇنىڭغا چىلىم سېلىپ تۇتۇپ تۇرىدۇ. چىرايلىق ئىشلەنگەن مىس چىلىمدىن مىرزا ئېلى ئارىلاپ تاماكا تارتىپ، تۇتۇنلىرىنى مەغرۇرلۇق بىلەن پۇۋلەپ تۇرىدۇ... كېيىن مىرزا ئېلىنىڭ ئىشارىتى بىلەن ئىچكىرىدەن ئىككى ياساۋۇل قارا يوپۇققا ئورالغان بىرىنى ئەپكىرىپ ئوتتۇرىغا

توختىتىدۇ (ئۇسۇل توختايدۇ) ۋە يوپۇقنى ئېلىپ تاشلايدۇ. ئۇزۇن قارا كۆينەك كىيگەن، بېشىغا قارا رومال سالغان بىر ئايالنىڭ قىياپىتى كورۇنىدۇ. مىرزا ئېلى مەغرۇر بېرىپ ئۇ ئايالنىڭ بېشىدىكى رومىلىنى ئېلىپ تاشلايدۇ... بادامخاننىڭ غەزەپلىك چىرايى كورۇنىدۇ، ئۇ، ئاچچىق بىلەن گەۋدىسىنى تەتۈر بۇرايدۇ....

مىرزا ئېلى: ھا-ھا-ھا... بادامخاننىڭ ئۇچكىسى قاتتىق، مېغىزى تاتلىق بولارمىش. راست قاتتىق ئىكەندە! رەھمەتتەك بىر گاداينىڭ ئولگىنىگە دۇنيا يىقىلىپ چۈشەتتىمۇ؟ ھا-ھا-ھا..... قېنى گۈزەل چوكان، بىر پەدە ئۇسۇل ئويىناپ بېرىڭ! چىرايلىق كىشىگە خاپىلىق ياراشمايدۇ..... (بادامخاننىڭ ئىگىگىنى سىلىماق بولىدۇ. بادامخان مىرزا ئېلىنىڭ قولىنى ئۇرۇپ تاشلايدۇ ۋە بۇرۇلۇپ بېشىنى كوتىرىدۇ).

[مىرزا ئېلىنىڭ ئىشارىتى بىلەن ساز چېلىنىدۇ. بىر ياساۋۇل كېلىپ بادامخاننى ئۇسۇلغا بۇيرۇيدۇ، رەت قىلغاندىن كېيىن ئۇنى قامچا بىلەن ئۇرۇپ يىقىتىدۇ. يىقىلىپ ياتقان بادامخان ئۇسۇل ھەركىتى بىلەن تولغۇنۇپ قويۇپ غەزەپ بىلەن قارشىلىق ئۇسۇلى ئويىنايدۇ. ئۇ بارلىق غەزىۋى ۋە ئوچمەنلىگىنى ئۇسۇل بىلەن ئىپادىلەيدۇ. قىزلارمۇ ئۇنىڭغا تەڭكەش بولىدۇ. ساز ھەم مۇڭلۇق ھەم غەزەپلىك كۈيى بىلەن دولقۇنغا كوتىرىلىدۇ. بادامخاننىڭ كۈرەش ئۇسۇلى ئەۋج ئالىدۇ. بادامخان ۋە قىزلار ئىسيانكارلىق بىلەن مىرزا ئېلى تەرەپكە سىلجىيدۇ، مىرزا ئېلى ئولتۇرغان جايىدا ئارقىسىغا داچىيدۇ.

مىرزا ئېلى: (قاتتىق ئاۋاز بىلەن) يوقات، بۇنى! (ساز توختايدۇ، ئىككى ياساۋۇل بادامخاننى تۇتۇپ چېكىندۈرىدۇ، ھىلىقى قارا يوپۇقنى ئېلىپ كېلىپ بادامخانغا ياپماق بولىدۇ... تالادىن ئايالنىڭ "قولۇڭنى تارت!" دىگەن قاتتىق ئاۋازى ئاڭلىنىدۇ، ھەممە شۇ ياققا قارايدۇ...)

ئامانساخان: (ئوز ۋاقتغا خاس چىرايلىق - ئىخچام ھەربىچە كىيىنگەن، بېلىدە سەدەپ ساپلىق خەنجەر، ئىككى ئايال ياساۋۇل كەينىدە، ئۇ جىددى مېڭىپ كېلىپ ياساۋۇللارنىڭ قولىدىكى يوپۇقنى تېلىپ تىرغىنىپ تاشلايدۇ) بادامخان دوستۇم! (بادامخانغا قۇچاق ئاچىدۇ. مىرزا ئېلى چوچۇپ ئورنىدىن قوپىدۇ).

بادامخان: ئاھ دوستۇم! (ئوزىنى ئامانساخانغا تاشلاپ يىغلايدۇ...)
ئامانساخان: يىغلىماڭ بادامخان، يىغلىماڭ. (بادامخاننىڭ بېشىنى سىلاپ چوۋۇتىدۇ. كېيىن مىرزا ئېلىغا قاراپ) رەھمەت قېنى!
مىرزا ئېلى: مېنى كەچۈرگەيلا خېنىم، ئۇ، دارغا ئېسىلدى تازىم قىلىدۇ. بادامخان ھۆكرەپ يىغلايدۇ).

ئامانساخان: (غەزەپ بىلەن) نىمە ئۇچۇن؟
مىرزا ئېلى: خانلىق مەدرىسكە ئوت قويغانلىغى ئۇچۇن ھەم دىنغا قارشى بىدئەت ناخشىلارنى ئېيتقانلىغى ئۇچۇن.
ئامانساخان: مەدرىسكە ئوت قويغاننىڭ قانداق دەلىلى بار؟
مىرزا ئېلى: بىللە ئوت قويغانلار ئىقرار قىلدى.
ئامانساخان: مەن ئوزەم ئۇلاردىن سورايمەن.
مىرزا ئېلى: ئۇلارمۇ دارغا ئېسىلدى.

ئامانساخان: ئوردا سانايى نەفسەسىنى ئەمەلدىن قالدۇرۇشنى قارار قىلىشقا كىمنىڭ ھەددى بارىكەن؟
مىرزا ئېلى: ئۇلار مۇقام رەتلەيمىز دەپ دىنغا قارشى ئىشلارنى قىلغان.

ئامانساخان: باش ۋەزىر! سىزنىڭ نەزىرىڭىزدە سۇلتان بارمۇ، زادى!

مىرزا ئېلى: پەقىر سۇلتان جاناپلىرىنىڭ قولى مەن، ئاغچا خېنىم.

بۇ ئىش باش مەسلىھەتچى ئىشان ھەزرىتىمنىڭ قارارى....
ئاماننىساخان: ھە، شۇنداقمۇ؟...سەلەر بۇ رەزىل ئويۇنۇڭلار ئۇچۇن
سۇلتان قەشقەردىن قايتقاندىن كېيىن جاۋاپ بېرىسەلەر،
تېخى!...بادامخان، جۇرۇڭ، كەتتۇق (بادامخاننى قولستۇقلاپ
ماڭدۇ. ئۇسۇلچى قىزلار ئاماننىساخاننىڭ ئالدىنى توسدۇ).

قىزلار: بىزنىمۇ ئەپ كەتسەلەر، خان ئاچا! (يالۋۇرىدۇ)
ئاماننىساخان: جۇرۇڭلار! (ھەممىسى چىقىپ كېتىدۇ. مىرزا ئېلى نىمە
قىلىشنى بىلەلمەي، قاراپلا قالىدۇ...)
ئېلى پاشىپ: (ھودۇقۇپ كىرىدۇ) نىمە گەپ، ئاۋۇ خېنىمنىڭ
غەزىۋى چوڭغۇ؟
مىرزا ئېلى: نىمە بولاتتى، رەھمەتنىڭ ئىشى، بادامنى تارتىپ
كەتتى...

پاشىپ: ئاپلاھۇئەكبەر!.....زادى مۇشۇ ئىشنى ئالدىراپ قىلىپ
قويدۇق دىگەن ئىدىم.
مىرزا ئېلى: بولدى، ئىش ئوتتى. خانلىق مەدرىسكە ئوت قويۇش
ئىشى ئاشكارا بولمىسا بولدى.
پاشىپ: ئۇنىڭدىن خاتىرجەم بولسالا، بۇ ئىش ناھايىتى پۇختا
قىلىنغان. پاش بولمايدۇ. ئاتالمىش ئوت قويغۇچىلارنىڭ
ھەممىسى يوقىتىلدى.

مىرزا ئېلى: رەھمەت توغرىسىدىكى گۇۋاچىلار چىڭمۇ؟
پاشىپ: چىڭ، ئۇلارنىڭ يۇرىكى مېنىڭ قولۇمدا.
مىرزا ئېلى: يەنە پۇختىلاش كېرەك. ئىش قىلىپ ئاشكارا بولۇپ
قالمىسۇن. بۇ تېخى ئىشنىڭ باشلىنىشى. سۇلتان قەشقەردىن
قايتىقچە ئاساسىي ئىشنى ئورۇنلاپ بولۇش لازىم.

پاششاپ: خاترجەم بولسلا، باش ۋەزىر. ئىشان ھەزرىتىم قانداق، چىڭمۇ؟

مىرزا ئېلى: بۇ ئىشلارنىڭ ھەممىسى ئىشان ھەزرىتىنىڭ قارارى بىلەن بولغان تۇرسا. ئىشاندا گەپ يوق. ئەمما، ئىش باش بولۇپ قالارمىكىن دەپ ئەندىشە قىلىدۇ. ئۇنىڭ تۇتقان-پۇتكىنى ئالسا، دىن. شۇڭا بىزنىڭ بىر قولىمىزدا دىن، بىر قولىمىزدا قىلىچ بولۇشى كېرەك. ئومەر بىلەن ئاماننىساخاننىڭ ئىشىنى ھەل قىلساق، خاننىڭ قانات-قولى قىرقلدۇ.

ئېلى پاششاپ: شۇنداق، ئەلۋەتتە. (بېشىنى مىرزا ئېلىگە يېقىن ئەپ كېلىپ خۇپىيانە قىلىپ سۆزلەيدۇ) تازا كېلىشكەن قىلىچچۇاز ئىككى يىگىتنى تەييارلاپ قويدۇم. ئەمدى چارە ھەم ۋاقتىنى ئويلىنىش كېرەك.

مىرزا ئېلى: چارە، ۋاقت... (قوشۇمىسىنى تۇرۇپ ساقلىنىسىلاپ ئويلايدۇ) كېچىدە، بۈگۈن كېچىسى. ئۇخلاپ ياتقاندا... يول ئۈستىدە... (ئۇ بىر نەرسە تاپقاندا كىچىسى ئېچىلىدۇ) ۋاقت بولسا...، ئىش قىلىپ چاپسانراق ئولگىنى ياخشى.

ئېلى پاششاپ: ئىش بەك يوشۇرۇن قىلىنىدۇ، پۇختا ئورۇنلاشتۇر-دۇم، نامەلۇم ئادەملەر ئومەرنى ئولتۇرۇپ ئويىنى بۇلاپ كېتىدۇ-دە، ئەلۋەتتە. مۇقاملارمۇ شۇنىڭ ئىچىدە.

مەھرەم: (مىرزا ئېلىنىڭ مەھرەمى كىرىدۇ) يادىڭگار خېنىم قەدەم تەش-رىپ قىلدى! (ئىككىسى چاپسان قويۇپ ئالدىراپ ئىشىككە ماڭىدۇ...)

يادىڭگار خېنىم: (ئالپتە كىيىنگەن، بېشىغا نېپىز ھال ياغلىق ئارتقان، ئارقىسىدا توت نەپەر خىزمەتچى قىز بىلەن كىرىدۇ) ھا-ھا-ھا...

بىمەھەل كەلدىمۇ جانابى باش ۋەزىر؟ شۇنداق، تاسادىپى ئەھۋاللارنى دائىم ئەستە تۇتۇش كېرەك... ھا... پاششاپ بەگمۇ بارىكەن (مىرزا ئېلىنىڭ تەكلىۋى بىلەن ئورۇندۇققا ئولتۇرۇپ، بېشىدىكى ياغلىققا قول سوزىدۇ، بىر قىز دەھال كېلىپ ياغلىقنى ئالىدۇ. ياسىنىشى ۋە گۈزەل-ھاكاۋۇر چىرايى تېخىمۇ ئوچۇق كورۇنىدۇ) پاششاپ بەگ! پاششاپلىق جايىدىمۇ؟ ماڭا قاراڭ، سىزدە ئازراق ھودۇقۇش بارمۇ، نىمە؟ ۋاي يەي، پاششاپقا بۇ ئىش ياراشمايدۇ. مىرزا ئېلى تاغاي جانابلىرىغا قاراڭ، ئۇستىگە تاغ يېقىلسىمۇ پەرۋا قىلمايدۇ (كۆلىدۇ). سىزنىڭ قولىڭىزدا ئاشۇنچە ھوقۇق ۋە ساقچى، ئەسكەرلەر تۇرۇقلۇق، نىمىدىن قورقسىز؟ (كۆلىدۇ). ھوقۇق كىچىكلىك قىلىۋاتامدۇ، يە؟ (كۆلىدۇ) ئورلەش-كىمۇ بولىدۇ... ئەمما، پەلەمپەيدىن يۇقۇرغا چىقىشتا بەل چىڭ بولۇش كېرەك. ھا-ھا-ھا...

ئېلى پاششاپ: ئىلتىپاتلىرىغا تەشەككۈر، چوڭ ئاغچا جېنىم. (قويۇپ ئېگىلىدۇ) خېنىمنىڭ مەرھىمىتى تۇرغان يەردە پەقىر ھىچنىمىدىن قورقمايمەن... مەن ياناي، باش ۋەزىر جانابلىرى.

مىرزا ئېلى: مەيلى...

يادىگار خېنىم: پاششاپ بەگ يۈرەكسىز يولۋاس بولغاندىن، غەيرەتلىك ئېشەك بولغان ياخشى، گايدا ئېشەك ھاڭراپ يولۋاسنى قاچۇرالايدۇ، بىلدىڭىزمۇ؟ ھا-ھا-ھا... خوش پاششاپ (پاششاپ ئېگىلىپ تازىم بىلەن خوشلىشىپ چىقىدۇ. يادىگار خېنىمنىڭ ئىشارىتى بىلەن قىزلار چىقىدۇ).

مىرزا ئېلى: خېنىم.....

يادىگار خېنىم: ھىم، خېنىم... بىر قەلەندەر سازەندىگە كۈچى يەتمەي

تېخى باش ۋەزىر ئىمىش. بىردەم تۇرۇپ "جېنىم" مۇ دەيلا
ھەرقاچان، ھا-ھا-ھا...

مىرزا ئېلى: كۆچى يەتمەسلىك مەسلىسى ئەمەس، ياخشىراق
ئويلاشقان ياخشى...

يادىگار خېنىم: جاناپىلىرى ئويلىشىپ بولغىچە سۇلتان كېلىپ بولىدۇ،
ئاندىن ئىشلىرى غالتەككە چىقىدۇ (كۆلىدۇ).

مىرزا ئېلى: يوقسۇ، ئۇنىڭغىچە قالمايمىز، پاشىپا بەگ تەييارلاندى.
يادىگار خېنىم: بۇ تازا بىر توخۇ يۈرەككۇ. چاپىغىنى ئالمەن دەپ
قارىغۇ قىلىپ قويىمىسۇن، يەنە.

مىرزا ئېلى: ئۆزلىرىنىڭ ئالدىدا بىر ئاز سۇر باسقانغا ئوخشايدۇ.
خېلى جېنى باز ئادەم...

يادىگار خېنىم: ئەگەر چاندۇرغىدەك بولسا، بۇنىمۇ جايلاش كېرەك.
ماڭا قاراڭ. (بىراقلا چىرايىنى ئۆزگەرتىپ، قوشۇملىرىنى تۇرۇپ،
مىرزا ئېلىگە ئېگىلىدۇ) سىزگە قىدىر، ئومەر توسالغۇ بولسا،
ماڭا ئامانسا...! ئۇ سۇلتاننى ئۆزىگە شۇنداق تارتىپ ئالدىكى،
ئۇنى يوقاتماي، سۇلتاننى ئۇنىڭدىن ياندۇرۇش ئەسلا مۇمكىن
ئەمەس... ھىلىقى رەھمەت بىلەن بادامنىڭ ئىشى ھەل
بولدى-دە.

مىرزا ئېلى: ھە، شۇنداق، ھەل بولغاندەك قىلغان ئىدى. لېكىن...
ئىش چاتاقراق. بايا ئامانسا كېلىپ بادامنى ئەپ كەتتى.

يادىگار خېنىم: ھە، ئەپ كەتتى؟ بادامنىڭ مېغىزىنى چاقالمىي
قاپلا-دە، ھا-ھا-ھا... توخۇ يۈرەك، بېرەمدىغان ئۇنى!

مىرزا ئېلى: ئىلاجىم يوق، تېخى ئۇ، رەھمەتنى سۇرۇشتە
قىلىۋاتىدۇ.

يادىگار خېنىم: ئىش پۇختا قىلىنغان بولسا، چىڭ تۇرۇش كېرەك. ئۇلار يەنە سەنئەت، مۇقام دەپ دىنغا قارشى چىقمۇۋاتىدىغۇ. ئىشاننىڭ ھاسسىسىنى ئىشلىتىش لازىم. رەھمەت مەدرىسكە ئوت قويغۇچى ئەمەسمۇ؟! ھە، چوڭ قىلتاق تەييارلاندىمۇ، بولدى.

مرزا ئېلى: ئومەرنى جايلاش ئىشى ئورۇنلاشتۇرۇلدى. ئەمما ئاماننىسانىڭ مەسىلىسىگە قول سېلىش تەسرەك تۇرىدۇ.

يادىگار خېنىم: ئاماننىسا... (قوپۇپ ئويىدە ئايلىنىدۇ) ئاماننىسا... (كېلىپ مرزا ئېلىنىڭ ئالدىدا توختايدۇ) ئاماننىسانىڭ ئىشىنى ماڭا قويۇپ بېرىڭ. ئۇ تېخى سۇلتانغا بىر شاھزادە تۇغۇپ بەرمەكچى ئىمىش. مەن ئۇنى شۇنداق جايلايمەنكى، ئاشۇ بولمىش شاھزادىسى بىلەن بىللە ئۇنى مېچىپ تاشلايمەن (غەزەپ بىلەن ئىككى قولىدا بىر نىمىنى مېچىغاندەك قىلىدۇ) ئەنە شۇندىن كېيىن سۇلتان قانداق قىلارلىكىن؟ ھا، ھا، ھا...خوش، باش ۋەزىر جاناپلىرى، مەن كەتتىم (ئۇ ئىككىگە ماڭىدۇ. قىز كىرىپ ياغلىغىنى بېشىغا سالىدۇ. مرزا ئېلى ئۇزىتىدۇ) خوش، جانابى باش ۋەزىر (ئۇ كەينىگە يېرىم بۇرۇلۇپ مرزا ئېلىگە قاراپ نازلىق كۈلۈمسىرەيدۇ، مرزا ئېلى قوللىرىنى مەيدىسىگە قويۇپ كۈلۈپ باش ئېگىدۇ).
— پەردە چۈشىدۇ.

بەشىنچى پەردە

ئىككىنچى كورۇنۇش سۈيىقەست

[بىر ئاي كېيىن.

]ئاماننىساخاننىڭ ئىشخانىسى. سۇپىدا ئاماننىساخان "راك"نىڭ نۇسخا ئاھاڭىدا مۇڭلىنىپ تەمبۇر چېلىپ ئولتۇرغاندا پەردە ئېچىلىدۇ. تەمبۇرنى تەسىرلىك چالىدۇ. كېيىن ئۇ تەمبۇرنى قويۇپ، ئورنىدىن قوپۇپ، كىرىپ كەلگەن قىدىرخان بىلەن سالاملىشىدۇ.

ئاماننىساخان: مەرھەمەت ئولتۇرسىلا (ئولتۇرۇشىدۇ ۋە قولىنىڭ ئۈستىدىن ئىككى كىتاپنى ئېلىپ شەرەگە قويدۇ). ئومەر ئۇستا چوڭ خەۋپتىن قۇتۇلۇپ قالدى، خۇدا ساقلىدى. يەنە رەتلەنگەن مۇقاملارمۇ ساقلىنىپ قالدى. ئۇلار بىزنى بىر سازەندە ئۇستازدىن ۋە مۇقامنىڭ بارلىق ھوججەتلىرىدىن ئايرىماقچى ئىدى، قولىدىن كەلمىدى. ئەمما ئۇلار پەيلىدىن يانمايدۇ.

قىدىرخان: ئۇلارنىڭ قارا نىيىتى باشلاندى. ھۇشيار بولۇش لازىم. ئاخشام ئومەر سازەندىنىڭ ھويلىسىغا ئالدىن مۇھاپىزەتنى ئۇيۇشتۇرغىنىمىز ياخشى بولغان. ئۇلار ئومەر ئۇستازغا قەست قىلمەن دەپ ئۆزى كولىغان ئورنىغا ئۆزى چۈشتى. (شەرەدىكى باشقا بىر كىتاپنى ئېلىپ) ھە، بۇ شائىرلىرىمىزنىڭ ئەسەرلەر توپلىمى. بۇ ئەسەرلەرنىڭ مەزمۇنى يېتەرسىز بولغاندىن باشقا، بۇلاردا تىل جەھەتتىمۇ مەسىلە چىقراق.

ئاماننىساخان: شۇنداق. بىزنىڭ بەزى شائىرلىرىمىز ئەرەپ، فارس شائىرلىرىغىلا يېپىشىۋالدى. نىزامى، فىردەۋىسى، جامى...

ئۇلار بىز ئۇگىنىشىمىز لازىم بولغان ئۇلۇغ مۇتەپەككۇر ئالىملار. لېكىن، بىزنىڭ ئۇيغۇرلاردىن چىققان مۇتەپەككۇر، ئالىم، يازغۇچىلىرىمىزمۇ ئىلگىرىلا شېرىيەت بابىدا كامالىغا يەتكەن. قەدىمقىلارنى قويۇپ تۇرۇپ، كېيىنكى ئەسىرلەردىكى ئالىم-شائىرلىرىمىزنى ئالساقتا، مەسىلەن، فارابى، مەھمۇت قەشقىرى، يۇسۇپ بالاساغۇن، ئاتايى، سەيخى، سارايى ۋە باشقىلار... ئەبۇ نەسىر فارابى يالغۇز ئۇلۇغ شائىر بولۇپلا قالماستىن، ئۇ كىشى بىر مۇتەپەككۇر ئالىم، پەيلاسوپ. ئۇ كىشىنىڭ مۇنداق بىر شېئىرى يادىمدا بار: (ئويلاپ يادقا ئوقۇيدۇ)

پىشمايىن سىرى ۋۇجۇدخام قالدى ئالىمىم ئوز پېتى،
يا تېشىلمەي گەۋھىرى ھەم قالدى ئالەم ئوز پېتى.

گەر ئەقىل يورۇق چېچىپ ھەر كىم ئاڭا مەنە ئەيتسىمۇ،
ئەسلى چىن تەسۋىرىدىن كەم قالدى ئالەم ئوز پېتى.

قىدىرخان: ھە، ھەقىقەتەن پەيلاسوپ ئالىم: (ئويلاپ شېئىرنىڭ ئاخىرقى قۇرنى تەكرارلايدۇ) "ئەسلى چىن تەسۋىرىدىن كەم قالدى ئالەم ئوز پېتى." شۇنداق، فارابى ئالەم قانۇنىيەتلىرىنى بىلىشتە خېلى ماھارەت كۆرسەتكەن بولسىمۇ، ئەمما، ئۆزىدىن ئىلگىرىكى ۋە ئۆزىگە زامانداش پەيلاسوپلارنىڭ جۈملىسىدىن ئۆزىنىڭ ئالەم سىرىنى تېخى ئاچالماي قالغانلىغىدىن ئارماندا قالغان، ھەقىقەتەن شۇنداق. لېكىن، "ئالەم ئوز پېتى" قالمايدۇ. ئاڭ پىكىر تەرەققى قىلىدۇ، شەيئىلەر تەرەققى قىلىدۇ،

ئالەمنىڭ سىرىمۇ ئېچىلسىدۇ. ھە، ئاھاننىساخان (شېرىدىكى كىتاپلارنى قولغا ئالدى) ئۆزلىرىنىڭ بۇ كىتاپلىرىنى كۆرۈپ تۈگە- تىشىنى كېچىكتۈردۈم، ئەپۇ قىلغايلا، ئۆزلىرىنى يېتىشكەن ئالىم دىيىشكە ھەققىم بار، ھەر ئىككىلا كىتاپ ياخشى يېزىلغان، خۇسۇسەن «دىۋان نەفىسى» (كىتاپنى كورسىتىدۇ) دىكى ئىدرەك ۋە ماھارەتلىرى مېنى قايىل قىلدى، «ئەخلاقى جەمىيىلىيە» (يەنە بىر كىتاپنى قولغا ئالدى) مۇ ئوخشاشلا يۇقۇرى قىممەتكە ئىگە. بۇ كىتاپلارنى باستۇرۇش لازىم.

ئاھاننىساخان: بۇ كىتاپلارنى مېنىڭچە پىشقان ئەسەر دىيىشكە ئەر- زىمەيدۇ. مەن ئۆزۈم قانائەتلەنمەيمەن، ئەگەردە مەلۇم ئۇتۇق بار، دىيىلسە، ئۇ جاناپلىرىنىڭ غەمخورلۇغى ۋە تەربىيىسىدىن ئايرىلمايدۇ. ئۆزلىرىنىڭ «دىۋان قىدىر» ناملىق مەشھۇر ئەسەر- لىرى ماڭا چوڭ ياردەم بەردى.

قىدىرخان: ھە، ئۇ بىزنىڭ ۋەزىپىمىز، پەقىر ئاخىرقى ئومىرىدە ئۆزلىرىدەك ياش، بولۇپمۇ ئايال ئالىمنى كورەلگىنىم ئۇچۇن زىيادە خۇرسەن مەن.

ئاھاننىساخان: ۋاي، يامان كوتىرىۋەتتىلە ئۇستاز، «ئالىم» مەرتە- ۋىسىگە يېتەلسەك ياخشى بولاتتۇغۇ!

قىدىرخان: «ئالىم» لىق ئاسماندىن چۈشمەيدۇ، كىشىنىڭ ئەستايىدىل تىرىشچانلىغىغا باغلىق. بىلىم ئىلىمنى سويگۇچىگە باش ئېگىدۇ، ھورۇنى، ھاكاۋۇرنى يات كورسۇدۇ؛ ساختىپەز بىلەن بولسا ھەرگىز چىقىشالمايدۇ. ئۆزلىرى ئىلىمگە مۇھەببەت باغلىغان ئىسىل پەزىلەتلەرگە ئىگە بولغانلىقلىرى ئۇچۇن «ئالىم» لىق مەرتىۋىسىگە يەتتىلە. قىزىم، سىلە بىزنىڭ مىللىتىمىزنىڭ

غۇرۇرى، (بىر خىل ھاياجان ۋە ھورمەت بىلەن سۆزلەيدۇ) بۇ ئىككى كىتاپنى نەشر قىلىشقا رۇخسەت قىلسىلا.

ئاھاننىساخان: ماڭا بەرگەن ئىلھاملارغا مىڭلارچە تەشەككۈر، ئۈس-تازىم (تازىم قىلىدۇ). نەشر ئالدىدىن يەنە بىر قېتىم كورۇپ چىقاي، سۇلتانمۇ ئاخىرقى نۇسخىسىنى كورەي دىگەن ئىدى. ئاۋال، بەلكى دەرھال "مۇقام" كىتابىنى باستۇرساق دەيمەن.

قىدىرخان: ئۇ توغرا، بۇ كىتاپلارنىمۇ باستۇرسىمىز، ھە، راست، سۇلتان تېزراق قايتسا بولار ئىدى.

ئاھاننىساخان: مەن خەت يازدىم. قايتىپ قالار. ھازىر ئەھۋال بارغانسېرى جىددىلەشمەكتە، سۇيىقەست ھەرىكىتى باشلاندى، رەھمەتنى ئولتۇرۇش، ئۇنىڭدىن كېيىن ئومەر ئۇستازغا قەست قىلىش، سەنايى نەفسىمىزنى تاقاش...

قىدىرخان: شۇنداق، ئەھۋال جىددى. خانلىق مەدرىسكە ئوت قويۇش دىگەن نىمىنى ئويدۇرۇپ چىقىش پۈتۈن سۇيىقەستنىڭ باشلىنىشىدىن دېرەك بېرىدۇ. مېنىڭچە، ئىش بۇنىڭ بىلەن تۈگەپ قالمايدۇ. بىز ھۇشيار بولىلى، ئۇنىڭدىن كېيىن ئىلىم-مەرىپەت ئىشىمىزنىمۇ توختاتمايلى، مەسىلەن: ئەدەبىيات-سەنئەت، مۇقام تەتقىقاتىدا ئۇنۋىمىز بار. بۇنىڭدىن قانائەتلى-نىشكە بولمايدۇ، ئۇلار دىنغا قارشىلىق دىگەن بوھتان بىلەن ئۇنى يوقاتماقچى، بىز ئۇنى داۋاملاشتۇرۇشىمىز لازىم.

ئاھاننىساخان: مۇقامنى تەتقىق قىلىشنىڭ نەتىجىسى، ئۇنۋىمۇ جاناپلارنىڭ يېتەكچىلىگىنىڭ نەتىجىسى. ئومەر سازەندە جاناپ-لىرىمۇ جىق كۈچ چىقاردى، مۇلاھىزە قىلىشىمىزچە، مۇقام ئون ئىككىگە يەتتى، توققۇز مۇقام رەتلەندى، ئاساسەن تولۇقلاندى.

داۋاملىق تولۇقلاش لازىم، يەنە ئۈچ مۇقامنىڭ ئاساسى بار، ئەمما كەم حايلىرى جىق، داۋاملىق ئىشلەش كېرەك. يەنە شۇ نەرسە مەلۇم بولدىكى، ئۇيغۇر مۇقامىغا ئەگىشىپ، ئورتا ئاسىيا، جەنۇبىي ئاسىيا ۋە يېقىن شەرقتىكى بەزى مىللەتلەرنىڭ مۇقاملىرىمۇ مەيدانغا چىققان، ئەمما مەيلى سان، سۈپەت جەھەتتىن ياكى تۈزۈلۈش جەھەتتىن بولسۇن، بىزنىڭ مۇقامغا يەتمەيدۇ. شۇنداق، ئۇيغۇر مۇقامىنىڭ تارىخى ئۇزۇن بولغاچقا، تەرەققىي ياتىمۇ خېلى ياخشى. مۇقاملارنىڭ تىلىنىمۇ ئويلىنىش لازىم، ئورتا ئاسىيادىكى باشقا مىللەت شائىرلىرىنىڭ ئەسەرلىرىدىن كۆرە، ئاۋال، ئۆز شائىرلىرىمىزنىڭ ئەسەرلىرىدىن كىرگۈزۈلسە ياخشى.

قاۋۇل مىرزى: (خوشال كىرىدۇ) سالام قىدىرخان تاغا، خېنىمنىڭ تەنلىرى ساق بولغايسى. (ئاماننىساخانغا قاراپ) ئۆزلىرىگە خۇش خەۋەر ئېلىپ كەلدىم، (يانچۇغىدا بىر نىمە يوشۇرىدۇ) سۇيۇنچە بەرسىلە. **ئۆمەر سازەندە:** (كىرىدۇ)، ھە، سۇيۇنچە؟ خۇش خەۋەر بولسا ئەل-ۋەتتە سۇيۇنچە بېرىش كېرەك (سالاملىشىدۇ). **ئاماننىساخان:** ئولتۇرسىلا ئۇستاز، ۋاي نىمە بولاتتى. قەشقەردىن خەۋەر كەلگەندۇ ھەرقاچان.

قاۋۇل مىرزى: ئىش قىلىپ خۇش خەۋەر، سۇيۇنچە بەرسىلە! **ئاماننىساخان:** ئىككى تاقا بەقسەم. **قاۋۇل مىرزى:** ھەببەللى، مانا (يانچۇغىدىن خەتنى چىقىرىپ بېرىدۇ. باشقىلارمۇ قارىشىدۇ).

ئاماننىساخان: ھە، سۇلتاندىن كەلگەن خەت، (ئېچىپ ئاۋال ئىچىدە ئوقۇيدۇ، كېيىن باشقىلارغا ئۇزۇپ-ئۇزۇپ ئوقۇپ بېرىدۇ) مانا مۇنداق

يېزىپتۇ: “..... سۇلتان سۇتۇق بۇغراخان مازىرىنى زىيارەت قىلىش مەندە چوڭ تەسىر قالدۇردى. خۇسۇسەن، خانىنىڭ تەزكىرىسىنى كورگەندىن كېيىن، بىزنىڭ ئۇ كىشىنىڭ ئالى خىسلىتىدىن، خەلقپەرۋەرلىگىدىن، ۋە تەنپەرۋەرلىگىدىن، قەھ-رىمانلىغىدىن ئۇگىنىدىغان جايلرىمىز جىق ئىكەن دەپ قالدىم.....” ھە، يەنە مۇنداق دەپتۇ: “قەشقەر ۋالىسىنىڭ ئىشى يامان ئەمەس، ئەمما، پۇخرالار ھامان ئېغىر قىيىنچىلىقتا ياشماقتا، دىنىي خۇرپاتلىقنىڭ بولۇپمۇ ئىشان-سويىچىلىقنىڭ كىشلەرگە سېلىۋاتقان روھىي كىشىنى... شۇنداق، بۇ روھىي كىشەن سىياسى، ئىقتىسادىي كىشەننى چىگىتماقتا...”

قىدىرخان: ياخشى پىكىر، يېڭى تونۇش، ئالى جاناپ تونۇش. ئوھەر سازەندە: بىزنىڭ سۇلتانىمىز پۇخراغا يېقىنلاشسا نىمە دىگەن ياخشى. تۇرمۇش—ئۇلۇغ مەكتەپ. ئۇ ھەرقانداق مەكتەپ بېرەلمەيدىغان بىلىمنى بېرىدۇ، ھە، يەنە نىمە دەپتۇ؟ ئاھاننىساخان: يەنە بىرەر ئايدىن كېيىن قايتىمەن دەپتۇ. ئوزىنىڭ نىمىشكىمۇ كوڭلى ئەنسىرەۋاتقىنىنى، قايتىشقا ئالدىراۋاتقانلىغىنى يېزىپتۇ. قالغىنى باشقا گەپلەر.....

قاۋۇل ھىززا: ئاشۇ “باشقا گەپلەر” نىڭ ئىچىدە بىر بېيىت باردەك قىلىدۇ، ئەنە (بېگىز قولى بىلەن خەتنى كورسىتىدۇ). بىزنىڭ ئاڭلى-شىمىزغا بولامدىكىن؟

ئاھاننىساخان: ھە، بۇمۇ؟ مەيلى، بولىدۇ (ئوقۇيدۇ).
“ئەي پەيىكى سابا مېنىڭ بايانىم يەتكۈز،
يارىمىغا نىياز ئىلە سالامم يەتكۈز،
گەر سۇبھى ۋە شام قېشىغە يەتسەڭ،

ئەلۋەتتە ئاغا سۈبھى - شانم يەتكۈز

(ئۇ، ئىزا ئارىلاش كۈلدۈ، باشقىلارمۇ كۈلۈشۈدۇ.)
قىدىرخان: شائىر دىگەن قولغا قەلەم ئالسا، شېئىر يازماي تۇرالا
مايدۇ، سۇلتان غەزەلدىن قالسا، رۇبائىنى ياخشى كۆرىدۇ.

ئاماننىساخان: (بىر قولى بىلەن مەيدىسىنى باسدۇ، ساقلىغى ياخشى
ئەمەسلىكىنى سېزىدۇ) قاۋۇل مرزا، مەجەزىم ناچارراق تۇرىدۇ.
بىر تىۋىپ چاقىرتامسىزكىن (قاۋۇل مرزا چىقىپ كېتىدۇ).

قىدىرخان: راست، چىرايلىرى ئانچە ياخشى ئەمەس، دىققەت
قىلىسلا (قاۋۇل مرزا قايتىپ كىرىدۇ). راستلا، جانابى ئومەر،
سالامەتلىكلىرى قانداق؟

ئومەر سازەندە: ياخشى، رەھىمەت، ھىچ گەپ يوق. ئاماننىسا
خېنىمنىڭ مەرھىمىتى ۋە سەردارنىڭ نەۋكەرلىرى بولمىغان
بولسا،.....

سەردار: (كىرىدۇ ۋە ئامانلىشىپ جىددى قىياپەتتە ئولتۇرىدۇ) بۇ ئىشلار
ئوتتى. يەنە قانداق ئىشلار بولۇشنى ئويلىشىش كېرەك. سۇلا-
تان كەلسۇن، چاپسانراق كەلگىنى ياخشى. (باشقىلار دىققەت
قىلىدۇ) بىز بەك بىغەم بولۇپ قاپتىمىز.

ئاماننىساخان: (ئەندىشە بىلەن) يېڭى خەۋەر بارمۇ؟
سەردار: (بېشىنى ئېگىپ خۇپىيانە سوزلەيدۇ) سۇيىقەست خەنجىرىنىڭ
ئۇچى سۇلتانغا قارىتىلغان (ھەممە چۈچۈيدۇ)، كېيىن ئوزلىرى،
ئاندىن قالسا باشقىلىرىمىز. ئىشنىڭ باشلىنىشى ئومەر سازەندىنى
ئولتۇرۇپ مۇقامنى كويدۇرۇش، ئاندىن كېيىن.....

ئاماننىساخان: ئەبلەخلەر.
قىدىرخان: ھە، ھە، ئىش مۇنداق دەڭ؟!

سەردار: (قاۋۇلغا قاراپ) چاپسان خانغا كىشى چاپتۇرۇش لازىم. بىر پارچە خەت يېزىڭ، يوپۇرغا-تېرىم بىلەن قايتىشنى تەۋسىيە قىلىڭ. چوڭ يول خەتەرلىك. مەن سۇلتاننى قارشى ئېلىش ئۈچۈن مۇھاپىزەتچىلەر ئەۋەتمەن، خېنىم، ئوزلىرى سۇلتان قايتقىچە تالا-تۈزگە چىقىسىلا، مۇھاپىزەتنى كۈچەيتىمىز. يانلىرىدىكى خادىملاردىن ھۇشيار بولسىلا..... قاۋۇل مىرزا، سىز ئوردا ئىچىدە ئەھۋالنى جىددى كۈزىتىڭ، خېنىمنىڭ بىخە-تەرلىكىگە ھەممىمىز مەسئۇل بولۇشىمىز كېرەك.

قىدىرخان: ئاماننىسا خېنىم، ئەھۋال ھازىر مۇشۇ دەرىجىگە يەتكەن ئىكەن، بىز ئېھتىيات بىلەن ئىش كورۇشىمىز كېرەك. ئىشان يەنە دىننى دەستەك قىلىپ چىقىپ، كىشىلەرنى قايىمۇقتۇرۇشى مۇمكىن. سەردارنىڭ تەدبىرى ياخشى. بىز سۇلتاننىڭ ساق-سالامەت كېلىشىنى كۈتەيلى ھەم ھۇشيار تۇرايلى. سۇلتان كەلگەندە ئىشلارنى تۈپتىن ھەل قىلىش لازىم. ھازىرچە بەزى زىيانلاردىن كوز يۇمۇش كېرەك.

سەردار: توغرا گەپ، "سەبىرى قىلسا غورىدىن ھالۋا پۈتەر". ھەم سەبىرى قىلىش، ھەم ھۇشيار بولۇش كېرەك.

ئاماننىساخان: ھەربى ئىشلار...

سەردار: ھەربى ئىشلاردىن خېنىم خاتىرجەم بولغاي، زورۇر تەد-بىرلەر قوللىنىلدى.

ئاماننىساخان: خوپ، سەردار شۇنداق بولسۇن، سۇلتانغا دەرھال كىشى چاپتۇرۇڭلار، ھەممەيىلەن ھۇشيار بولسلى. (ئورنىدىن قوپىدۇ) مەن بىر ئاز دەم ئالاي. (باشقىلار ئامانلىشىپ چىقىشۇدۇ. بادامخان كىرىدۇ) بادامخان، مىسجەزىم يوق تۇرىدۇ. تىۋىپ

كەلمەكچى (ئىچكىرى كىرىپ كېتىدۇ. بىر خىزمەتچى قىز چىقىدۇ).
بادامخان: (قىزغا) ھىلىقى بۇۋى تىۋىپ كەلمەكچى، ساقلاپ تۇرسۇن
(ئۇمۇ ئىچكىرىگە كىرىدۇ). (قىز ئامانساخان ياتقان يولدىكى كارۋاتنى
تۈزىتىدۇ).

بۇۋى تىۋىپ: (تالادىن سوزلەپ كىرىدۇ) يا ئاللا، جىمى بەندەكنى
ئامان قىلغىن، ئۇھ، ھېرىپ ھالىم قالمىدى (دوڭغاقلاپ مېڭىپ
بېلىگە مۇشتلايدۇ).

قىز: (قارشى ئالىدۇ) كەلسە ئانا، ئولتۇرسىلا (ئۇنى يولەپ ئولتۇر-
غۇزىدۇ).

بۇۋى: رەھمەت بالام. بەلەن قىز ئىكەنسىن، مەنىمۇ سەندەك ۋاق-
تىمدا بەك ئۇز ئىدىم. قارا، ئەمدى نىمە بولۇپ كەتتىم.

قىز: ھىلىمۇ ئۇز تۇرۇپلا (ئۇنىڭ سەت بەشىرىگە قاراپ، ئاغزىنى قولى
بىلەن توسۇپ كۈلىدۇ).

بۇۋى: ھە، شۇنى دىگىنىنا، سەن خېلى ئادەم تونۇيدىسكەنسىن.
ھەي، خېنىم ساقسىز بولۇپ قالدى دەيدىغۇ؟

قىز: ھە، بىر ئاز تاۋى يوق. (چاي قۇيىدۇ) سىلە چاي ئىچىپ ئول-
تۇرۇپ تۇرسىلا. مەن خېنىمغا خەۋەر قىلاي (كىرىپ كېتىدۇ).

يادىگار خېنىم: (ئىچكىرىكى ئويىدىن چىقىدۇ ئەتراپقا قارايدۇ) ھە، بۇۋىم
كەپ قايلا...

بۇۋى: چوڭ ئاغچا خېنىمنىڭ ئومىرى زىيادە بولغاي (ئېگىلىدۇ).
يادىگار خېنىم: ھە، شۇنداق بولغاي، ئۇنى خۇدا بىلىدۇ (يەنە
ئەتراپقا قارايدۇ، كېيىن بۇۋىگە يېقىن كېلىپ جىددى سوزلەيدۇ).
ھە، قېرى، مەن ساڭا ئېيتقان سوز ئېسىڭدە بارمۇ؟ مانا پۇر-
سەت كەلدى.

بۇۋى: (تستىرەيدۇ) ۋاي خېنىم، مېنىڭ ئون بېشىم يوق، قورقمەن...
(قىز ئىچكىركى ئوينىڭ ئىشىكىدىن چىقىۋېتىپ نىمىنىدۇ ئاڭلاپ قالىدۇ،
چېكىنىدۇ ۋە پەردىگە يوشۇرۇنۇپ مارايدۇ.)
يادىگار خېنىم: قورقسما، مەن بار، ھەر بالا بولسا مەن قۇتقۇ-
زىمەن. (يېنىدىكى بىر خالتا ئالتۇننى ئېلىپ بۇۋىگە بېرىدۇ) كېيىن،
نىمە كېرەك بولسا مەندىن سوراۋەر.

بۇۋى: (خالتىنى ئېلىپ كوزلىرى ئالاق-جالاق بولۇپ، خوشاللىغىدا نىمە
قىلىشنى بلەلمەيدۇ) خېنىم... چوڭ ئاغچا خېنىم... بىراق مەن،
ھېچنىمە ئېلىپ كەلمىگەن ئىدىم.

يادىگار خېنىم: مانا، مەنىدە بار (دورا سېلىنغان كىچىك شېشىنى بۇۋىگە
بېرىدۇ)، ئۇنىڭغا بېرىدىغان دورىنىڭ ئىچىگە قوشۇۋەتسەڭلا بولىدى.
(بۇۋى شېشىنى رومىلىنىڭ ئۇچىغا تۇگىدۇ. قىز كورۇپ ئاۋازىنى ئىچىگە
تارتىپ چوچۇيدۇ. بارمىغىنى چىشلەپ، يەنە دىققەت قىلىدۇ). مەن
كەتتىم... ھودۇقما... (چىقىپ كېتىدۇ).

ئاماننىساخان: (چىقىپ قىزنىڭ قىياپىتىگە دىققەت قىلىدۇ) ھەي، نىمە
بولدى سىزگە؟

قىز: يوقسۇ، خان ئاچا، ھېچنىمە بولمىدى...
ئاماننىساخان: تىۋىپ كەلدىمۇ؟

قىز: كەلدى ئەينە....

ئاماننىساخان: ھە، بۇۋىم، بۇيان كەپىلا (ئۇ تەرەپكە ماڭىدۇ. قىز
ئارقىسىدىن كېلىدۇ).

بۇۋى: ئاغچا خېنىمنىڭ ئومىرى زىيادە بولغاي (دۇئا قىلىدۇ).
ئاماننىساخان: رەھىمەت، ئولتۇرسىلا، (ئوزى كارۋاتقا يولىنىدۇ)
بىرئاز تاۋىسىز بولۇپ تۇرىمەن. سىلنى ئاۋارە قىلدىم.

بۇۋى: ھەرگىز ئاۋارىچىلىغى يوق، خېنىم، پەقىرلىرى ئاغچا خېنىمنىڭ قولى. خىزمەتلىرىگە دائىم تەييار... (بىرىپ خېنىمنىڭ تومۇرىنى تۇتدۇ). بىسىمىلا ھىررە ھىمانىرە ھىم، خۇدا شىپالىق بەرگەي، لوقمان ھىكىمنىڭ ئەرۋاھى مەدەت قىلغاي... ھە، ھە، خېنىمنىڭ ئىسىغى ئېشىپراق قاپتۇ، قۇرۇق ئىسسىق (يەنە بىر قولىنىڭ تومۇرىنى تۇتدۇ)، شۇنداق خېنىم، ئىككىلا تومۇر ئوخشاش سوقۇۋاتىدۇ. چاپسانراق، ھىچ گەپ يوق خېنىم، زۇكامنىڭ ئەسىرى بار، مەن دورا ئالغىچ كەلگەن ئىدىم. (قىزغا قارايدۇ) قىزىم، قايناقسۇ بارمىكىن؟ تازا قايناق بولسۇن، (بوۋى بىر خالتىدىن بىر خىل گۈل ئۇرىغى ئېلىپ چىنىپ سالىدۇ. كېيىن ئاماننىساخانغا سوز قىلىپ تۇرۇپ، رومىلىنىڭ ئۇچىغا ئورالغان شىشدىكى زەھەرنى يېنىچە چىنىپ توكىدۇ. شىشنى يەنە رومالغا تۈگىدۇ. قىز چىقىپ كورۇپ قالىدۇ. چەينەكنى ئەپ چىقىپ بۇۋىگە بېرىدۇ، بۇۋى چىنىپ قايناقسۇ قۇيىدۇ. قىز ئۇنىڭدىن يوشۇرۇنچە، ئاماننىساخانغا "دورنى ئىچمەڭ" دىگەن مەنادا ئىشارەت قىلىدۇ: خېنىم چۈشەنمەي ھەيران قالىدۇ... قىز ئالدىراپ ئىچكىرىگە ماڭىدۇ).

بۇۋى: (دورنى چىنىپ ئارىلاشتۇرۇپ، پۇۋلەيدۇ) ھىچ ۋەقەسى يوق، ئاغچا خېنىم، مۇشۇ دورىنى قىزىغىدا ئىچىسىلە، بىر تەرلەپلا ياخشى بولۇپ كېتىلا. خۇدايىم بۇيرۇسا، مەن ئەتە كېلىپ، يەنە كورىمەن... (ئۇ دورىنى ئاماننىساخانغا سۇنىدۇ، ئاماننىساخان ئېلىپ، پۇۋلەپ ئاغزىغا تەككۈزىدۇ، قىزىق ھىس قىلىپ ئىچمەي يەنە پۇۋلەيدۇ، يەنە ئىچكىلى باشلايدۇ...)

بادامخان: (ئارقىسىدىكى قىز بىلەن ئىچكىرىدىن ئېتىلغانچە چىقىدۇ) ئىچمەڭ، ۋاي ئىچمەڭ! (ۋاقرغانچە كېلىپ، ھەيران بولۇپ، چىنىنى تۇتۇپ تۇرغان ئاماننىساخاننىڭ قولىدىن چىنىنى ئۇرۇپ چۈشۈرۈۋېتىدۇ.

قىز تالاغا يۇگۇرىدۇ) ئامانساخان، دوستۇم، بۇنىڭدا زەھەر بار!
ئامانساخان: (چوچۇپ قوزغىلىدۇ) ھە!...

[قىز ئىككى ئايال ياساۋۇلنى باشلاپ كىرىدۇ. ياساۋۇللار بۇنىڭ ئىككى يېنىغا كېلىپ توختايدۇ. بادامخان پۇچۇق چىنىشنىڭ تېگىدە قالغان دورىنى بىر ئەسكەرگە بېرىپ، قۇلغىغا سوزلەيدۇ. ئەسكەر تالاغا چىقىدۇ.

بادامخان: (بۇنىڭغا ۋاقىرايدۇ) قانخور، جاللات! نىمە قىلماقچى ئىدىڭ؟ ئەيت! (ۋاقىراپ ئۇرماق بولىدۇ. بۇۋى تىترەپ ساغرىپ كەينىگە داچىيدۇ)

ئامانساخان: (سالماقلىق بىلەن) بادامخان، خاپا بولماڭ. (بۇنىڭغا قارايدۇ) بۇۋى، دورىغا زەھەر سېلىشقا سېنى نىمە مەجبۇر قىلدى؟

بۇۋى: (يالغان يالۋۇرىدۇ) ئاغچا خېنىم، مېنىڭ جېنىم ئون ئەمەس، ھەرگىز ئۇنداق گەپ يوق. مېنىڭ ھەددىم يوق، خېنىم، مېنى كەچۈرسىلە (دەرىزە تېشىدا گۇمانلىق بىر كىشى غىپ قىلىپ كورۇنۇپ ئوتۇپ كېتىدۇ).

قىز: يالغان سوزلىمە قېرى! مەن ھەممىنى كورۇپ تۇردۇم (بۇۋىنىڭ رومىلىنىڭ ئۇچىغا تۇگىلىگەن شىشىنى يېشىپ ئالىدۇ) ماۋۇ نىمە؟ بۇنىڭ ئىچىدىكى نەرسە قېنى؟

بادامخان: ئەيت، ئۇ قېنى؟

بۇۋى: خانلىرىم، بۇ بىر دورا شىشىسى. ئولۇمدىن خەۋىرىم بار. باشقا نەرسىدىن خەۋىرىم يوق...

سەردار: (ياساۋۇل بىلەن كىرىدۇ. ياساۋۇلنىڭ قولىدا بىر ئولۇك توشقان) ھەي قېرى، بۇ نىمە؟ (توشقانى كورسىتىپ غەزەپ بىلەن سورايدۇ)

ياساۋۇل: دورىدىن توشقانغا بىر يۇتۇم ئىچكۈزگەن ئىدۇق، ھابال

ئوتىمەي جېنى چىقتى.

ئاماننىساخان: خوش، بۇۋى، ئەمدى نىمە دەيسىز؟!

بۇۋى: (باش ئىگىدۇ) بىر قوشۇق قېنىمنى تىلەيمەن، خېنىم (يېرىپ

ئاماننىساخاننىڭ ئالدىغا يېقىلىدۇ).

سەردار: ساڭا تاپشۇرۇق بەرگەن كىم؟ راستىڭنى ئېيتساڭ ئولۇمدىن

كەچۈرۈش مۇمكىن.

بۇۋى: (بېشىنى كۆتەرمەي) قورقمەن، تىلىم كويىدۇ...

ئاماننىساخان: قورقما ئېيتىۋەر، بىز بار.

بۇۋى: مەن ئېيتاي خېنىم، ئېيتاي... (بىر غايىپ خەنجەر دەرىزىدىن

كىرىپ، توپ-توغرا بۇۋىنىڭ كۆرىگىگە سانچىلىسىدۇ، بۇۋى بىقىلىدۇ،

باشقىلار پات-پارق بولىدۇ. ئەسكەرلەر تالغا يۇگۇرىدۇ).

سەردار: (بۇۋىنى تەكشۈرۈپ كورىدۇ. ئۇ ئولۇپ بولغان. خەنجەر سانجىغ-

لىق مەيدىسىدىن قان چىققان بۇۋى ئالىيىپ ياتىدۇ) تۈگەپتۇ. ئەپ

چىقىڭلار بۇ ئىپلاسىنى! (ياساۋۇللار كۆتىرىپ ماڭىدۇ)

ئاماننىساخان: سىر يوشۇرۇن قالدى!

سەردار: بۇ سىرنى چوقۇم تاپمىز.

— پەردە چۈشىدۇ.

ئالتىنچى پەردە بىرىنچى كورۇنۇش سۇلتان غەزەپلەندى

[ئوردىنىڭ رەسمىيەت سارىيى.
تەنتەنىلىك ئوردا مۇزىكىسى بىلەن پەردە ئېچىلىدۇ.
ھەممە ۋەزىر - ۋۇزىرالار (ئىلگىرىكىگە ئوخشاش) ئوز ئورۇنلىرىدا
ئولتۇرغان، ئۇلاردىن باشقا شاھباز مرزا، قەشقەر ۋالىسى مەھەممەت
بۇغرالار بار. تەختنىڭ كىيىندە، ئىككى ياندا، تالا ئىشىگىنىڭ ئىككى
قاسنىغىدا ساۋۇت كىيگەن، نەيزە تۇتقان قالقانلىق ياساۋۇل تۇرغان.
ساراي سۇرلۇك كورۇنۇش ئالغان. سازمۇ ھەيۋەتلىك چېلىنىدۇ. ئىشان
ھاسسىغا تايىنىپ، يەرگە قاراپ قاپمىغىنى سېلىپ ئولتۇرىدۇ. مرزا
ئېلىنىڭ سىياقى ئەندىشىلىك. ساز توختايدۇ....

ئەكرەم: (ئىچكىرىدىن چىقىپ) سۇلتان ئالىلىرى قەدەم تەشرىپ قىلدى!
[ئابدۇرېشىتخان خانچە كىيىملىرىنى كىيگەن، جىددى قىياپەتتە ئامان-
نسا خېنىم بىلەن چىقىدۇ، ھەممىسى ئورۇنلىرىدىن تۇرۇپ باش ئېگىپ
ھورمەت بىلدۈرىدۇ. تالادا نۇرغۇن كىشىلەرنىڭ نارازىلىق شاۋقۇنى
ئاڭلىنىدۇ، خان بىلەن خېنىم تالاغا ئازراق قۇلاق سالىدۇ، كېيىن
تەنتەنىلىك مېڭىپ كېلىپ، يۇقۇرىدىكى ئىككى ئىگىزرەك ئورۇندۇققا
ئولتۇرىدۇ....

ئىشان: (قول كوتىرىدۇ، باشقىلارمۇ قول كوتىرىپ ئىشانغا قوشۇلىدۇ.)
سۇلتان جانابى ئالىرىنىڭ، ئاغىچا خېنىم جانابىنىڭ ئومۇر-
لىرى ئۇزۇن بولغاي، ئامىن (ھەممىسى "ئامىن" دەپ ئۇنلۇك
ئېيتىدۇ. قوللىرى بىلەن يۈز-ساقاللىرىنى سىلايدۇ).

ئابدۇرىشتخان: (قولى بىلەن ئولتۇرۇشقا شەرەت قىلىدۇ، باشقىلار
ئولتۇرىدۇ) ئەمما، بەزىلەر ئاغزىدا ئۇزۇن ئومۇر تىلەيدۇ، يېڭى
ئىچىدە خەنجەر. شۇنداق ئەمەسمۇ، جانابى مىرزا ئېلى؟!
(مىرزا ئېلىغا تىكىلىپ قارايدۇ)، تاشقىرىدىكى شاۋقۇن كۈچلۈكرەك
ئاڭلىنىدۇ، "ئادالەت تەلەپ قىلىمىز!" "زالىم مۇستەبىتلەرگە جازا
بېرىلىشى كېرەك!" "سۇلتان ئەلنىڭ دادىغا يەتسۇن!" دىگەن ئاۋازلار
ئوچۇق ئاڭلىنىدۇ).

ئابدۇرىشتخان: كوردۇڭلارمۇ، ئەل نىمىنى تەلەپ قىلىدۇ! جاۋاب
بېرىش كېرەك. (قاۋۇل مىرزاغا قاراپ) ئۇلار ۋەكىللىرىنى
سايلىدىمۇ؟

قاۋۇل مىرزا: سايلاپ قويدى.

ئابدۇرىشتخان: كىرسۇن (يانا شاۋقۇن... مەخمۇت ئوتۇنچى باشلىق
ئون نەپەر ۋەكىل كىرىدۇ، بۇلارنىڭ توتى دىخان ۋەكىلى. ئىككىسى
شەھەر ھۈنەرۋەن كاسپىلىرىنىڭ ۋەكىلى، ئىككىسى تالىپلار ۋەكىلى، يەنە
ئىككىسى كىچىك سودىگەرلەر ۋەكىلى، ئۇلار مەخمۇت ئوتۇنچىنىڭ
باشچىلىقىدا سۇلتانغا سالام بېرىدۇ).

ۋەكىللەر: سۇلتان جانابىلىرىنىڭ ئادىل بولۇشىنى تەلەپ قىلىمىز!

ئابدۇرىشتخان: (مەخمۇت ئوتۇنچىنى كورۇپ بىرئاز ھاياجانلىنىدۇ ۋە
ئاماننىساخانغا قارايدۇ، ئاماننىساخان بېرىپ دادىسىغا تازىم قىلىپ،
كوكرىگىگە باش قويدۇ. دادىسى پىشانىسىگە سويۇپ قويدۇ. ئاماننىسا-
خان جايىغا كېلىپ ئولتۇرىدۇ... خوش، مەخمۇت ئاتا، ۋەكىللەر!

قېنى قانداق تەلەپلەر بولسا ئىبتايلى.

مەخمۇت ئوتۇنچى: جانابى سۇلتان، دىخانلار ۋەيران، سەرگەردان بولماقتا. بىز مەكت، مارالوۋشى، ئاۋات دىخانلىرىغا ۋەكىل بولۇپ كەلدۇق. سۇلتان ئاللىرىنىڭ ئەل دادىغا يېتىشىنى تەلەپ قىلىمىز.

دىخان A: مەن ئاۋاتتىن كەلدىم، پۈتۈن ئاقسۇ يېزىلىرى خاراپ بولۇپ كېتىۋاتىدۇ. چوڭلار، بەگ-تورسلەر، قازى-ئىشانلار دىخانلارنى تالان-تاراج قىلىۋاتىدۇ. دىخانلارنىڭ قۇرۇق سوڭەكلىرىدىن باشقا ھېچ نىمىسى قالمىدى.

دىخان B: بۇلتۇر خاننىڭ پەرمانى دەپ بىزگە بىرمۇنچە ياخشى ۋەدىلەرنى قىلغان، نەدە "پەرمان" بولسۇن، كېيىنكى ئەھۋال ئىلگىرىكىدىن ئېشىپ كەتتى...

ھۇنەرۋەن A: بىز شەھەر ھۇنەرۋەنلىرىنىڭ، كەمبەغەللىلەرنىڭ ئەھۋالى يېزىلارنىڭكىدىن قېلىشمايدۇ. سۇلتان جاناپىلىرى، زورلۇق-زومىگەرلىك دەستىدىن جان باقالمايدىغان بولۇپ قالدۇق.

كىچىك سودىگەر A: (ياخشىراق كىيىنگەن) پەقىر ئۇششاق سودىگەر-لەرگە ۋەكىل بولۇپ كىردىم، سۇلتان ئاللىرى. بىز ئۇششاق سودىگەرلەرنىڭ ئەھۋالىمۇ كۈندىن-كۈنگە ئېغىرلىشىپ كېتىۋاتىدۇ. تىرىكچىلىك قىلىشقا ئامال بولمايۋاتىدۇ، ئۇنىڭ ئۈستىگە دىنغا قارشى، "دەھىرى" دىگەن نام بىلەن قاماققا ئېلىشى، دارغا ئېسىشلار بارغانسېرى كۆپىيىپ كېتىۋاتىدۇ.... بىز مۇس-تەبىت زالىملارغا جازا بېرىلىشىنى، پۇخرالارغا ئەركىنلىك بېرىلىشىنى تەلەپ قىلىمىز!...

ئابدۇرېشىتخان: خوپ، بىز سىز لەرنىڭ تەلەپلىرىڭىز لارنى ئاڭلىدۇق. بۇ تەلەپلەر— توغرا، ھەققانى تەلەپلەر. سىز لەر بايان قىلغان ئەھۋاللار پەقەرنى ئويلاندۇردى. ئەلنىڭ ئازاب— ئوقۇم بەتلەرگە دۇچار بولغانلىغىغا ئاساسەن مەن جاۋاپكار... ۋەكىللەر، سىز لەر چىقىپ كويچىلىككە چۈشەندۈرۈڭىز لەر، بىز مۇزا— كىرە قىلماقچىمىز، ئۇزاق ئۆتمەي جاۋاب ئالۇرسىز لەر.

ۋەكىللەر: (مەخمۇت) ئەگەر ئەلنىڭ تەلەپلىرى ھەل قىلىنسا، بىز سۇلتان ئاللىرىنىڭ سوزىنى ئاڭلايمىز (باشقىلارنى باشلايدۇ، ۋەكىللەر چىقىدۇ، كويچىلىك شاۋقۇنى يەنە كوتىرىلىپ بېسىلىدۇ).

ئابدۇرېشىتخان: خوش، جانابى ۋەزىرلەر، ئەربابلار! ئەل ئازاۋىنى ئوز قۇلغىمىز بىلەن ئاڭلىدۇق. بۇنىڭغا نىمە دەيمىز؟! مۇزا ئېلى: سۇلتان ئاللىرى، بۇ ئىشلاردىن پەقەرنىڭ خەۋىرىم يۇق ئىكەن.

ئابدۇرېشىتخان: ھا، ھا، ھا... (غەزەپلىك كۆلدۇ) سىزنىڭ سۆڭە— قەستچىلىكتىن، شەخسى قارا نىيەتلىكتىن خەۋىرىڭىز بار.... مۇزا ئېلى: مەن... سۇلتان...

ئابدۇرېشىتخان: (ئۇنىڭغا ئېتىۋار قىلمايدۇ ۋە غەزەپ بىلەن قىچقىرىدۇ) پاششاپ بەگ!

ئېلى پاششاپ: (چوقۇپ كېتىدۇ) خوش سۇلتان ئاللىرى... (ئورنىدىن قوپۇپ باش ئېگىدۇ).

ئابدۇرېشىتخان: جانابى ئومەرنىڭ ئويىگە بۇلاڭچىلارنى ئەۋەتكەن كىم؟!

ئېلى پاششاپ: (قورقۇپ تىترەيدۇ. مۇزا ئېلى يەر ئاستىدىن ئۇنىڭغا قارايدۇ) بىز تەكشۈرۈپ، جىسنايەتچىنى تاپالمىدۇق، سۇلتان

جاناپلىرى. بۇلاڭچىلارنىڭ بىرسى شۇ جايدا سەردارنىڭ
ساقچىسى تەرىپىدىن ئولتۇرۇلگەن، بىرى قېچىپ كەتكەن...
ئابدۇرېشىتخان: قېچىپ كەتكەن؟ خوپ، (ئەكرەمگە) ئەپ كىر ئۇنى
(ئىككى ئەسكەر يوغان گەۋدىلىك، سەت قىياپەت بىرسىنى ئېلىپ
كىردۇ) سەن بۇنى تونۇمسەن؟ (پاشاپتىن سورايدۇ)

ئېلى پاشاپ: يۇقسۇ، سۇلتان جاناپلىرى...

ئابدۇرېشىتخان: سەنچۇ؟ (جىنايەتچىدىن سورايدۇ)

جىنايەتچى: (يەر ئاستىدىن پاشاپقا قارايدۇ) تونۇيمەن... ئۇ ئېلى
پاشاپ... بىزنى ئومەر سازەندىنى ئولتۇرۇشكە ئەۋەتكەن
مۇشۇ...

ئېلى پاشاپ: مۇتەھەم، ئوغرى، يالغان (ھودۇقۇپ سوزلەيدۇ)،
تېلىمەن يالغان. سۇلتان ئاللىرى...

ئابدۇرېشىتخان: (شەرەت بىلەن جىنايەتچىنى ئەپ چىقىپ كېتىشكە
بۇيرۇيدۇ) مۇتەھەم؟! جانلىق دەلىل-ئىسپات ئالدىدا قارشىلىق
قىلماقچىمۇسەن، ئەبلەخ! (غەزەپلىك ۋاقرايدۇ)
ئېلى پاشاپ: (باش ئېگىدۇ).....

ئابدۇرېشىتخان: ساڭا باشچىلىق قىلغان كىم؟

ئېلى پاشاپ: ئەيتالمايمەن... مەن ئوزەم، سۇلتان جاناپلىرى
(مرزا ئېلى جىددىلىشىدۇ، پاشاپقا تىكىلىدۇ).

ئابدۇرېشىتخان: ئەيت، كىم! (ۋاقرايدۇ)

مرزا ئېلى: بۇ سۇيىقەستچىنىڭ جاجىسىنى بېرىش كېرەك (قىلچىنى
يېرىم چىقىرىدۇ).

سەردار: (بىر قولى بىلەن ئۇنىڭ قىلىچ تۇتقان قولىنى تۇتىدۇ): ئالدىرد-
ماڭ، جانابى باش ۋەزىر... (مرزا ئېلى قىلچىنى قېنىغا سالىدۇ).

ئابدۇرىشتخان: (باشاپقا) ئەيت! كىم ساڭا قوماندانلىق قىلغان؟

(ئېلى باشاپ ئاستا بېشىنى كوتىرىپ مىرزا ئېلىگە قارايدۇ، مىرزا ئېلى يانا قىلچىنى چىقىرىپ ھەيۋە قىلماق بولىدۇ. ئەكرەم ئۇنىڭ ئالدىغا كېلىپ، قىلچىنىڭ سېپىنى تۇتۇپ، ئۇنىڭغا ئالىيىدۇ. مىرزا ئېلى پەسىيدۇ.)

ئابدۇرىشتخان: (ۋاقتايدۇ) جاللات! (ئىككى جاللات يوغان قىلچىلارنى

كوتەرگەن سۇرلۇك قىياپەتتە كىرىپ كېلىدۇ) ئېپ چىقىڭلار! (باشاپنى كورسىتىدۇ، جاللاتلار ئۇنى سورەپ مائىسەدۇ، باشاپ بولسا ھەممىنى قىلغان مىرزا ئېلى. ئاشۇ باش ۋەزىر تاپشۇرغان سۇلتان جاناپلىرى، دەپ ۋاقتىغا چىقىپ كېتىدۇ) خوش، جانابى مىرزا ئېلى! (تىترەپ تۇرغان مىرزا ئېلىگە سوزلەيدۇ). ئەمدى نىمە دەيلا؟! (مىرزا ئېلى سوزسىز، باش ئېگىدۇ) سوزلە، مۇناپىق! (قاتتىق ۋاقتايدۇ، ھەممە چوچۇيدۇ...) ئومەر سازەندە ساڭا توسقۇنلۇق قىلدىمۇ؟ سانايى نەفسىنى تاقاشقا بۇيرۇق قىلغان كىم؟ ئاماننىساخانغا زەھەر بېرىشنى ئۇيۇشتۇرغان كىم؟! رەھمەتنى نىمىشقا ئولتۇردۇڭ؟! خاندانلىقنىڭ مەدرىسىنى كويدۇرۇش ئىغۋاسىنى كىم توقىدى؟ پەرمانىنى ئەمەلدىن قالدۇرۇشقا قانداقچە پىتىنىدىڭ؟!... سوزلە!!!... (غەزەپ بىلەن ۋاقتايدۇ)

مىرزا ئېلى: (تىترەيدۇ) مەن، مەن... سۇلتان جاناپلىرى، (بەزىلەر غەزەپ بىلەن ھاياجانلىنىدۇ، مىدىرلىشىدۇ، ئىشان تىترەيدۇ) مەن جىنايەت قىلدىم... مەن، ھە، مەن...

ئابدۇرىشتخان: شۇنچە سوزمەن باش ۋەزىر ئەمدى ھەجەپ سوز-

لىيەلمەيدىغان بوپ قايتىغۇ؟ (ئەكرەمگە قاراپ) بۇنىڭ قىلچى، ۋەزىر كىيىمىنى ئال! (ئەكرەم كېلىپ قىلچىنى ئالىدۇ، ۋەزىر كىيىمىنىمۇ

سالدۇرىدۇ) سەن باشقىلارغا ئۇرغان قىلىچ ساڭا ئۆتمەمدۇ؟
قېنى سەن ئۈزەڭگە ئۈزەڭ ھوكۇم قىلچۇ!
مىرزا ئېلى: (خاننىڭ ئالدىغا يېقىلىدۇ) ئۇلۇغ شاھىم! مەن جىنايەتچى،
مەن ئولۇمگە مەھكۇم...

ئىشان: (يوتۇلۇپ ئورنىدىن قوپىدۇ) سۇلتان جاناپلىرى، مىرزا ئېلىنىڭ
جىنايىتى ئېغىر ئىكەن. ئۈزىمۇ ئىقرار قىلدى. ئۇنىڭغا
كېچىرىم قىلىشلىرىنى سورايمەن. مەن ئىلتىماس قىلمەن، بىر
قوشۇق قېنىنى تىلەيمەن (خاننىڭ ئالدىغا تىز چوكىدۇ).
ئابدۇرىشتخان: مەرھەمەت ھەزرىتىم، قوپسىلا... (قولدىكى يۈگەك
قەغەزنى قاۋۇل مىرزاغا ئۈزىتىپ) ئوقۇڭ.

قاۋۇل مىرزا: پەرمان. (ھەممە ئورۇنلىرىدىن تۇرىدۇ) شۇل خۇسۇستا
ئالاھىدە پەرمان چىقىرىلىدۇكى، مۇۋەققەت باش ۋەزىر مىرزا
ئېلى سۇلتانغا قەست قىلىپ، خانلىق ھوقۇقىنى تارتىۋېلىش
مەقسىدىدە بولغانلىقى ئۈچۈن ۋە خانلىقنىڭ پەرمانىغا قارشىلىق
قىلىپ، ئەلگە داۋاملىق ئېغىر زۇلۇم سالغىنى ئۈچۈن، بىر
قاتار سۇنئەتتەرنى ئويۇشتۇرغانلىقى ئۈچۈن، باش ۋەزىرلىك
ۋەزىپىسىدىن ئېلىپ تاشلاپ ئولۇم جازا... (خان پۈتۈنچىدىن
پەرماننى ۋە قەلەمنى ئېلىپ ئۈزگەرتىپ قايتۇرۇپ بېرىدۇ) ئومۇرلۇك
قاماق جازاسى بېرىلىپ زىندانغا تاشلانسۇن؛

سۇيىقەست ئىشىنى ئېلىپ بارغۇچى مۇھاپىزەت ئىشلىرى
ۋەزىرى ئېلى پاششايقا ئولۇم جازاسى بېرىلسۇن؛
سابىق باش ۋەزىر مىرزا ھەيدەر قايتىدىن باش ۋەزىرلىككە
تەيىنلەنسۇن.

قەشقەر ۋالىسى مەھەممەت بۇغرا پاششاپ بەگلىككە

تەيىنلەنسۇن.

خوجا قاسم غەزىنىنچى ۋە زەپىسىدىن قالدۇرۇلۇپ، ئۇ
ۋەزىپىگە شاھباز مرزا تەيىنلەنسۇن.

مرزا ئېلى تەرىپىدىن بۇزغۇنچىلىققا ئۇچرىغان خانلىقنىڭ
پەرمان-قارارلىرى قەتئى ئىجرا قىلىنسۇن. ئۇنىڭ خانلىق
مەقسىدى بىلەن چىقارغان قارار، بۇيرۇقلىرى تامامەن ئىنكار
قىلىنسۇن.

بارلىق پۇقرالار ۋە ئەمەلدارلار ئەلگە ئامانلىق، پۇقراغا
پاراۋانلىق كەلتۈرۈش ئۈچۈن تىرىشماقلىرى ھاجەت!

ئۇيغۇر خانى سۇلتان ئابدۇرىشىت.

ھىجرىيە توققۇز يۈز ئاتمىشىنچى يىلى، موھەررەم. شەھرى

ياركەن

(كوپچىلىك باش ئېگىپ، پەرماننى قوللايدىغانلىغىنى بىلدۈرىدۇ).

ئابدۇرىشىتخان: ئەپ چىقىڭلار بۇنى! (ئىككى ياساۋۇل مرزا ئېلىنى
ئەپ چىقىپ كېتىدۇ. خان ئورنىدىن قوپىدۇ. باشقىلار تازىم قىلىپ
خوشلىشىپ ماڭىدۇ).

ئابدۇرىشىتخان: مىرزا ھەيدەز بىلەن سەردار قالسۇن! (خان،
خېنىم، مىرزا ھەيدەز، سەردارلار ئورە تۇرۇپ سوزلىشىدۇ.
مىرزا ھەيدەز: خېنىمنىڭ تەنلىرى سالامەتمىكىن؟ ئوزلىرى خەتەر
ئىچىدە كۆرەش قىللا.

ئاماننىساخان: تۈزۈك، رەھىمەت، جاناپىلىرى ئېغىر رىيازەت
چەكلە.

مىرزا ھەيدەز: ھىچۋەقەسى يوق.

ئابدۇرېشىتخان: بۇنىڭغىمۇ مەن سەۋەپكار.
مىرزا ھەيدەر: ھىچ نەرسە ئەمەس. ساۋاقلار بىزنى ئۈگىتىدۇ.
بوران چىقىمسا قۇم ئاستىدىكى نەرسىلەر ئېچىلمايدۇ.
ئاماننىساخان: توغرا، شۇنداق بولدى. ئەمما، قۇم ئاستىغا موككەن
يىلاننىڭ تېنى چانالدى-يۇ، بېشى قەپقالدى. ئىشان....
ئابدۇرېشىتخان: ئىشان مىرزا ئېلى ئەمەس. ئۇنىڭ ئارقىسىدا
كىشىلەر جىق. يەنە، دىن مەسلىسى بار. لېكىن تېنى يوق
يىلاننىڭ بېشى ھەركەت قىلالمايدۇ-دە.

مىرزا ھەيدەر: بۇ توغرا، ئوتكەن نوۋەت ئۇلار ھۇجۇم قىلغاندا،
مەن ئۇلارغا كاۋاك ئېچىپ بەردىم. ئاشۇ ۋاقىتتا سۇلتان ئالە-
لمىرى شۇنداق تەدبىر قوللانمىسا بولمايتتى. مەن، كېيىن
جىق ئويلىنىپ شۇ قارارغا كەلدىم. لېكىن، بۇ ئەبلەخلەرنىڭ
بۇ دەرىجىدىكى قارا نىيىتىنى مولچەرلىيەلمىگەن ئىكەنمەن.

ئابدۇرېشىتخان: مەن ھۇشيار بولمەن دېدىم، لېكىن، يەنە بىخۇت
بولۇپ قالدىم. بۇ بىر مەزگىلدىن بېرى شۇ قەدەر روھىي ئازاپ
تارتتىمكى... ھەممە خاتالىق ئۈزەمدە "ئۈزەم تاپقان بالاغا نەگە
باراي داۋاغا"، بۇ كىشى مېنى قامچىلاپ تۇردى (ئاماننىساخاننى
كورسىتىدۇ). ماڭا قارىغاندا ھۇشيار بولدى، شۇڭلاشقىمۇ دۇشەنە-
نىڭ قەستىگە ئۇچرىدى. مەن ئاخشام ساۋاقلارنى ئويىلاپ
بىر غەزەل يازدىم (يانچۇغىدىن بىر بەت قەغەزگە يېزىلغان شېئىرنى
چىقىرىدۇ).

ئاماننىساخان: مەن ئوقۇپ بېرەي (شېئىرنى ئالىدۇ). ئوقۇيدۇ، بارغانچە
ئىشتىياق بىلەن ئوقۇيدۇ):

ئېگىلىپ قىلسا سالام مەككار ئىكەن بىلىمەپتىمەن،

قاش ئېتىپ ئويناتسا كوز ھەييار ئىكەن بىلمەپتىمەن.

قەدىردانم ئۇلپىتىم سەن جان-جمگەر دوستۇم دېسە،
يەك ئىچىدە خەنجىرى تەييار ئىكەن بىلمەپتىمەن.

گايدا باغانمۇ ئۇردۇم، گايدا باستم كويەك،
ئوتتا تاۋلاپ كورمىگەچ قۇرچمۇ-تومۇر بىلمەپتىمەن.

ئايلىنىپ باغلار ئارا قازدىم باھاسز تاشنى مەن،
ئۇستا زەرگەر بولماغچ ئالتۇنمۇ-مىس بىلمەپتىمەن.

ئەمدى تاپتىم ئاخىرىدا چىن ۋاپادار دوستىنى مەن،
ئاغرىتىپ ئېيتقان سوزنىڭ مەنىسىن بىلمەپتىمەن.

كوزلىرىمگە ماي تولۇپ، ئەكسىچە كورگەن چاغلىرى،
ئېچىنىپ تىككەن كوزنىڭ زەردەسىنى بىلمەپتىمەن.

ئەي رەشىدى ئىچمىگىن بخۇد شارابىن ئەمدى بەس،
جامدا مەي بارمىكىن، ياكى زەھەر بىلمەپتىمەن.

ھىرزا ھەيدەر: بەك ياخشى..... ساۋاقلارنىڭ ئوبدان يەكۈنى ئاجا-
يىپ ياخشى يېزىلغان.

ئاماننىساخان: ياخشى، ئالى جاناپ مەپكۈرە.

ئابدۇرىشىتخان: بېرىلگەن بەدەلنى ئويلىسام كوڭلۇم ئاغرىيدۇ.

ئاماننىساخان: سۇلتان ئالىلىرىنىڭ بۇدا نىيىتى قەتئى، تەدبىرى

كەسكىن بولدى. ئەمدى بۇنىڭدىن كېيىنكى ئىشلارنى ئويلىشىش لازىم.

ئابدۇرېشىتخان: (ئويلايدۇ، مېڭىپ بىر ئايلىنىپ توختايدۇ) ئادىل بولۇش، ئەلنى ئويلاش، ھۇشيار بولۇش (كوتىرەڭگۈ ئاۋاز بىلەن سوزلەيدۇ). سەردار: ئىنتايىن ياخشى سۇلتان. مانا بۇ، ساۋاقلارنىڭ مەۋسى. ئاھانمىساخان: ئەكسىچە شاراپ كەلتۈرۈڭ. (ئۈچەيلەنگە قاراپ) بۈگۈنكى غالبىيەت، كەلگۈسى شەرەپ ئۈچۈن بىرەر قەدەھتىن ئىچەيلىك (ئەكرەم پەتنۇستا شاراپ ئەپ كىرىپ تۇتىدۇ). داڭلىق شائىر ئاتاينىڭ بىر روبائىسى يادىمغا چۈشتى (ئۇ قەدەھنى كوتىرىپ دىكىلماتسىيە ئاھاڭدا شېرنى يادقا ئوقۇيدۇ):

”ساقىيا كەلتۈر مەيى گۈلگۈنىنى خوش دەمدۇ بۈگۈن،
بارچىدىن مەجلىستە مەي جامى مۇقەددەمدۇر بۈگۈن،

كەل دەمى مەيخاننىڭ بەپتۇل ھەرەمىن قىل تاۋاپ،
كىم سەنەملەر لەندىن مەي ئابى زەمزەمدۇر بۈگۈن.“
ئابدۇرېشىتخان: ئايرىن!

مىرزا ھەيدەر، سەردار: بارىكالا!

(خوشال ھالدا قەدەھنى كوتىرىشىدۇ)

— پەردە چۈشىدۇ.

ئالتىنچى پەردە

ئىككىنچى كورۇنۇش تەنتەنە

[بىر يىل كېيىن.

يياركەننىڭ گۈزەل كۆز كۈنلىرى.

[جاراڭلىق ناغرا - سۇناي ئاۋازى بىلەن پەردە ئېچىلىدۇ.

شەھەر تېشىدا - مىشا دەرياسى بويىدىكى چوڭ باغ، يىراقتا - ئۇدۇلسا دەريا كورۇنۇپ تۇرىدۇ، باغدا ئالما، ئانار، شاپتۇللار پىشىپ كەتكەن.

ئۇزۇم بارىڭىدا ھەر خىل چىرايلىق ئۇزۇملەر ساڭگىلاپ تۇرىدۇ.

[ئوڭ ياقتا چوڭ بىنانىڭ يېرىم كورۇنۇشى، ئۇنىڭ ئالدىدا تۇۋرۇكلىرى

نەقىشلىق چوڭ شىپاڭ، پەس شىرەلەرگە ھەر خىل مۇنەلەر، نانلار

تىزىلغان، شىرەلەرنى ئايلاندۇرۇپ (گىلەم ئۈستىگە) كورپە سېلىنغان،

بىرنەچچە ياستۇق قويۇلغان، شىپاڭ ئەتراپىدا ئولتۇرغان ۋە ئورە - تۈپە

كىشىلەر، بەگ - تورىلەر، سەللىلىك موللىلار، بىر چەتتە سۇپىدا

سازچىلار، مۇە توشۇپ خىزمەت قىلىپ يۈرگەن خىزمەتچىلەر... دەرۋا -

زىغا سوزۇلغان. ئىككى چېتى گۈللۈك يول ياقىسىغا كىشىلەر تىزىلغان،

سەھنە ئەتراپىدا، يول بويىدا ياساۋۇللار... كىمىڭدۇر كېلىشىنى

كۈتۈشىدۇ.

[كىشىلەر "كەلدى، كەلدى" دەپ دەرۋازا ياققا قارىشىدۇ. ناغرا - سۇناي

ئاۋازى كوتىرىلىدۇ، ساز جاراڭلايدۇ. قىز - يىگىتلەر ئۇسۇل ئويىناپ

تاشقىرىغا چىقىشىدۇ، ئۇزاق ئۈتمەي، ئالدىدا قىز - يىگىت ئۇسۇلچىلار

كىرىدۇ، كېيىن خان ۋە مېھمانلار كىرىدۇ؛ ئوتتۇرىدا ئابدۇرېشىتخان،

ئۇنىڭ يېنىدا سول ياقتا ئاماننىساخان، ئۇنىڭ يېنىدا مىرزا ھەيدەر،

سول ياقتا ئوسمان سەردار، ئۇنىڭ يېنىدا ئومەر سازەندە، ئارقىسىدا

باشقا بىرنەچچە ئەمەلدار، ئۇلارنىڭ ئارقىسىدا ياساۋۇللار... ئۇلار

تەنتەنلىك مېڭىپ شىپاڭ ئالدىغا كەلگەندە ۋەزىرلەر ۋە باشقا بىر قىسىم بەگ-تورلەر ئۇلارنى ھورمەت بىلەن قارشى ئالىدۇ. خان، خېنىملار شىپاڭغا چىقىپ كويچىلىككە ئورۇلىدۇ ساز توختايدۇ).

مىرزا ھەيدەر: ئۇلۇغ سۇلتان جاناپلىرىنىڭ ۋە ئاغىچە خېنىمنىڭ ئومىرى ئۇزۇن بولغاي! (توۋلاپ سوزلەيدۇ، كىشىلەر چۇقان-سۇرەن قىلىدۇ، بىر پەس ساز چېلىنىدۇ. كىشىلەر ئارىسىدا ئالدىنقى پەردىدىكى يۇرت ۋەكىللىرى ۋە بىر قىسىم كىشىلەرمۇ بار.)

[مىرزا ھەيدەرنىڭ تەكلىۋى بىلەن خان، خېنىم ۋە باشقا ۋەزىر-ۋۇز-رالار ئورنى بويىچە كورپىگە ئولتۇرۇشىدۇ. باشقا بەگلەر شىپاڭنىڭ ئىككى يېنىدىكى شىرە چورسىدە ئورۇندۇقتا ئولتۇرۇشىدۇ.

قاۋۇل مىرزا: (ئېلان قىلىدۇ)؟ مۇقام تەنتەنسىگە تەييارلانغان بەزمە ئولتۇرۇشىمىز ھازىر باشلىنىدۇ، ئاغىچا خېنىم ھەم قىدىر-خان، ئومەر سازەندە جاناپلىرى رەتلەپ چىققان، تولۇقلىغان ئۇيغۇر مۇقامىدىن سۇلتان ئاللىرىگە بايانات بېرىلىدۇ.

قىدىرخان: سۇلتان ئاللىرىنىڭ چوڭ غەمخورلۇغى بىلەن ۋە ئاماننىسا خېنىمنىڭ بىۋاستە يېتەكچىلىگى بىلەن مۇقام ئاساسەن رەتلەپ چىقىلدى. ھازىر رەتلەنگەن مۇقام ئون ئىككىگە يەتتى. ئون بەش يىلغا يېقىن قىلىنغان ئەمگەك بىكارغا كەتمىدى. ئۇتۇق چوڭ. بۇگۈن مۇقام توغرىسىدا قىلىنغان ئىشىمىزنىڭ نەتىجىسىنى سۇلتان ئاللىرىغا بايان قىلىش ئۈچۈن "پەنجىگاھ" مۇقامىنىڭ بىر قىسمى جانابى ئومەر سازەندە باشچىلىغىدا ئورۇنلىنىدۇ! (توۋەندە - سول ياقىتىكى سۇپىدا سازچىلار مۇقامنى باشلايدۇ، ئومەر سازەندە - ساتار بىلەن "پەنجىگاھ" چوڭ نەغمە مۇقامىنىڭ باشلىنىشىنى ئورۇنلايدۇ)

ئايا دوستلار ئىشتىكەيسىز مۇقامىنى بايان ئەيلەي،

مۇقام نامى بىلەن قۇتلۇق سالامىنى بايان ئەيلەي.

كى راكتىن باشلايىن ئەلگە مۇقاملار توھپە بولغاي دەپ،
ساتارم تارىغا تەڭكەش قىلىپ نەغمە بايان ئەيلەي.

جەبىيات - مۇشاۋىرەك رىشتە بولۇپ دىللەرگە جا بولغاي،
چىمەندە سايىرىغان بۇلبۇل كەبى داستان بايان ئەيلەي.

چالاي قالۇننى چارگاھغا ئانىڭ مېغىزىن چاققايسىز،
كوڭۇللەر شادمان بولغايكى مەشرەپنى بايان ئەيلەي.

دۇتارم پەنجىگاھ مەرغۇلغا مۇڭلۇق پىغان چەككەي،
ئۇز ھالنى تەزەسى بىرلەن خالايققا بايان ئەيلەي.

ئەجەم خەستە كوڭۇللەر دەردىگە ياخشى شىپا بەرگەي،
چېلىپ قوشاقنى ئەۋجگە نۇسخىسى بىرلەن بايان ئەيلەي.

بايان قىلغاي بايانات خەلقىمىزنىڭ مۇددىئاسىنى،
ناۋانىڭ پەيزىدە پەرھات - شىرىنى بايان ئەيلەي.

سىگاھ سەلىقەسى بىرلەن قوشۇلسا مەزە قىلار ئاشىق،
ئىراق - جۇلا، سەنەمچى قىز - يىگىتلەرنى بايان ئەيلەي.

كەل ئى ساقى شاراپ سۇنغىل ئىچەيلىك يايىرسۇن دىللار،

يارانلار بىلەن سازەند تۇشتى مەشرەپكە بايان ئەيلەي.

[پەنجىگاھنىڭ تەزىسى، ھەممە چالغۇچىلار ساز چالدۇ.
]ناخشا - حور:

رەتلىنىپ قۇتلۇق مۇقام چار بولدى ئەلگە ئاقىۋەت،
تەلمۇرۇپ كۈتكەن تىلەك ئاشتى ئەمەلگە ئاقىۋەت.

ئوتتى ئون بەش كۈز، باھار، كۈلدى مۇقام پورەكلىرى،
كەتمىدى ئارمانلىرىم بېھۇدە سەلگە ئاقىۋەت.

خەلق مۇقامغا بېقىپ تەلپۈندى ئاشىقلار ھامان،
تولدى شاتلىق ناگۇلا-غەمكىن كوڭۈلگە ئاقىۋەت.

باغ ئارا گۈل ئىشقىدا بۇلبۇل ياقاسى چاك ئىدى،
سايىدى خەندان ئۇرۇپ قونغاندا گۈلگە ئاقىۋەت.

ياڭرىغاندا نەغمە، مەشرەپ، داستان مەرغۇللىرى،
ئەۋجىدىن ئاسمان-زىمىن تولدى غەزەلگە ئاقىۋەت.

باق، مۇغەننىلەر ئەنە چالماقتا زوق بىرلە جۇلا،
قىز-يىگىت جەۋلان قىلىپ چۈشتى سەنەمگە ئاقىۋەت.

ئەي نەفىسى، تەمبۇرۇڭنى سايىرتىپ چالساڭ ھۇنۇز،
شۇ مۇقامدىن جاممىز تولغاي ھەسەلگە ئاقىۋەت.

[تەزنىڭ مەرغۇلى....

نۇسخە - خور؛

باغ ئارا سەيلە قىلىپ ئول مېھرئوان يارىم كېلۇر،
زوقلىنىپ بۇلبۇل كۆيىگە ئەينە جانانم كېلۇر.

تەلمۇرۇپ توت كوز بىلەن كۇتتۇم كوزى خۇمارنى،
يارىغا رەھىم ئەيلىدى دەرت بىرلە دەرمانم كېلۇر.

ئۇل رەقىپ شۇم پەيلىدىن ئەندىشىدە كوڭلۇم ھامان،
غالبانە ئات سېلىپ مەردانە خاقانم كېلۇر.

يارئۇچۇن جانم تەسەددۇق مەيلى ئولسەم رازىمەن،
ئىشق ھىجرىدە سىنالغان چىن ۋاپادارىم كېلۇر.

شامگە ھىسداش بولۇپ قىلدىم پىغانۇ-ئاللىلار،
قۇتقۇزۇپ پەرۋاننى شەپقەتلى سۇلتانم كېلۇر.

كېچىلەپ بوزىلايدۇ شىرىن يار پىراقىدا ھەجەپ،
ئەي نەفسى بولما مەيۇس ئەينە پەرھادىم كېلۇر.

[مەرغۇل - "جۇلا"غا يۆتكىلىدۇ. "جۇلا"غا يالغۇز ئۇسۇل - دولان ئۇسۇل -
لىنى بادامخان ئورۇنلايدۇ.

[خور - ناخشا؛

خەلق ئۇچۇن جان كويدۇرۇپ،

ئاقسا تېرىك بولما مالال.
ساڭا بەرگەن نان ۋە تۇزنى،
ئاقلىغىن — يىگىن ھالال.

ئەل ساڭا بىلدۈرسە ھورمەت،
ئۇ ساڭا ئالى شەرەپ.
بارلىغىڭنى بەر ئاڭا،
قويغىل ئۈزەڭگە چوڭ تەلەپ.

سەن ئەگەر ئەلنى دىسەڭ،
بولغۇسى خەلقىڭ باش پانا.
گەر بېشىڭغا كەلسە غەم،
بولۇر ساڭا ئاتا-ئانا.

ئەل ئۈچۈن مېھرى مۇھەببەت،
ھەممىدىن ئەلا ساڭا،
ئوتىدا پەرۋاندىك،
كويىسەڭ بۇ ھال لەززەت ساڭا.

سەن ئەگەر پىدا بولۇپ،
ئەل يولىدا بولساڭ شېھىت،
ئارمىنىڭ بولماس جاھاندا،
روھىڭ ئۆلمەس مەرت يىگىت.

دوستلىرىڭ، ئەۋلاتلىرىڭ،
 چاچقاي بېشىڭغا ئۇنچىلەر.
 نامىڭ ئولمىس تائەبەت،
 ئاچقاي قىزىل گۈل - غۇنچىلەر.

[ساز "سەنەم" گە يۆتكىلىدۇ.

[قىز - يىگىتلەر ئۇسۇلغا چۈشىدۇ.

1. سەنەم، (تەخسە ئۇسۇلى)

2. سەنەم، (ئەرلەر ساپايە ئۇسۇلى)

3. سەنەم، (قىزلار كىچىك داپ ئۇسۇلى)

4. سەنەم، (ئومۇمى دولان ئۇسۇلى)

[ئۇسۇللار بىر بىرىگە ئۇلاپ داۋام قىلىدۇ، ئۇسۇلچىلار ئىنتايىن ماھا-
 رەت بىلەن ۋە ئىشتىياق بىلەن ئوينىيدۇ. 2، 3 - سەنەم يۇقۇرى
 دولقۇنغا كۆتىرىلىدۇ.

[كىچىك سەلىقە - يالغۇز (ئايال) ناخشا (بادامخان ئېيتىدۇ):

ساتارىمنى مۇقام پەيزى بىلەن سازلاپ چالاي دەيمەن،
 قىلىپ نەغمە شۇ يارىنىڭ كوڭلىنى بىر پەس ئالاي دەيمەن.

نە بولدى بىلىمدىم ھەرگىز ئېچىلماس يارىنىڭ كوڭلى،
 ئۇنىڭ دەردىنى بىلىمەككە ۋىسالغا باراي دەيمەن.

كى باردۇر بۇ يولۇمدا تاغ - داۋانلار گەر بالا دەشتى،
 بېلىمنى سەيلىدە باغلاپ ھامان ئالغا باساي دەيمەن.

ئۇ تۇتقۇن، دىۋە - مەلئۇنلار ماكانى قارا زىنداندا،

ھاياسز شۇم رەقىپلەرنىڭ ماكانىنى چاقاي دەيمەن.

تومۇر قەپەز ئىچىدە دىلبىرىم قىلماقتا كوپ پەريات،
رەقىپ كوكسىگە ئوتلۇق زۇلپىخارمىنى سالاي دەيمەن.

كۈلۈپ يار شادىيانە، ئۆز كامال-ھوسنىگە تولغاندا،
ئۇنى قۇتلاپ بويىغا گۈل ھىدى، رەبھان چاقاي دەيمەن.

[سەلىقەنىڭ مەرغۇلى....]

[ساز "داستان"غا يوتكىلىدۇ.

2-داستان، ساز - خور:

جاندىن كەچكەن يىگىتنى يارى جاناندىن سوراڭ،
شام ئوتىنىڭ پەيزىنى پەرۋانە غەمخاندىن سوراڭ.

بۇياپا شەرمەندىلەر ئەقىدىنى يەرگە ئۇرار،
چىن ۋاپانىڭ قىمىتىنى بىباھا جاندىن سوراڭ.

مەنلا بىر دۇنيادا دەپ يۇرگەن ھاماقەتتىن قېچىڭ،
ئەقلى-ئىدرەك جەۋھىرىنى خەلقى جاھاندىن سوراڭ.

تېشى پال-پال "ئاشنا"، ئادەم ئەمەس ئالدامچى ئۇ،
چىن مۇھەببەتنى چىن ئاشىق قىز ۋە ئوغلاندىن سوراڭ.

باغ ئىچىدە شوخ ئېچىلمىش رەڭمۇ-رەڭ مېڭلەرچە گۈل،

ئاشۇ گۈلدىن قايسى ئۆز بولبۇل غەزەلەندىن سوراڭ.

ئاھ! غەزەل - نەغمە كىشىنىڭ كوڭلىگە بەرگەي ئارام،
قەدىرىنى سازنىڭ، مۇقام ئۈستازى دەۋراندىن سوراڭ.

ئەي، نەغمىسى يول يىراق، بايقاپ بېسىڭ مەزمۇت قەدەم،
چول باياۋان تاغ - ئېدىرىنى يولچى كارۋاندىن سوراڭ.

[2 - داستان مەرغۇلى - ساز....

[3 - داستان، يالغۇز (ئەر) ناخشا:

ۋاپادار كوڭلىگە ئازار قىلما،
تارىخ سېۋىنچىنى پەرياد قىلما.

سېنىڭدىن بەخت كۈتۈپ قىلسا ئەقىدە،
بۇرەك - باغرىنى سەن قان - لەختە قىلما.

ۋاپانىڭ قەدىرىنى بىلمەس ھاماقەت،
ۋاپاغا كەلتۈرەر ئۈچمەس پالاكەت.

ۋاپاسىز قىلمىش ئىلە ماختانسىمۇ گەر،
تاپقاي ئۈزىگە ئاخىر مالا مەت.

ۋاپانىڭ قەدىرىگە يەتكەي ۋاپادار،
ۋاپادار قەلبىنى تۇتقاي ئۈمىتتۈر.

ئۈزىگە قەدىردان دوستنى سۆيەر ئۇ،
ئەزىز بىلگەي سۆيۈنچىنى تاشلىماس يار.

ۋاپادارلىق گۈلى سولماس جاھاندا،
قېدىناسلىق بىلەن ئۆتكەن ماكاندا.

بىرى، بىر بىرىگە بولغاي مەدەتكار،
كۈلەرلەر ھەر قاچاندا، ھەر بىر زاماندا.

[3- داستان مەرغۇلى — ساز...

[ساز مەشرەپكە يۈتكىلىدۇ.

[1. مەشرەپ — خور، بىرلەشمە ئۇسۇل.

ئومرۇڭنى ياددوس چېكى يوق دىمە،
”تۈگىمەس ئەتىياز، كۈزى يوق“ دىمە.

غۇنچىلەر چۈمەندە كۈلەر، ۋە لېكىن —
ئاخىرى سولار ئۇ، توزىماس دىمە.

ياشلىغىڭ كەتتىمۇ كەلمەيدۇ ئەبەت،
قول سوزساق يەتمەيدۇ بەرمەيدۇ مەدەت،

پۇشايىمان بىلەن زارلاپ قىلسەن ئارمان،
ئارمانغا ھىچ دەرمان تېپىلماس پەقەت.

كىم ھەۋەسكار بولمىسا،
بىلمەس مۇقامنىڭ قەدرىنى،
كىمكى دەرتمەت بولمىسا،
بىلمەس ساتارنىڭ دەردىنى.

دەردى بار دەرتمەنلىگە،
مۇقام كۆيى بولغاي داۋا.
خەستە كوڭلىنى خوشال قىل،
چال ئەجەم نەغمە-ناۋا.

گەر سەنەمگە چۈشسە قىزلار،
باق ئۇسۇل جۇلاسىگە.
زوقلۇنۇپ مەپتۇن بولۇرسەن،
كوزلىرى خۇمارىگە.

سەن خۇمار بولساڭ مۇقامغا،
قىلغىن ئۇنى دىلىڭگە جاھ.
دوست تۇتۇپ سازەندىنى،
قىل ئاڭا چىن ئىلتىجا.

[5- مەشرەپ — خور، بىرلەشمە ئۇسۇل:

ئالدىراپ بەرمە كوڭۇل جانانە دىلدار بولمىسا،
سۈنمىغىل دەستە گۈلۈڭنى مېھرىۋان يار بولمىسا.

گۈلمىگىن، رەيھانمىگىن ئۇ، كۆز ئېچىپ باققىن ئاڭغا،
سايىرماس ئۇرغۇپ راسا بۇلبۇلغا گۈلزار بولمىسا.

بولمىغل خۇشتار ئۇنىڭ ئايدەك جامالىغا قاراپ،
نە كېرەك گۈزەللىكى دەردىڭگە ھەمكار بولمىسا.

راست جاپاكەش ئەھلىمۇ ئۇ ياكى بىر ئاق نانچىمۇ،
يولدا يولداش بولمىغايكىم چىن ۋاپادار بولمىسا.

بولمىدى ھازىرغىچە پەرۋانىنىڭ سىرى ئايان،
يار ئەمەس پەرۋاندىدەك شامغا پىداكار بولمىسا.

ئەي نەپىسى، ئەل غەمى بولسۇن سېنىڭ قايغۇ-غەمىڭ،
ئارزۇيۇڭ ئاشماس ئەمەلگە ئەل مەدەتكار بولمىسا.

[ھەر بىر مەشرەپتە بىر خىل (بىر جاينىڭ ئۇسۇلى ئويىنىلىدۇ، ئويۇنچىلار
20 كىشى، بىر بوۋاي ۋە بىر موماينىڭ ئۇسۇلى، بادامخان بىلەن بىر
يىگىتنىڭ ئۇسۇلى گەۋدىلىنىدۇ. ئۇسۇللار بارغانچە دولقۇنغا كوتىرىلىدۇ؛
ئاخىرى يۇقۇرى ئەۋجىگە چىقىدۇ....

[شىپاڭدىكىلەر ئورنىدىن تۇرىدۇ، ساز، ناغرا- سۇناي جاراڭلايدۇ.
قىزغىن چاۋاڭلار بىلەن پەردە چۈشىدۇ.

— تامام

سەيپىدىن ئەزىزى

ئاماننىسساخان

(تارىخىي دراما)

مىللەتلەر نەشرىياتى تەرىپىدىن نەشر قىلىندى

شىنخۇا كىتاپخانىسى تەرىپىدىن تارقىتىلدى

مىللەتلەر باسما زاۋۇدىدا بېسىلدى

1983-يىلى 2-ئايدا 1-قىتىم نەشر قىلىندى

1983-يىلى 2-ئايدا بېيجىڭدا 1-قىتىم بېسىلدى

قاتتىق مۇقاۋىلىغىنىڭ باھاسى: 0.74 يۈەن

ئاددى مۇقاۋىلىغىنىڭ باھاسى: 0.24 يۈەن

阿曼尼莎汗

(历史剧)

(维吾尔文)

赛福鼎

民族出版社出版 民族书店发行

民族印刷厂印刷

开本：850×1168毫米1/32 印张：4

1983年2月第1版

1983年2月北京第1次印刷

精装本：0001—500册 定价：0.74元

平装本：0001—21,500册 定价：0.24元

书号：M10049(4)143

封面设计 王 琰

书号 M10049(4) 143

定价 0.24 元